

॥ अथ श्रीमद्देवीभागवते द्वादशस्कंधः प्रारभ्यते ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ इच्छातु सर्वजगतामधिनाथतायां कर्तृत्वमवतु पुनर्नरकप्रदमे ॥ कोवाद्यालुरधुनामधुनाशकर्त्रित्वतोधिकोऽममनोरथपूरकः स्यात् ॥ १ ॥ सप्तविंशतिपद्यैस्तु श्लोकार्धेन समाधुतैः ॥ ऋष्या
दिकंतु गायत्र्यायथावदभिधीयते ॥ १ ॥ पूर्वाध्याये गायत्रीविधानं सदाचारं च श्रुत्वा तत्र पृच्छति नारद उवाच सदाचारेति ॥ १ ॥ २ ॥ दुःखसाध्यानीति ॥ सदाचारविधिस्त्वभिलषित एव किंतु कृच्छ्रा
दि व्रतानि देहशुद्धयर्थं कथितान्यशक्तस्य न कर्तुं शक्यानि तस्मात्तत्र किंचिदुपायांतरमस्ति चेत्तत्कृपां कृत्वा देवत्येकः प्रश्नः श्लोकचतुष्टयपर्यंतम् ॥ ३ ॥ ४ ॥ द्वितीयं प्रश्नमाह सदाचारेति ॥ मुख्यतममिति ॥

श्रीगणेशायनमः ॥ नारद उवाच ॥ सदाचारविधिर्देवभवता वर्णितः प्रभो ॥ तस्याप्यतुलमाहात्म्यं सर्वपापविनाशनम् ॥ १ ॥ श्रुतं भवन्मुखांभोजच्युतं
देवीकथामृतम् ॥ व्रतानि यानि चोक्तानि चांद्रायणमुखानिते ॥ २ ॥ दुःखसाध्यानि जानीमः कर्त्रसाध्यानि तानि च ॥ तदस्मात्सांप्रतं यत्तु सुखसाध्यं शरीरि
णाम् ॥ ३ ॥ देवीप्रसादजनकं सुखानुष्ठानसिद्धिदम् ॥ तत्कर्मवदमेस्वामिन्कृपापूर्वसुरेश्वर ॥ ४ ॥ सदाचारविधौ यश्च गायत्रीविधिरिति ॥ तस्मिन्मुख्य
तमं किं स्यात्किं वा पुण्याधिकप्रदम् ॥ ५ ॥ ये गायत्रीगतावर्णास्तत्त्वसंख्यास्त्वये रिताः ॥ तेषां केऽप्यप्रोक्ताः कानिच्छंदांसि वै मुने ॥ ६ ॥ तेषां का देवताः प्रो
क्ताः सर्वकथय मे प्रभो ॥ महत्कौतूहलं मे च मानसे परिवर्तते ॥ ७ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ कुर्यादन्यत्र वा कुर्यादनुष्ठानादिकं तथा ॥ गायत्रीमात्रनिष्ठस्तु कृत
कृत्यो भवेद्विजः ॥ ८ ॥ संध्यासु चार्घ्यदानं च गायत्रीजपमेव च ॥ सहस्रत्रितयं कुर्वन्सुरैः पूज्यो भवेन्मुने ॥ ९ ॥ न्यासान्करोतु वामावागायत्रीमेव चाभ्यसेत् ॥
ध्यात्वानिर्व्याजयावृत्त्या सच्चिदानंदरूपिणीम् ॥ १० ॥ यदक्षरैकसंसिद्धेः स्पर्धते ब्राह्मणोत्तमः ॥ हरिशंकरं कंजोत्थसूर्यचंद्रहुताशनैः ॥ ११ ॥ अथातः श्रूय
तां ब्रह्मवर्णं ऋष्यादिकांस्तथा ॥ छंदांसि देवतास्तद्वत्कमात्तत्त्वानि चैव हि ॥ १२ ॥ वामदेवोऽत्रिर्वसिष्ठः शुक्रः कण्वः पराशरः ॥ विश्वामित्रो महातेजाः कपिलः
शौनको महान् ॥ १३ ॥ याज्ञवल्क्यो भरद्वाजो जमदग्निस्तपोनिधिः ॥ गौतमो मुद्गलश्चैव वेदव्यासश्च लोमशः ॥ १४ ॥ अगस्त्यः कौशिको वत्सः पुलस्त्यो मां
डुकस्तथा ॥ दुर्वासास्तपसां श्रेष्ठो नारदः कश्यपस्तथा ॥ १५ ॥ इत्येते ऋषयः प्रोक्तावर्णानां क्रमशो मुने ॥ गायत्र्युष्णिगनुष्टुप् च बृहती पंक्तिरेव च ॥ १६ ॥
त्रिष्टुभं जगती चैव तथाऽतिजगती मता ॥ शक्यं तिशकरी च धृतिश्चातिधृतिस्तथा ॥ १७ ॥ विराट्प्रस्तापंक्तिश्च कृतिः प्रकृतिराकृतिः ॥ विकृतिः संकृतिश्चै
वाक्षरपंक्तिस्तथैव च ॥ १८ ॥ भूर्भुवःस्वरिति च छंदस्तथा ज्योतिष्मती स्मृतम् ॥ इत्येतानि च छंदांसि वीतानि महामुने ॥ १९ ॥

मूढस्य सोऽपि विधिर्दुर्घट एवास्तीति तदुपयोग्युपायांतरं विद्यते चेत्तदापि वेदत्यर्थः ॥ ५ ॥ तृतीयं प्रश्नमाह ये गायत्रीति ॥ तत्त्वसंख्याश्च त्रिंशतिसंख्याः ॥ ६ ॥ सर्वे तेषां तत्पदादिकम् ॥ ७ ॥ तत्र प्रथम
प्रश्नोत्तरमाह कुर्यादिति ॥ अनुष्ठानादिकं देहशुद्धयर्थं कृच्छ्रादिकं करोतु वानकरोतु केवलं गायत्रीमात्रस्य निर्व्याजयाभक्त्या निरंतरमभ्यासात्कृतकृत्यो भवति नान्यापेक्षास्तीत्यर्थः ॥ अतएव गायत्रीप्रकर
णे पूर्वमुक्तमेतादृशजपेन कृच्छ्रादिकं भवतीति ॥ तदुक्तं कूर्मपुराणे ॥ एकतश्चतुरो वेदा गायत्रीचैकतः परेति ॥ ८ ॥ द्वितीयं प्रश्नोत्तरमाह संध्यास्विति ॥ संध्यात्रयेऽर्घ्यदानं सहस्रत्रयं गायत्रीजप एव मु
ख्योऽन्यत्वाभ्युदयिकमिति भावः ॥ ९ ॥ तदेवाह न्यासानिति ॥ १० ॥ ११ ॥ तृतीयं प्रश्नोत्तरमाह अथात इति ॥ १२ ॥ महातेजा इति विश्वामित्रविशेषणम् ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥

देवता आह आग्नेयमिति ॥ अत्र पंचमषष्ठवर्णयोरेक आदित्य एव देवतेत्युक्तं सप्तदशाष्टमाक्षरयोर्मैत्रावरुणदेवतात्वमेवोक्तम् गायत्रीब्रह्म रूपेण भिन्ना एव देवता उक्ताः ॥ तथा हि आद्यो वर्णोऽग्निदेवः स्याद्वायुदे-
 वो द्वितीयकः ॥ तृतीयः सूर्यदेवत्यो धनदेवश्चतुर्थकः ॥ यमः पंचमवर्णस्य वारुणः षष्ठ एव च ॥ सप्तमो बार्हस्पत्यो हि पार्जन्यो नारदाष्टमः ॥ वर्णस्य नवमस्येंद्रो गंधर्वा दशमस्य च ॥ एकादशस्य वर्णस्य देवता प्रो-
 ष्ट उच्यते ॥ द्वादशस्य तु वर्णस्य मित्रावरुणदेवता ॥ स्यात्तु त्रयोदशो वर्णस्त्वाष्ट्रदेवतसंयुतः ॥ चतुर्दशस्य वर्णस्य देवता वासवः स्मृतः ॥ मरुदैवतको वर्णः पंचदशम एव च ॥ सोमस्तु देवता ज्ञेया वर्णस्य षोड-
 दैवतानि शृणु प्राज्ञतेषामेवानुपूर्वशः ॥ आग्नेयं प्रथमं प्रोक्तं प्राजापत्यं द्वितीयकम् ॥ २० ॥ तृतीयं च तथा गौम्यमीशानं च चतुर्थकम् ॥ सावित्रं पंचमं प्रोक्तं ष-
 ष्टमादित्यदेवतम् ॥ २१ ॥ बार्हस्पत्यं सप्तमं तु मैत्रावरुणमष्टमम् ॥ नवमं भगदेवत्यं दशमं चार्थमैश्वरम् ॥ २२ ॥ गणेशमेकादशमं त्वाष्ट्रं द्वादशमं स्मृत-
 म् ॥ पौष्णं त्रयोदशं प्रोक्तं मैत्राग्रं च चतुर्दशम् ॥ २३ ॥ वायव्यं पंचदशमं वामदेव्यं षोडशम् ॥ मैत्रावरुणि देवत्यं प्रोक्तं सप्तदशाक्षरम् ॥ २४ ॥ अष्टादशं वैश्वदेवमू-
 नविंशं तु मातृकम् ॥ वैष्णवं विंशतितमं वसुदेवतमीरितम् ॥ २५ ॥ एकविंशतिसंख्याकं द्वाविंशं रुद्रदेवतम् ॥ त्रयोविंशं च कौबेरमाश्विनं तत्त्वसंख्यकम्
 ॥ २६ ॥ चतुर्विंशतिवर्णानां देवतानां च संग्रहः ॥ कथितः परमश्रेष्ठो महापापैकशोधनः ॥ २७ ॥ यदाकर्णनमात्रेण सांगं जाप्यफलं मुने ॥ ॥ इति श्रीदेवीभा-
 गवते महापुराणे द्वादशस्कंधे गायत्रीविचारो नाम प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ७ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ वर्णानां शक्तयः काश्च ताः शृणुष्व महामुने ॥ वामदे-
 वीप्रियासत्या विश्वाभद्रा विलासिनी ॥ १ ॥ प्रभावती जयाशांता कांता दुर्गा सरस्वती ॥ विद्रुमा च विशालेशा व्यापिनी विमला तथा ॥ २ ॥ तमोपहारिणी सू-
 क्ष्मा विश्वयोनिर्जया वशा ॥ पद्मालया पराशोभा भद्रा च त्रिपदा स्मृता ॥ ३ ॥ चतुर्विंशतिवर्णानां शक्तयः समुदाहृताः ॥ अतः परं वर्णवर्णान्वयाहरामियथा त-
 थम् ॥ ४ ॥ चंपका अतसी पुष्पसन्निभं विद्रुमं तथा ॥ स्फटिकाकारकं चैव पद्मपुष्पसमप्रभम् ॥ ५ ॥ तरुणादित्यसंकाशं शंखकुंदेन्दुसन्निभम् ॥ प्रवालपद्मप-
 त्राभं पद्मरागसमप्रभम् ॥ ६ ॥ इंद्रनीलमणिप्रख्यं मौक्तिकं कुंकुमप्रभम् ॥ अंजनाभं चरत्तं च वैदूर्यक्षौद्रसन्निभम् ॥ ७ ॥ हारिद्रं कुंददुग्धाभं रविकांतिसम-
 प्रभम् ॥ शुकपुच्छनिभं तद्रच्छतपत्रनिभं तथा ॥ ८ ॥ केतकी पुष्पसंकाशं मल्लिकाकुसुमप्रभम् ॥ करवीरश्च इत्येते क्रमेण परिकीर्तिताः ॥ ९ ॥ वर्णाः प्रोक्ता-
 श्च वर्णानां महापापविशोधनाः ॥ पृथिव्यापस्तथा तेजो वायुराकाश एव च ॥ १० ॥ शस्य च ॥ सप्तदशस्य वर्णस्य देवता अंगिरा भवेत् ॥ अष्टादशस्य वर्णस्य विश्वदेवाश्च देवताः ॥
 एकोनविंशतिमस्य वर्णस्य देवता श्विनौ ॥ विंशतिमस्य वर्णस्य पूषा देवः प्रकीर्तितः ॥ रुद्रो देवस्तु वर्णस्याप्येकविंशतिमस्या हि ॥ द्वाविंशतितमो वर्णो विद्युदेवः प्रकीर्तितः ॥ ब्रह्मदैवतको वर्णस्त्रयोविंशति-
 मः स्मृतः ॥ चतुर्विंशतिमो वर्णो भिवेददिति देवत इति ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ अत्र व्याहृतीनां देवता ऋष्यादयश्च प्रसिद्धत्वात् प्रोक्ताः ॥ इति श्रीदेवीभागवता तिलके द्वादशस्कंधे प्रथमो-
 ध्यायः ॥ १ ॥ ॥ अष्टादशश्लोकवर्षे वर्णानां शक्तयस्तथा ॥ श्वेतपीतादयो वर्णवर्णानामक्षरक्रमात् ॥ उच्यंते चैव मुद्राश्च प्रोक्ता एव प्रसंगतः ॥ १ ॥ वर्णशक्तीराह वर्णानां शक्तय इति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ वर्णवर्णाश्चतुर्विंश-
 ति वर्णानां श्वेतपीताकारान्वर्णानित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ वर्णतत्त्वान्वाह पृथिव्याप इति ॥ पूर्वोक्ते गायत्र्या अक्षरान्यासस्थले इदं तत्त्व ऋषिवर्णाद्यात्मकं प्रत्यक्षं स्मृत्वा वर्णान्यसेदिति रहस्ये ॥ १० ॥

पायुपादं चेत्यत्र प्राण्यं गत्वा देकवद्भावः ॥ क्वचित्पायुः पादौ चेत्यपि पाठः ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ तुर्यरूपाः गायत्र्याश्चतुर्थचरणस्येत्यर्थः ॥ १७ ॥ १८ ॥ एतामुद्रा एकादश
स्कंधे उक्ता एव प्रसंगादत्र कथिता इति बोध्यम् ॥ जपसमये सर्वे ऋषयः सर्वाणि छंदांसि सर्वाः शक्तयः सर्वाणि तत्त्वानि सर्वे वर्णवर्णाः स्मर्तव्या मुद्राश्च दर्शनीया इति समुदायार्थः ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिल
के द्वादशस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ पंचविंशतिभिः पद्यैर्जगन्मातुः परात्परम् ॥ कवचं प्रोच्यते सम्यक् सर्वमंगलकारकम् ॥ १ ॥ नारदः कवचं पृच्छति स्वामिन्निति ॥ पातकात्केन पुण्येन मु
ग्धोरसश्चरूपं च शब्दः स्पर्शस्तथैव च ॥ उपस्थं पायुपादं च पाणी वागपि च क्रमात् ॥ ११ ॥ प्राणं जिह्वा च चक्षुश्च त्वक् श्रोत्रं च ततः परम् ॥ प्राणोपानस्तथा व्या
नः समानश्च ततः परम् ॥ १२ ॥ तत्त्वान्येतानि वर्णानां क्रमशः कीर्तितानि तु ॥ अतः परं प्रवक्ष्यामि वर्णमुद्राः क्रमेण तु ॥ १३ ॥ संमुखं संपुटं चैव विततं विस्तृ
तं तथा ॥ द्विमुखं त्रिमुखं चैव चतुःपंचमुखं तथा ॥ १४ ॥ षण्मुखाधोमुखं चैव व्यापकांजलिकं तथा ॥ शकटं यमपाशं च ग्रथितं संमुखोन्मुखम् ॥ १५ ॥ विलं
बं मुष्टिकं चैव मत्स्यं कूर्मं वराहकम् ॥ सिंहाक्रांतं महाक्रांतं मुद्गरं पल्लवं तथा ॥ १६ ॥ त्रिशूलयोनीसुरभिश्चाक्षमालाचलिंगकम् ॥ अंबुजं च महामुद्रास्तुर्यरूपाः प्र
कीर्तिताः ॥ १७ ॥ इत्येताः कीर्तिता मुद्रा वर्णानां ते महामुने ॥ महापापक्षयकराः कीर्तिदाः कांतिदामुने ॥ १८ ॥ इति श्रीदेवीभागवते म० द्वादशस्कंधे द्वि
तीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ नारद उवाच ॥ स्वामिन् सर्वजगन्नाथ संशयोऽस्ति मम प्रभो ॥ चतुःषष्टिकलाभिज्ञपातकाद्योगविद्भर ॥ १ ॥ मुच्येत केन पुण्येन ब्रह्मरूपः
कथं भवेत् ॥ देहश्च देवतारूपो मंत्ररूपो विशेषतः ॥ २ ॥ कर्म तच्छ्रोतुमिच्छामि न्यासं च विधिपूर्वकम् ॥ ऋषिश्छंदोधिदैवं च ध्यानं च विधिवत्प्रभो ॥ ३ ॥ नारा
यण उवाच ॥ अस्त्येकं परमं गुह्यं गायत्री कवचं तथा ॥ पठनाद्धारणान्मर्त्यः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ४ ॥ सर्वान्कामानवाप्नोति देवीरूपश्च जायते ॥ गायत्री कवचस्या
स्य ब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ५ ॥ ऋषयो ऋग्यजुःसामाथर्वश्छंदांसि नारद ॥ ब्रह्मरूपा देवतोक्ता गायत्री परमा कला ॥ ६ ॥ तद्भिर्जभर्ग इत्येषा शक्तिरुक्ता मनीषि
भिः ॥ कीलकं च धियः प्रोक्तं मोक्षार्थं विनियोजनम् ॥ ७ ॥ चतुर्भिर्हृदयं प्रोक्तं त्रिभिर्वर्णैः शिरः स्मृतम् ॥ चतुर्भिः स्याच्छिखापश्चात्त्रिभिस्तु कवचं स्मृतम् ॥ ८ ॥
चतुर्भिर्नैत्रमुद्दिष्टं चतुर्भिः स्यात्तदस्त्रकम् ॥ अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि साधकाभिष्टदायकम् ॥ ९ ॥ मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलच्छायैर्मुखैस्त्रीक्ष्णैर्युक्तामिंदुनि
बद्धरत्नमुकुटांतत्त्वार्थवर्णात्मिकाम् ॥ गायत्रीं वरदाभयांकुशकशाः शुभ्रं कपालं गुणं शंखं चक्रमथारविंदयुगलं हस्तैर्वहंती भजे ॥ १० ॥ गायत्री पूर्वतः पातु सा
वित्री पातु दक्षिणे ॥ ब्रह्मसंध्या तु मे पश्चादुत्तरायां सरस्वती ॥ ११ ॥

च्येत इत्यन्वयः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ तद्भिर्जमिति ॥ तत्पदं बीजमित्यर्थः ॥ ७ ॥ प्रथमं चतुर्भिर्क्षरैर्हृदयमित्यर्थः ॥ एवमुत्तरत्र बोध्यम् ॥ ८ ॥ ९ ॥ ध्यानमाह मुक्ताविद्रुमेति ॥ प्रत्येक
मीक्षणत्रयवद्भिः पंचभिर्मुखैर्युक्तामित्यर्थः ॥ तत्त्वार्थवर्णात्मिकामिति ॥ चतुर्विंशतितत्त्वान्यथोपेपां वर्णानां तत्सवितुरित्यादीनां तदात्मिकामित्यर्थः ॥ दक्षाद्यूर्ध्वयोर्हस्तयोः कमलद्वयंतदधस्तनयोश्च
कशांश्चौतदधस्तनयोः रज्जुकपालेतदधस्तनयोः पाशांकुशौतदधस्तनयोः भयवरो ॥ कशापाशः ॥ गुणोरज्जुरित्यायुधध्यानम् ॥ १० ॥ ब्रह्मसंध्या ब्रह्मणाराध्यासंध्या ब्रह्मसंध्या ॥ ११ ॥

॥ १२ ॥ १३ ॥ हेब्रह्माणिभवतीमेऊर्ध्वदेशंरक्षेदित्यन्वयः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके द्वादशस्कंधे
तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अथ श्रीजगदंबायागायत्र्याहृदयं परम् ॥ अथर्वोक्तंक्रमेणैवगाथारूपेणकथ्यते ॥ १ ॥ कवचश्रवणोत्तरंगायात्रीहृदयं पृच्छति भगवानिति ॥ १ ॥ २ ॥

पार्वतीमेदिशंरक्षेत्पावकीजलशायिनी ॥ यातुधानीदिशंरक्षेत्पातुधानभयंकरी ॥ १२ ॥ पावमानीदिशंरक्षेत्पवमानविलासिनी ॥ दिशंरौद्रांचमेपातुरु
द्राणीरुद्ररूपिणी ॥ १३ ॥ ऊर्ध्वब्रह्माणिमेरक्षेदधस्ताद्वैष्णवीतथा ॥ एवंदशदिशोरक्षेत्सर्वांगंभुवनेश्वरी ॥ १४ ॥ तत्पदंपातुमेपादौजंवेमेसवितुःपदम् ॥
वरेण्यंकटिदेशेतुनाभिर्भर्गस्तथैवच ॥ १५ ॥ देवस्यमेतद्दृढयंधीमहीतिचगल्लयोः ॥ धियःपदंचमेनेत्रेयःपदंमेललाटकम् ॥ १६ ॥ नःपातुमेपदंमूर्ध्निशि
खायामेप्रचोदयात् ॥ तत्पदंपातुमूर्धानंसकारःपातुभालकम् ॥ १७ ॥ चक्षुषीतुविकाराणोतुकारस्तुकपोलयोः ॥ नासापुटंवकाराणोरेकारस्तुमुखेतथा
॥ १८ ॥ णिकारऊर्ध्वमोष्ठंतुयकारस्त्वधरोष्ठकम् ॥ आस्यमध्येभकाराणोङोकारश्रुबुकेतथा ॥ १९ ॥ देकारःकंठदेशेतुवकारःस्कंधदेशकम् ॥ स्यकारोदक्षि
णंहस्तंधीकारोवामहस्तकम् ॥ २० ॥ मकारोहृदयंरक्षेद्विकारउदरेतथा ॥ धिकारोनाभिदेशेतुयोकारस्तुकटितथा ॥ २१ ॥ गुह्यंरक्षतुयोकारऊरुद्रौनःपदा
क्षरम् ॥ प्रकारोजानुनीरक्षेच्चोकारोजंचदेशकम् ॥ २२ ॥ दकारंगुल्फदेशेतुयाकारःपदयुग्मकम् ॥ तकारव्यंजनंचैवसर्वांगेमेसदाऽवतु ॥ २३ ॥ इदंतुकव
चंदिव्यंवाधाशतविनाशनम् ॥ चतुःपष्टिकलाविद्यादायकंमोक्षकारकम् ॥ २४ ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्यःपरंब्रह्माधिगच्छति ॥ पठनाच्छ्रवणाद्वापिगोसहस्रफ
लंलभेत् ॥ २५ ॥ इति श्रीदेवीभागवतेमहापुराणेद्वादशस्कंधेगायत्रीमंत्रकवचंनामतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ६५ ॥ ॥ नारदउवाच ॥ भगवन्देवदेवेशभू
तभव्यजगत्प्रभो ॥ कवचंचश्रुतंदिव्यंगायात्रीमंत्रविग्रहम् ॥ १ ॥ अधुनाश्रोतुमिच्छामिगायत्रीहृदयं परम् ॥ यद्धारणाद्भवेत्पुण्यंगायात्रीजपतोऽखिलम् ॥
॥ २ ॥ नारायणउवाच ॥ देव्याश्चहृदयंप्रोक्तंनारदाथर्वणेस्फुटम् ॥ तदेवाहंप्रवक्ष्यामिरहस्यातिरहस्यकम् ॥ ३ ॥ विराड्रूपांमहादेवींगायात्रीवेदमातरम् ॥
ध्यात्वातस्यास्त्वथांगेषुध्यायेदेताश्चदेवताः ॥ ४ ॥ पिंडब्रह्मांडयोरैक्याद्भावयेत्स्वतनौतथा ॥ देवीरूपेनिजेदेहेतन्मयत्वायसाधकः ॥ ५ ॥ नादेवोभ्यर्चयेद्देव
मितिवेदविदोविदुः ॥ ततोऽभेदायकायेस्वेभावयेद्देवताइमाः ॥ ६ ॥ अथतत्संप्रवक्ष्यामितन्मयत्वमथोभवेत् ॥ गायत्रीहृदयस्याऽस्याऽप्यहमेवऋषिः
स्मृतः ॥ ७ ॥ गायत्रीछंदउद्दिष्टदेवतापरमेश्वरी ॥ पूर्वोक्तेनप्रकारेणकुर्यादंगानिषट्क्रमात् ॥ आसनेविजनेदेशेध्यायेदेकाग्रमानसः ॥ ८ ॥

तदेवेति ॥ आनुपूर्वीक्रमेणैवेत्यर्थः ॥ ३ ॥ विराड्रूपांमिति ॥ विराड्रूपांगायात्रीध्यात्वातस्याअंगस्थानीयावक्ष्यमाणदेवताभावयित्वापिंडब्रह्मांडयोरैक्यान्निरुद्धं देहमपिश्रीगायत्रीरूपं विभाव्यतस्मिन्दे
हवक्ष्यमाणदेवतान्यसेदित्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ अहमेवनारायणऋषिरित्यर्थः ॥ परमेश्वरीगायत्रीदेवता ॥ ८ ॥

द्यौर्देवतं मुनिभावयेदित्यर्थः ॥ सर्वत्र एवं यथायोग्यमर्थ ऊहनीयः ॥ सवितुर्वरेण्याय श्रेष्ठाय ते जसे इत्यर्थः पूर्वाजयाय पूर्वस्यां दिश्युदितायेति फलितोर्थः ॥ प्रातरादित्ये आदित्यमण्डले प्रतिष्ठाया स्यागाय
व्यास्तस्यैनम इत्यर्थः ॥ फलमाह प्रातरधीयान इति ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके द्वादशस्कंधे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ६९ ॥ ॥ एकोनत्रिंशतांशुल्लोकैर्गायत्र्याः स्तोत्रमुच्यते ॥ सिद्धचष्टकं भवे

अथार्थन्यासः ॥ द्यौर्मूर्ध्नि देवतम् ॥ दंतपंक्तावश्विनौ ॥ उभे संध्ये चोष्टौ ॥ मुखमग्निः ॥ जिह्वा सरस्वती ॥ ग्रीवायांतु बृहस्पतिः ॥ स्तनयोर्वसवोऽष्टौ ॥ वा
होर्मरुतः ॥ हृदये पर्जन्यः ॥ आकाशमुदरम् ॥ नाभावंतरिक्षम् ॥ कट्योरिन्द्राग्नी ॥ जघने विज्ञानघनः प्रजापतिः ॥ कैलासमलये ऊरू ॥ विश्वे देवा जान्वोः ॥
जंवायां कौशिकः ॥ गुह्यमयने ॥ ऊरूपितरः ॥ पादौ पृथिवी ॥ वनस्पतयो गुलीषु ॥ ऋषयो रोमाणि ॥ नखानि मुहूर्तानि ॥ अस्थिषु ग्रहाः ॥ असृङ्मांसं
ऋतवः ॥ संवत्सरावै निमिषम् ॥ अहोरात्रादित्यश्चंद्रमाः ॥ प्रवरां दिव्यां गायत्रीं सहस्रेनांशं शरणमहंप्रपद्ये ॥ ॐ तत्सवितुर्वरेण्याय नमः ॥ ॐ तत्पूर्वाज
याय नमः ॥ तत्प्रातरादित्याय नमः ॥ तत्प्रातरादित्यप्रतिष्ठायै नमः ॥ प्रातरधीयानो रात्रिकृतं पापं नाशयति ॥ सायमधीयानो दिवसकृतं पापं नाशयति ॥ सा
यंप्रातरधीयानो अपापो भवति ॥ सर्वतीर्थेषु स्नातो भवति ॥ सर्वैर्देवैर्ज्ञातो भवति ॥ अवाच्यवचनात्पूतो भवति ॥ अभक्ष्यभक्षणात्पूतो भवति ॥ अभोज्य
भोजनात्पूतो भवति ॥ अचोप्यचोपणात्पूतो भवति ॥ असाध्यसाधनात्पूतो भवति ॥ दुष्प्रतिग्रहशतसहस्रात्पूतो भवति ॥ सर्वप्रतिग्रहात्पूतो भवति ॥ पंक्तिदू
षणात्पूतो भवति ॥ अनृतवचनात्पूतो भवति ॥ अथाऽब्रह्मचारी ब्रह्मचारी भवति ॥ अनेन हृदयेनाधीतेन क्रतुसहस्रेणेष्टं भवति ॥ षष्टिशतसहस्रगायत्र्याजप्या
निफलानि भवंति ॥ अष्टौ ब्राह्मणान्सम्यग्ग्राहयेत् ॥ तस्य सिद्धिर्भवति ॥ यद्दं नित्यमधीयानो ब्राह्मणः प्रातः शुचिः सर्वपापैः प्रमुच्यते इति ॥ ब्रह्मलोके
महीयते ॥ इत्याह भगवान् श्रीनारायणः ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे गायत्रीहृदयं नाम चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ नारद उवाच ॥ भक्तानुकंपिन् सर्व
ज्ञहृदयं पापनाशनम् ॥ गायत्र्याः कथितं तस्माद्गायत्र्याः स्तोत्रमीरय ॥ १ ॥ नारायण उवाच ॥ आदिशक्ते जगन्मातर्भक्तानुग्रहकारिणि ॥ सर्वत्र व्यापिकेऽनं
तेश्रीसंध्ये तेन मोऽस्तुते ॥ २ ॥ त्वमेव संध्या गायत्री सा वित्री च सरस्वती ॥ ब्राह्मी च वैष्णवी रौद्री रक्ताश्चेता सितेतरा ॥ ३ ॥ प्रातर्वालाचमध्याह्नेयौवनस्था
भवेत्पुनः ॥ वृद्धासायं भगवती चिंत्यते मुनिभिः सदा ॥ ४ ॥ हंसस्था गरुडारूढा तथा वृषभवाहिनी ॥ ऋग्वेदाध्यायिनी भूमौ दृश्यते यातपस्विभिः ॥ ५ ॥

तिस्र्येन तन्मयतापि च ॥ १ ॥ गायत्रीहृदयश्रवणोत्तरं नारदः पृच्छति नारद उवाच भक्तानुकंपिन्निति ॥ १ ॥ २ ॥ गायत्री ब्राह्मी ब्रह्मणः समानाकारत्वात्तेनाराध्यत्वाद्वा ॥ सावित्री रौद्री तत्समाना
कारत्वात्तेनाराध्यत्वाद्वा ॥ सरस्वती वैष्णवी विष्णुसमानाकारत्वात्तेनाराध्यत्वाद्वा ॥ गायत्री रक्ता सावित्री श्वेता सरस्वती सितेतरा कृष्णा ॥ ३ ॥ तिसृणां क्रमेण वयोवस्था माह प्रातरिति ॥ याचिं
त्यते तस्यैनम इति शेषः ॥ ४ ॥ तिसृणां देवतानां वाहनान्याह हंसस्थेति ॥ हंसस्था ब्राह्मी ॥ गरुडारूढा सरस्वती ॥ वृषभवादिनी सावित्री ॥ देवतात्रयस्य क्रमेण वेदत्रयोत्पादकत्वमाह ऋग्वेदेति ॥ ५ ॥

आम्यमाणेति ॥ भुविसर्वत्रविद्यमानापिरुद्रलोकंगतेत्यर्थः ॥ रुद्रलोकंगतेतिदेवतात्रयस्ययथायोग्यलोकत्रयंयोजनीयम् ॥ ६ ॥ अमर्त्यानुग्रहकारिणीतिछेदः ॥ एतादृशीतस्यैनमइतिशेषः ॥ ७ ॥ शिवयोरिति ॥ शिवयोःशिवशक्तयोःकरनेत्रेभ्योऽवयवभ्योयानिर्गतादशीवधादशरूपादुर्गासापित्वमेवासीत्यर्थः ॥ इयंकथाकात्यायनीतंत्रादौप्रसिद्धा ॥ ८ ॥ दशविधदुर्गाणांनान्याह वरेण्येति ॥ ९ ॥ भोगमोक्षदेत्येका ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ तोया करतोया ॥ १९ ॥ गांधार्यादयःशरीरस्थानादयः ॥ २० ॥ स्वप्रनायिकेति ॥ कंठेस्वप्रइतिश्रुतेःकंठस्थायाःस्वप्रजनकत्वात्

यजुर्वेदं पठतीच अंतरिक्षे विराजते ॥ सा सामगापि सर्वेषु आम्यमाणा तथा भुवि ॥ ६ ॥ रुद्रलोकंगता त्वंहि विष्णुलोकनिवासिनी ॥ त्वमेव ब्रह्मणो लोकेऽमर्त्यानुग्रहकारिणी ॥ ७ ॥ सप्तर्षिप्रीतिजननी माया बहुवरप्रदा ॥ शिवयोः करनेत्रोत्था ह्यश्रुस्वेदसमुद्भवा ॥ ८ ॥ आनंदजननी दुर्गा दशधा परिपठ्यते ॥ वरेण्या वरदा चैव वरेष्ठा वरवर्णिनी ॥ ९ ॥ गरिष्ठा च वराहा च वरारोहा च सप्तमी ॥ नीलगंगा तथा संध्या सर्वदा भोगमोक्षदा ॥ १० ॥ भागीरथी मर्त्यलोके पाताले भोगवत्यपि ॥ त्रिलोकवाहिनी देवी स्थानत्रयनिवासिनी ॥ ११ ॥ भूलोकस्था त्वमेवासि धरित्री शोकधारिणी ॥ भुवोलोके वायुशक्तिः स्वलोके तेजसां निधिः ॥ १२ ॥ महालोके महासिद्धिर्जनलोके जनेत्यपि ॥ तपस्विनी तपोलोके सत्यलोके तु सत्यवाक् ॥ १३ ॥ कमला विष्णुलोके च गायत्री ब्रह्मलोकदा ॥ रुद्रलोके स्थिता गौरी हरार्धांगनिवासिनी ॥ १४ ॥ अहमो महतश्चैव प्रकृतिस्त्वं हि गीयसे ॥ साम्यावस्थात्मिका त्वंहि शवल ब्रह्मरूपिणी ॥ १५ ॥ ततः परा पराशक्तिः परमा त्वंहि गीयसे ॥ इच्छाशक्तिः क्रियाशक्तिर्ज्ञानशक्तिश्चिच्छक्तिदा ॥ १६ ॥ गंगा च यमुना चैव विपाशा च सरस्वती ॥ शरयू देविका सिंधुर्नर्मदैरावती तथा ॥ १७ ॥ गोदावरी शतद्रुश्च कावेरी देवलोकगा ॥ कौशिकी चंद्रभागा च वितस्ता च सरस्वती ॥ १८ ॥ गंडकी तपिनी तोया गोमती वित्रवत्यपि ॥ इडा चर्पि गला चैव सुषुम्ना च तृतीयका ॥ १९ ॥ गांधारी हस्तजिह्वा च पूषा पूषा तथैव च ॥ अलंबुपा कुहूश्चैव शंखिनी प्राणवाहिनी ॥ २० ॥ नाडी च त्वं शरीरस्था गीयसे प्राक्तनैर्बुधैः ॥ हृत्पद्मस्था प्राणशक्तिः कंठस्था स्वप्रनायिका ॥ २१ ॥ तालुस्था त्वं सदा धारा बिंदुस्था बिंदुमालिनी ॥ मूले तु कुंडली शक्तिर्व्यापिनी केशमूलगा ॥ २२ ॥ शिखामध्यासना त्वंहि शिखाग्रे तु मनोन्मनी ॥ किमन्यद्बहुनोक्तेन यत्किंचिज्जगतीत्रये ॥ २३ ॥ तत्सर्वं त्वं महादेवि श्रिये संध्येन मोस्तुते ॥ इतीदं कीर्तिदं स्तोत्रं संध्यायां बहु पुण्यदम् ॥ २४ ॥ महापापप्रशमनं महासिद्धिविधायकम् ॥ यइदं कीर्तयेत्स्तोत्रं संध्याकाले समाहितः ॥ २५ ॥

॥ २१ ॥ बिंदुस्था भ्रूमध्यस्था ॥ बिंदुमालिनी बिंदुरूपेण मालते शोभत इत्यर्थः ॥ मूले मूलाधारे कुंडली ॥ केशमूलगा चूडामूलपर्यंतं व्याप्ता व्यापिनी ॥ २२ ॥ शिखामध्यासना ॥ तस्याः शिखायामध्ये परमात्मा व्यवस्थित इति श्रुत्युक्ता शिखा ज्ञानकला तस्यामध्ये आसनं स्थितिर्तस्याः सा परमात्मरूपिणीत्यर्थः ॥ शिखाग्रे तस्या एवा शिखाया अग्रे ब्रह्मरंभ्रे मनसि गते सति मनोन्मनी शक्तिरेवावतिष्ठते तियोगप्रसिद्धम् ॥ २३ ॥ श्रिये मोक्षलक्ष्म्यर्थमित्यर्थः ॥ संध्ये इत्येकवचनेनैकैव गायत्री संध्यात्रयरूपेण ध्येयेत्युक्तमिति बोध्यम् ॥ उपपादितं चैतदेकादशस्कंधे ॥ २४ ॥ २५ ॥

॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ नारदेतिसंबोधनम् ॥ संध्योक्तसंध्योद्देशेनोक्तस्तोत्रमित्यर्थः ॥ २९ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलकेद्वादशस्कंधेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ पंचषष्टिश्लोकवर्गैः शतश्लोका
धिकैरथ ॥ गायत्र्याश्चमहादेव्यानाम्नांसाहस्रमुच्यते ॥ १ ॥ अथनारदः सर्वाभीष्टप्रदं सर्वानुष्ठानन्यूनतापूर्तिकरं गायत्रीसहस्रनामस्तोत्रं श्रोतुकामः पृच्छति भगवन्सर्वधर्मज्ञ इति ॥ १ ॥ विद्यावे
दविद्या ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ भगवता ब्रह्मणा ॥ ६ ॥ ७ ॥ मातृकाक्षरैरिति ॥ मातृकामंत्रषडंग एवास्यषडंग इत्यर्थः ॥ ८ ॥ प्रातःकालिकगायत्रीसंध्यारूपायादेव्याध्यानमाह रक्तेति ॥
रक्तश्चेतहिरण्यनीलधवलैर्नावावर्णविशिष्टैर्मणिगणैर्युक्तमित्यर्थः ॥ प्रातःसंध्यायाश्चतुर्वक्त्रत्वात्पंचमुखत्वेन वर्णनं न युक्तमिति मणिगणैरित्यस्यैव विशेषणं युक्तम् ॥ रक्तनवस्त्रजं रक्तपुष्पस्त्रजमित्य
अपुत्रः प्राप्नुयात्पुत्रं धनार्थं धनमाप्नुयात् ॥ सर्वतीर्थतपोदानयज्ञयोगफलं लभेत् ॥ २६ ॥ भोगान्भुक्त्वाचिरं कालं मते मोक्षमवाप्नुयात् ॥ तपस्विभिः कृतं स्तो
त्रं स्नानकालेतु यः पठेत् ॥ २७ ॥ यत्र कुत्र जले मग्नः संध्यामज्जनं फलम् ॥ लभते नात्र संदेहः सत्यं सत्यं च नारद ॥ २८ ॥ शृणुयाद्योपितद्भक्त्या स तु पापात्प्रमु
च्यते ॥ पीयूषसदृशं वाक्यं संध्योक्तं नारदे रितम् ॥ २९ ॥ इति श्रीदेवीभागवते म० द्वादशस्कंधे गायत्रीस्तोत्रं नाम पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ नारद उवाच ॥
भगवन्सर्वधर्मज्ञ सर्वशास्त्रविशारद ॥ श्रुतिस्मृतिपुराणानां रहस्यं त्वन्मुखाच्छ्रुतम् ॥ १ ॥ सर्वपापहरं देवयेन विद्याप्रवर्तते ॥ केन वा ब्रह्मविज्ञानं किंतु वामोक्ष
साधनम् ॥ २ ॥ ब्राह्मणानां गतिः केन केन वा मृत्युनाशनम् ॥ ऐहिकामुष्मिकफलं केन वा पद्मलोचन ॥ ३ ॥ वक्तुमर्हस्य शेषेण सर्वं निखिलमादितः ॥ श्रीनाराय
ण उवाच ॥ साधुसाधु महाप्राज्ञ सम्यक्पृष्टं त्वयाऽनघ ॥ ४ ॥ शृणु वक्ष्यामि यत्नेन गायत्र्यष्टसहस्रकम् ॥ नाम्नां शुभानां दिव्यानां सर्वपापविनाशनम् ॥ ५ ॥ सृ
ष्ट्यादौ यद्भगवता पूर्वप्रोक्तं ब्रवीमि ते ॥ अष्टोत्तरसहस्रस्य ऋषिर्ब्रह्मा प्रकीर्तितः ॥ ६ ॥ छंदोनुष्टुप् तथा देवी गायत्री देवता स्मृता ॥ हलोबीजानि तस्यैव स्वराः शक्त
य ईरिताः ॥ ७ ॥ अंगन्यासकरन्यासाबुच्येते मातृकाक्षरैः ॥ अथ ध्यानं प्रवक्ष्यामि साधकानां हिताय वै ॥ ८ ॥ रक्तश्चेतहिरण्यनीलधवलैर्युक्तां त्रिनेत्रोज्ज्वलां
रक्तां रक्तनवस्त्रजं मणिगणैर्युक्तां कुमारीमिमाम् ॥ गायत्रीं कमलासनां करतलव्यानद्धकुंडांबुजां पद्माक्षीं च वरस्त्रजं च दधतीं हंसाधिरूढां भजे ॥ ९ ॥ अचिंत्यलक्ष
णाव्यक्ताप्यर्थमातृमहेश्वरी ॥ अमृतार्णवमध्यस्थाप्यजिताचापराजिता ॥ १० ॥ अणिमादिगुणाधाराप्यर्कमंडलसंस्थिता ॥ अजराऽजापराधर्मा
अक्षसूत्रधराधरा ॥ ११ ॥

र्थः ॥ कुंडं कुंडिकां अंबुजं च करतलाभ्यां व्यानद्धं धृतं यया ॥ वरमिष्टम् ॥ स्त्रजमक्षमालाम् ॥ ९ ॥ अथ मातृकाक्षरक्रमेणैव सहस्रनामान्युच्यंते ॥
तत्र प्रथमतो अचिंत्यलक्षणे त्वारभ्यां त्यजार्चितेत्यंतान्यकारादीनि पंचत्रिंशन्नामान्याह अचिंत्यलक्षणेति ॥ अबुद्धिगम्यलक्षणेत्यर्थः ॥ यतो वाचो निवर्तते इति श्रुतेः ॥ अव्यक्ता अस्पष्टानामरूपर
हितेत्यर्थः ॥ तद्वच्चैदं तर्ह्यव्याकृतमासीत्तन्नामरूपाभ्यां व्याक्रियत इति श्रुतेः ॥ अर्थमातारः प्रपंचरूपार्थपरिच्छेदका ब्रह्मादयस्तेषां महेश्वरी नियंत्री ॥ अपिशब्दः संध्यभावायाऽसंदेहार्थः ॥ अजि
तानान्यैर्जिता ॥ अपराजिता युद्धेन पराजितानपराजयं प्राप्ता ॥ अजिता पराजितेऽष्टपीठशक्त्यंतर्गते देवते वा ॥ १० ॥ अणिमादिगुणाणि अणिमादिसिद्धयस्तेषां आधारा आधारश्रयभूता ॥ अजा
अजामेकामिति श्रुतेः ॥ नपरोधिकोयस्याः साऽपरा ॥ नधर्मो जात्यादिनिमित्तोयस्याः साऽधर्मा ॥ अधरानि कृष्टरूपापीयमेव ॥ ११ ॥

अकारादियस्याःक्षकारोत्तयस्याःसा ॥ मातृकारूपिणीत्यर्थः ॥ १२ ॥ अदितिर्देवमाता ॥ अजपागायत्री ॥ अविद्याजीवोपाधिस्तस्यध्वांसिनी ॥ १३ ॥ अजाछात्री ॥ अजमुखं ब्रह्ममुखं तस्मिन्निवासोयस्याः ॥ अर्धमात्रार्धमात्रास्थितानित्येत्युक्ता ॥ अर्थदानं पुरुषार्थचतुष्टयदानं तस्यज्ञा ज्ञात्रीत्यर्थः ॥ १४ ॥ अंत्यजामातंगीरूपिणीतयाचिता पूजिता ॥ आदिलक्ष्मीरित्यारभ्यांतरध्वांतनाशिनीत्यंतान्याकारादीनि द्वाविंशतिनामानि ॥ आदिलक्ष्मीः साम्यावस्थमायाशवलब्रह्ममूर्तिः ॥ तत्तत्कांचनवर्णाभातत्तत्कांचनभूषणैतिरहस्योक्तो महालक्ष्मीः ॥ आदिशक्तिर्माया ॥ आकृतिराकाररूपिणी ॥ आयतं हास्येन विस्तृतमानं नयस्याः ॥ १५ ॥ आदित्यपदवी आदित्यमार्गस्तस्मिन्श्चारश्चरणयस्याः ॥ आदित्येनादितिपुत्रेण परिसेविता ॥ आचार्यास्वयंव्याख्यात्री ॥ आवर्तनाजगद्वर्तयित्री ॥ आचारादक्षिणाचाराद्याचाररूपिणी ॥ आदिमूर्तिर्ब्रह्मतस्मिन्निवासशीला ॥ १६ ॥ आग्नेयी अग्निदेवताकाऋक्दिशावा ॥ आमरी अमराणामियं पुरी आमरी ॥ अमरावतीरूपिणीत्यर्थः ॥ आधरोमूलाधारः सनिलयो वासस्थानं नयस्याः कुंडलिन्याः सा आधारसर्वाधाररूपिणी ॥ आकाशांतोदंकारतत्त्वं तस्मिन्नाकाशस्य लयात् तस्मिन्निवासशीला ॥ १७ ॥ अंतरे देहमध्ये भव आकाशोदहराकाश

अकारादिक्षकारांताप्यरिपद्वर्गभेदिनी ॥ अंजनाद्रिप्रतीकाशाप्यंजनाद्रिनिवासिनी ॥ १२ ॥ अदितिश्चाजपाविद्याप्यरविंदनिभेक्षणा ॥ अंतर्वह्निःस्थिता विद्याध्वांसिनीचांतरात्मिका ॥ १३ ॥ अजाचाजमुखावासाप्यरविंदनिभानना ॥ अर्धमात्रार्थदानज्ञाप्यरिमंडलमर्दिनी ॥ १४ ॥ असुरघ्नीह्यमावास्याप्यलक्ष्मीर्न्यंत्यजार्चिता ॥ आदिलक्ष्मीश्चादिशक्तिराकृतिश्चायतानना ॥ १५ ॥ आदित्यपदवीचाराप्यादित्यपरिसेविता ॥ आचार्यावर्तनाचाराप्यादिमूर्तिनिवासिनी ॥ १६ ॥ आग्नेयीचामरीचाद्याचाराध्याचासनस्थिता ॥ आधारनिलयाधाराचाकाशांतनिवासिनी ॥ १७ ॥ आद्याक्षरसमायुक्ताचांतराकाशरूपिणी ॥ आदित्यमंडलगताचांतरध्वांतनाशिनी ॥ १८ ॥ इंदिराचेष्टदाचेष्टाचेंदीवरनिभेक्षणा ॥ इरावतीचेंद्रपदाचेंद्राणीचेंदुरूपिणी ॥ १९ ॥ इक्षुकोदंडसंयुक्ताचेपुसंधानकारिणी ॥ इंद्रनीलसमाकाराचेडापिंगलरूपिणी ॥ २० ॥ इन्द्राक्षीचेश्वरीदेवीचेहात्रयविवर्जिता ॥ उमाचोपाह्युडुनिभाउर्वा रुक्मफलानना ॥ २१ ॥ उडुप्रभाचोडुमतीह्युडुपाह्युडुमध्यगा ॥ ऊर्ध्वचाप्यूर्ध्वकेशीचाप्यूर्ध्वाधोगतिभेदिनी ॥ २२ ॥ ऊर्ध्वबाहुप्रियाचोर्मिमालावाग्रंथदायिनी ॥ ऋतंचर्पिर्ऋतुमतीऋषिदेवनमस्कृता ॥ २३ ॥ ऋग्वेदाऋणहर्त्रीचऋषिमंडलचारिणी ॥ ऋद्धिदाऋजुमार्गस्थाऋजुधर्माऋतुप्रदा ॥ २४ ॥

स्तद्रूपिणी ॥ आंतरध्वांतमविद्यांधकारस्तस्यनाशिनी ॥ १८ ॥ इंदिरेत्यारभ्येंद्राक्षीत्यंतानित्रयोदशह्रस्वेकारादीनिनामानि ॥ चकारः संध्यभावार्थः ॥ इरावती इराभूवाकसुरांबुष्वितिभेदिनीकोशात् भूवाक् सुरांबुमतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ इक्षुकोदंडः पौंड्रेक्षुधनुस्तेन संयुक्ता ॥ पौंड्रेक्षुपाशांकुशपुष्पवाणहस्तेनमस्तेजगदेकमातरितिललिताध्याने उक्तत्वात् ॥ २० ॥ इन्द्राक्षीशताक्षीनाम्नीदेवता ॥ ईश्वरी देवी ईहात्रयविवर्जितेतिनामद्वयंदीर्घकारादिकम् ॥ ईश्वरीणां महाकाल्यादीनां देवीश्वरीदेवी ॥ ईहात्रयमेषणात्रयं तेन विवर्जिता ॥ उमेत्यारभ्योडुमध्यगेत्यंतान्यष्टौह्रस्वोकारादीनिनामानि ॥ उमाप्रसिद्धा ॥ उषारात्रिशेषरूपिणीवाणासुरसुतावा ॥ उषावाणसुताराज्योरितिभेदिनी ॥ उडुनिभानक्षत्रसदृशी ॥ उर्वा रुक्मकंकटी ॥ २१ ॥ उडुपापोतरूपिणीचंद्ररूपिणीवा ॥ ऊर्ध्वादीन्यूर्मिमालावाग्रंथदायिनीत्यंतानिपंचदीर्घोकारादीनिनामानि ॥ ऊर्ध्वमूर्ध्वदेशरूपिणी ॥ ऊर्ध्वकेशीऊर्ध्वाः केशायस्याः ॥ ऊर्ध्वाधोगतिरुच्चनीचगतिस्तस्याभेदिनी ॥ २२ ॥ ऊर्मिमालासमुद्रतरंगमाला तद्रद्राचाग्रंथः कविता रूपः कक्षारूपो वा तस्यदायिनी ॥ ऋतमित्यादीनिऋज्वीत्यंतानित्रयोदशह्रस्वऋकारादीनिनामानि ॥ ऋतंसूनुतवाणीरूपाऋषिवेदरूपा ॥ ऋतुमतीरजस्वला ॥ २३ ॥ २४ ॥

दीर्घऋकारादीनां नाम्नामप्रसिद्धत्वात्तानि नोक्तानि ॥ लकारादीनामन्यथ्यप्रसिद्धानियद्यपितथापिल्लकारेलकारस्यसत्त्वात्तदादिकमेवनामत्रयमुच्यते ॥ लूतारिवरसंभूता ॥ भुक्तेलूतातूर्णनाभपिपी
लिकागदांतरेइतिमेदिनीकोशाद्भूतारोगविशेषस्तस्याऽरिवरः शत्रुश्रेष्ठस्तत्राशकोमंत्रः संसंभूतोयस्याः सा ॥ २५ ॥ एकाक्षरेत्यारभ्यनामचतुष्टयमेकारवर्णादिकमर्थस्तुस्पष्टएव ॥ ऐंद्रीत्यादीनामत्र
यमेकारादिकम् ॥ ऐहिकामुष्मिकफलस्यप्रदात्रीत्यर्थः ॥ २६ ॥ ओंकारेत्यादीनिचत्वारिनामान्योकारादीनि ॥ ओंकाराप्रणवरूपिणी ॥ ओतामणिषुसूत्रवत्सर्वाभ्यंतरेस्थिताः ॥ कस्मिन्निदमोतंचे
तिश्रुत्यापरमात्मनिसर्वजगदोतंचप्रोतंचास्तीति ॥ तस्मिन्प्रोतंचेजगतिनिवसतितच्छिलाओतंचोतनिवासिनीत्यर्थः ॥ और्वेत्यादिनामत्रयमौकारादिकम् ॥ उर्व्याभवाऔर्वा ॥ २७ ॥ अनुस्वारा
दिकमेकं नाम ॥ विसर्गादिकमेकं नाम अंडमध्यस्थितानां शक्तीनां देवीत्यर्थः ॥ अःकाररूपो विसर्गरूपो योमंत्रस्तद्वापिणी तंत्रराजे विसर्गस्य शक्त्यात्मकत्वेन वर्णनात् ॥ मायाशक्त्यभिधः सर्गः सर्वभूता

ऋग्वेदनिलयाऋज्वीलुप्तधर्मप्रवर्तिनी ॥ लूतारिवरसंभूतालूतादिविषहारिणी ॥ २५ ॥ एकाक्षराचैकमात्राचैकाचैकैकनिष्ठिता ॥ ऐंद्रीह्यैरावतारूढाचैहि
कामुष्मिकप्रदा ॥ २६ ॥ ओंकाराह्योषधीचोताचोतप्रोतनिवासिनी ॥ और्वाह्योषधसंपन्ना औपासनफलप्रदा ॥ २७ ॥ अंडमध्यस्थिता देवीचाः कारमनु
रूपिणी ॥ कात्यायनी कालरात्रिः कामाक्षी कामसुंदरी ॥ २८ ॥ कमला कामिनी कांता कामदा कालकंठिनी ॥ करिकुंभस्तनभरा करवीर सुवासिनी ॥ २९ ॥
कल्याणी कुंडलवती कुरुक्षेत्रनिवासिनी ॥ कुरुविंददलाकारा कुंडली कुमुदालया ॥ ३० ॥ कालजिह्वाकरालास्या कालिका कालरूपिणी ॥ कमनीयगुणाकां
तिः कलाधारा कुमुद्वती ॥ ३१ ॥ कौशिकी कमलाकारा कामचारप्रभंजिनी ॥ कौमारी करुणापांगी ककुबंता करिप्रिया ॥ ३२ ॥ केसरी केशवनुता कदंबकुसु
मप्रिया ॥ कालिंदी कालिका कांची कलशोद्भवसंस्तुता ॥ ३३ ॥ काममाता क्रतुमती कामरूपा कृपावती ॥ कुमारी कुंडनिलया किराती कीरवाहना ॥ ३४ ॥
कैकेयी कोकिलालापाकेतकी कुसुमप्रिया ॥ कमंडलुधरा काली कर्मनिर्मूलकारिणी ॥ ३५ ॥ कलहंसगतिः कक्षाकृतकौतुकमंगला ॥ कस्तूरी तिलका कम्प्रा
करींद्रगमना कुहूः ॥ ३६ ॥ कर्पूरलेपना कृष्णा कपिला कुहराश्रया ॥ कूटस्था कुधरा कम्प्रा कुक्षिस्था खिलविष्टपा ॥ ३७ ॥ खड्गखेटकरा खर्वाखेचरी खगवा
हना ॥ खदांगधारिणी ख्याता खगराजोपरिस्थिता ॥ ३८ ॥

त्मकः प्रभुरितितंत्रांतरोक्तेश्च ॥ कात्यायनीत्यारभ्य कुक्षिस्था खिल
विष्टपेत्य तानि एकोनसप्ततिकारादीनि नामानि ॥ २८ ॥ करवीर सुवासिनी ॥ करवीरं कृपाणी स्याद्वैत्यभेदाश्चमारयोरिति मेदिनीकोशात् ॥ करवीरो वैत्यविशेषस्तेन पूजिता सुवासिनीत्यर्थः ॥ यद्वा क
रवीरं महालक्ष्मीक्षेत्रं तत्र निवसनशीलेत्यर्थः ॥ २९ ॥ कुरुविंददलाकारा कुरुविंदरत्नभेदे मुस्ताकुलमाषयोः पुमानिति मेदिनीकोशान्मुस्तादलाकारेत्यर्थः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ कामचारो यथेष्टाचरणंतस्य ना
शिनी ॥ ककुबंता ककुभां दिशानामंताऽवसानरूपा ॥ ३२ ॥ केसरी सिंह रूपिणीत्यर्थः ॥ कलशोद्भवोऽगस्तितेन संस्तुता ॥ ३३ ॥ कुंडमग्निहोत्रकुंडंतत्रिलया ॥ ३४ ॥ केतकी तिस्रस्तंत्रनाम ॥ कुसु
मप्रिये तिस्रस्तंत्रनाम कालीत्यत्र क्रूरेत्यपि पाठः ॥ ३५ ॥ कक्षेत्यत्र कृष्टेत्यपि पाठः ॥ ३६ ॥ कृष्णेत्यत्र कृष्टेत्यपि पाठः ॥ कृष्ण अकृष्ण ॥ कम्प्रेति पुनरुक्तं नाम ॥ तदर्थस्तु पूर्वत्र कम्प्रा सुंदरी ॥
द्वितीये कम्प्रा नाम्नी काचन देवांगना ॥ कम्प्रेति पाठेन पुनरुक्तिः ॥ ३७ ॥ खड्गखेटकरेत्यारभ्य खड्गं दुतिलकेत्यंतानि एकादश खकारादीनि नामानि ॥ खड्गखेटकरेति एकं नाम बोध्यम् ॥ ३८ ॥

खंडाख्यानप्रदायिनी ॥ खंडः पानांतरभेदे इति मेदिनीकोशात् खंडः पानशास्त्रभेदशास्त्रं वा तस्याख्यानदायिनी ॥ गंगेत्यारभ्य गुह्यमंडलवर्तिनीत्यंतानि षट्त्रिंशद्गङ्गाकारादीनि नामानि ॥ गणेशगुहपूजितेत्येकं नाम ॥ ३९ ॥ गामिनीगमनशीला ॥ गाधाप्रतिष्ठापिणी ॥ गंधर्वाप्सरस्यत्रसकारलोपआर्षः ॥ ४० ॥ गोत्रापृथ्वी ॥ गमी ॥ गमोनाक्षविवर्तस्यादपर्यालोचने ध्वनीति मेदिनीकोशाद्गमोपर्यालोचनंतद्यस्यास्तीत्यर्थेऽर्श आद्यच् ॥ तस्य स्त्रीत्यर्थे पुंयोगादाख्यायामिति ङीप् ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ गोकर्णनिलयासक्तागोकर्णस्थानासक्ता ॥ धर्मदेत्यारभ्य धनवेगिनीत्यंतानि चतुर्दश प्रकारादीनि नामानि ॥ ४४ ॥ घृणिमंत्रः सूर्यमंत्रः ॥ ४५ ॥ घनं निविडमरिमंडलदैत्यरूपं यस्याः सा ॥ डकारादिनाम्नोऽप्रसिद्धत्वाज्जोयोंगेज्जइत्यक्षरानिष्पन्नतस्य कचिद्वाषायां डकाररूपेणोच्चारतदादिकमेकमेव नाम ज्ञानधातुमयीत्युच्यते ॥ ज्ञानधातुश्चिद्धातुस्तन्मयी ॥ चर्चेत्यारभ्य चारुहेतकीत्यंतानि चकारादीन्येकोनपंचाशत् नामानि ॥ चर्चापरिभाषणक्रियारूपा ॥ चर्चिताचंद्रनादिना ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ चू

खलप्रीखंडितजराखंडाख्यानप्रदायिनी ॥ खंडेदुतिलकागंगागणेशगुहपूजिता ॥ ३९ ॥ गायत्रीगोमतीगीतागांधारीगानलोलुपा ॥ गौतमीगामिनीगाधागंधर्वाप्सरसेविता ॥ ४० ॥ गोविंदचरणाक्रांतागुणत्रयविभाविता ॥ गंधर्वीगह्वरीगोत्रागिरीशागहनागमी ॥ ४१ ॥ गुहावासागुणवतीगुरुपापप्रणाशिनी ॥ गुर्वीगुणवतीगुह्यागोप्तव्यागुणदायिनी ॥ ४२ ॥ गिरिजागुह्यमातंगीगरुडध्वजवल्लभा ॥ गर्वापहारिणीगोदागोकुलस्थागदाधरा ॥ ४३ ॥ गोकर्णनिलयासक्तागुह्यमंडलवर्तिनी ॥ धर्मदाधनदाघंटाघोरदानवमर्दिनी ॥ ४४ ॥ घृणिमंत्रमयीघोषाधनसंपातदायिनी ॥ घंटारवप्रियाघ्राणाघृणिसंतुष्टकारिणी ॥ ४५ ॥ घनारिमंडलाघूर्णाघृताचीघनवेगिनी ॥ ज्ञानधातुमयीचर्चाचर्चिताचारुहासिनी ॥ ४६ ॥ चटुलाचंडिकाचित्राचित्रमाल्यविभूषिता ॥ चतुर्भुजाचारुदंताचातुरीचरितप्रदा ॥ ४७ ॥ चूलिकाचित्रवस्त्रांताचंद्रमःकर्णकुंडला ॥ चंद्रहासाचारुदात्रीचकोरीचंद्रहासिनी ॥ ४८ ॥ चंद्रिकाचंद्रधात्रीचचौरीचौराचचंडिका ॥ चंचद्रावादिनीचंद्रचूडाचोरविनाशिनी ॥ ४९ ॥ चारुचंदनलितांगीचंचामरवीजिता ॥ चारुमध्याचारुगतिश्चंदिलाचंद्ररूपिणी ॥ ५० ॥ चारुहोमप्रियाचारवाचरिताचक्रवाहुका ॥ चंद्रमंडलमध्यस्थाचंद्रमंडलदर्पणा ॥ ५१ ॥ चक्रवाकस्तनीचेष्टाचित्राचारुविलासिनी ॥ चित्स्वरूपाचंद्रवतीचंद्रमाश्चंदनप्रिया ॥ ५२ ॥ चोदयित्रीचिरप्रज्ञाचातकाचारुहेतुकी ॥ छत्रयाताछत्रधराछायाछंदःपरिच्छदा ॥ ५३ ॥ छायादेवीछिद्रनखाछत्रेन्द्रियविसर्पिणी ॥ छंदोनुष्टुप्प्रतिष्ठांताछिद्रोपद्रवभेदिनी ॥ ५४ ॥

लिकानाटकस्यांगेकर्णमूले चहास्तिनामिति मेदिनी ॥ चंद्रमाः कर्णकुंडलयस्याः सा ॥ चंद्रवदाह्लादकरोहासोयस्याः ॥ खड्गरूपावा ॥ चंद्रस्यहासिनीहसनशीला ॥ चंद्रापेक्षयास्वस्यातिशयाह्लादजनकत्वात् ॥ ४८ ॥ चौरीचुराशीलमस्याः सा ॥ चौरा चौरः पाटञ्जरेपि स्याच्चौराणुषौषधावपीति मेदिनीकोशादौषधिविशेषरूपा ॥ ४९ ॥ चंदिलाकर्नाटदेशे प्रसिद्धा देवता ॥ चंद्रिकेत्यपि पाठः ॥ ५० ॥ चक्रं सुदर्शनं बाहौ हस्ते यस्य सा ॥ ५१ ॥ चंद्रमास्तत्स्वरूपा ॥ ५२ ॥ चोदयित्री प्रेरयित्री चारुहेतुर्जगत्सर्जनेयस्याः ॥ गौरादिपाठात्साधुत्वम् ॥ छत्रयातेत्यारभ्य छेदनप्रियेत्यंतानि चतुर्दश प्रकारादीनि नामानि ॥ छंदः परिच्छदा ॥ छंदोवशेष्यभिप्राये इति मेदिनीकोशात् कोपिच्छंदोग्राहः ॥ ५३ ॥ छायायादेवी स्वामिनी ॥ छिद्रनखा ॥ छिद्रं दूषणं धयोरिति मेदिनीकोशात् रं ध्रवंति न खानियस्याः ॥ छत्रेन्द्रिया उपसंहर्तेन्द्रियाः पुरुषा योगिनस्तेषु विसर्पति गच्छति तच्छीला ॥ छंदः संज्ञकायाऽनुष्टुप् तस्याः प्रतिष्ठायाः स्थलस्यांतः समाप्तिः अनुष्टुप् छंदस्कमंत्रबोधेत्यर्थः ॥ छिद्रोपद्रवाः कपटोपद्रवास्तेषां भेदिनी ॥ ५४ ॥

जननीत्यारभ्यकुण्डलेत्यंतानिचत्वारिंशजकारादीनिनामानि ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ जितेनजयेनाक्रांताः पुरुषास्तन्मयी ॥ ज्याघोषास्फोटोदिङ्मुखेयस्याः साज्याघोषास्फोटोदिङ्मुखा ॥ ज्याघोषन्यासदिगंतैत्यर्थः ॥ ५९ ॥ जंभिनी ॥ जंभोभक्ष्येचदंतैचेतिकोशाद्भक्ष्यवतीदंतवतीवेत्यर्थः ॥ श्लिङ्गिकेत्यारभ्यचत्वारिंशकारादीनिनामानि ॥ श्लिङ्गिकापक्षिविशेषेयस्यभाषायांश्लिगुरवाङ्गीतप्रसिद्धिरस्ति ॥ झणइतिनिर्घोषेयस्याः ॥ झंझावातेतारवायावितिकोशात् ॥ झंझामारुतोभयंकरवातस्तद्वद्देगोयस्याः ॥ ६० ॥ जकारादिकं नामद्वयम् ॥ जरूपा ॥ जः पुमान्स्याद्ब्रह्मवर्देशुकवाममतावपीतिकोशाद्ब्रह्मवर्दरूपा ॥ अः शुकोभुजेहस्तेयस्याः सा इयामलांगिका ॥ अभुजाज्वल्लवर्दवत्भुजौयस्याइतिवा ॥ टंकवाणेत्यादीनिषट्कारादीनिनामानि ॥ टंकः परशुः ॥ ६१ ॥ टंकीगणवत्तुद्रग

छेदाच्छेत्रेश्वरीछिन्नाछूरिकाछेदनप्रिया ॥ जननीजन्मरहिताजातवेदाजगन्मयी ॥ ६२ ॥ जाह्नवीजटिलजेत्रीजरामरणवर्जिता ॥ जंबूद्वीपवतीज्वालाजयंतोजलशालिनी ॥ ६३ ॥ जितेंद्रियाजितक्रोधाजितामित्राजगत्प्रिया ॥ जातरूपमयीजिह्वाजानकीजगतीजरा ॥ ६४ ॥ जनित्रीजन्हुतनयाजगत्रयहितैषिणी ॥ ज्वालामुखीजपवतीज्वरघ्नीजितविष्टपा ॥ ६५ ॥ जिताक्रांतमयीज्वालाजाग्रतीज्वरदेवता ॥ ज्वलंतीजलदाज्येष्ठाज्याघोषास्फोटोदिङ्मुखी ॥ ६६ ॥ जंभिनीजंभणाजंभाज्वलन्माणिक्यकुण्डला ॥ श्लिङ्गिकाझणनिर्घोषाझंझामारुतवेगिनी ॥ ६७ ॥ झल्लकीवाद्यकुशलाभरूपाभभुजास्मृता ॥ टंकवाणसमायुक्ताटंकिनीटंकभेदिनी ॥ ६८ ॥ टंकीगणकृताघोषाटंकनीयमहोरसा ॥ टंकारकारिणीदेवीठठशब्दनिनादिनी ॥ ६९ ॥ डामरीडाकिनीडिंभाहुंभुमारैकनिर्जिता ॥ डामरीतंत्रमार्गस्थाडमडुमरुनादिनी ॥ ७० ॥ डिंडीरवसहाडिंभलसत्क्रीडापरायणा ॥ हुंढिविघ्नेशजननीठक्काहस्ताढिलिज्जा ॥ ७१ ॥ नित्यज्ञानानिरूपमानिर्गुणानर्मदानदी ॥ त्रिगुणात्रिपदातंत्रीतुलसीतरुणातरुः ॥ ७२ ॥ त्रिविक्रमपदाक्रांतातुरीयपदगामिनी ॥ तरुणादित्यसंकाशातामसीतुहिनातुरा ॥ ७३ ॥ त्रिकालज्ञानसंपन्नात्रिवलीचत्रिलोचना ॥ त्रिशक्तिस्त्रिपुरातुंगातुरंगवदनातथा ॥ ७४ ॥ तिमिंगिलगिलातीत्रात्रिस्रोतातामसादिनी ॥ तंत्रमंत्रविशेषज्ञातनुमध्यात्रिविष्टपा ॥ ७५ ॥ त्रिसंध्यात्रिस्तनीतोषासंस्थातालप्रतापिनी ॥ ताटंकिनीतुषाराभातुहिनाचलवासिनी ॥ ७६ ॥ तंतुजालसमायुक्तातारहारावलिप्रिया ॥ तिलहोमप्रियातीर्थातमालकुसुमाकृतिः ॥ ७७ ॥ तारकात्रियुतातन्वीत्रिशंकुपरिवारिता ॥ तलोदरीतिलोभाषाताटंकप्रियवादिनी ॥ ७८ ॥ त्रिजटातित्तिरीतृष्णात्रिविधातरुणाकृतिः ॥ तप्तकांचनसंकाशातप्तकांचनभूषणा ॥ ७९ ॥

गवत्कृतआघोषेययासा ॥ टंकनीयवर्णनीयमहोरोयस्याः सा ॥ टंकारकारिणीनां टंकारशब्दकुर्वतीनां देवीनां देवीस्वामिनीत्यर्थः ॥ ठकारादिकमेकमेवनाम ॥ ८० ॥ ठकारादीन्यष्टौनामानि ॥ डिंभावालकरूपा ॥ हुंहुमारोराक्षसः ॥ ८१ ॥ डिंडीरवोवाद्यविशेषरवस्तस्यसहा सहनकर्त्री ॥ ठकारादीनित्रीणिनामानि ॥ हुंढिविघ्नेशोहुंढिराजः ॥ ढिलिनामकागणाः शिवपुराणे प्रसिद्धास्तेषां व्रजः समुदायो यस्याः सा ॥ ८२ ॥ णकारादिनाम्नोऽप्रसिद्धत्वात्तत्स्थानेनकारादिनामपंचकमाह नित्यज्ञानेति ॥ त्रिगुणेत्यारभ्यतकारादीनिद्विषष्टिनामानि ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ त्रिस्तनीमलयध्वजराज्ञः कन्यापार्वतीहलास्यमाहात्म्यप्रसिद्धा ॥ तोषेसंतोषेआसंस्थासम्यक्स्यतिर्यस्याः सा ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ त्रिभिर्गुणैर्वेदत्रयेणवायुतायुक्ता ॥ तन्वीत्यत्रतंत्रीत्यपिपाठः ॥ ९१ ॥ ९२ ॥

॥ ७३ ॥ त्रिभंगी स्थानत्रयेवक्रतायुक्ता ॥ तनुस्तन्वीवल्लरिर्देहलतायस्याः सा ॥ थात्कारीथादिति शब्दं कुर्वती ॥ थारवा थंरक्षणे मंगले च सा ध्वसे च न पुंसकम् ॥ शिलोच्चये पु
मानेव कच्चित्तुभयरक्षक इति मेदिनी कोशात् भयरक्षक आरवः शब्दो यस्य सा ॥ थांताथस्य मंगलस्यांतापर्यवसानभूमिः ॥ दोहिनीत्यारभ्य दकारादीनि सप्तविंशतिनामानि ॥ ७४ ॥ दिवायुक्ता रात्रिर्दि
वारात्रिः ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ दंडिनी वाराही ललितोपाख्याने प्रसिद्धा ॥ ७७ ॥ धात्रीत्यारभ्य धकारादीनि विंशतिनामानि ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ नंदेत्यारभ्य नकारादीनि पंचपंचाशन्नामानि ॥ ८१ ॥ ८२ ॥

त्रैयंबका त्रिवर्गा च त्रिकालज्ञानदायिनी ॥ तर्पणा तृप्तिदा तृप्तातामसी तुंबुरुस्तुता ॥ ७३ ॥ ताक्ष्यं स्था त्रिगुणाकारा त्रिभंगी तनुवल्लरिः ॥ थात्कारी थारवा थां
ता दोहिनी दीनवत्सला ॥ ७४ ॥ दानवांत करी दुर्गा दुर्गा सुरनिवर्हिणी ॥ देवरीतिर्दिवारा त्रिद्रौ पदी दुंदुभिस्वना ॥ ७५ ॥ देवयानी दुरावासा दारिद्र्यभेदिनी
दिवा ॥ दामोदरप्रिया दीप्तादिग्वासादिग्विमोहिनी ॥ ७६ ॥ दंडकारण्यनिलया दंडिनी देवपूजिता ॥ देवबंधादिविषदा द्वेषिणी दानवाकृतिः ॥ ७७ ॥ दीना
नाथस्तुता दीक्षादैवतादिस्वरूपिणी ॥ धात्री धनुर्धरा धेनुर्धारिणी धर्मचारिणी ॥ ७८ ॥ धुरंधरा धरा धारा धनदा धान्यदोहिनी ॥ धर्मशीला धनाध्यक्षा धनुर्वे
दविशारदा ॥ ७९ ॥ धृतिर्धन्या धृतपदा धर्मसजप्रिया ध्रुवा ॥ धूमावती धूमकेशी धर्मशास्त्रप्रकाशिनी ॥ ८० ॥ नंदानंदप्रियानिद्रानृतानंदनात्मिका ॥ न
र्मदानलिनी नीलानीलकंठसमाश्रया ॥ ८१ ॥ नारायणप्रियानित्यानिर्मलानिर्गुणानिधिः ॥ निराधारानिरुपमानित्यशुद्धानिरंजना ॥ ८२ ॥ नादविंदुक
लातीतानादविंदुकलात्मिका ॥ नृसिंहिनी नगधरानृपनागविभूषिता ॥ ८३ ॥ नरकक्लेशशमनी नारायणपदोद्भवा ॥ निरवद्यानिराकारानारदा प्रियकारि
णी ॥ ८४ ॥ नानाज्योतिःसमाख्यातानिधिदानिर्मलात्मिका ॥ नवसूत्रधरानीतिर्निरुपद्रवकारिणी ॥ ८५ ॥ नंदजानवरत्नाढ्यानैमिषारण्यवासिनी ॥ नव
नीतप्रियानारीनीलजीमूतनिःस्वना ॥ ८६ ॥ निमेषिणी नदीरूपानीलग्रीवानिशीश्वरी ॥ नामावलिर्निशुंभघ्नी नागलोकनिवासिनी ॥ ८७ ॥ नवजांबून
दप्रख्यानागलोकाधिदेवता ॥ नूपुराक्रांतचरणानरचितप्रमोदिनी ॥ ८८ ॥ निमग्नारक्तनयनानिर्घातसमनिस्वना ॥ नंदनोद्याननिलयानिव्यहोपरिचारिणी ॥
॥ ८९ ॥ पार्वती परमोदारा परब्रह्मात्मिका परा ॥ पंचकोशविनिर्मुक्ता पंचपातकनाशिनी ॥ ९० ॥ परचित्तविधानज्ञा पंचिका पंचरूपिणी ॥ पूर्णिमा पर
माप्रीतिः परतेजः प्रकाशिनी ॥ ९१ ॥ पुराणी पौरुषी पुण्या पुण्डरीकनिभेक्षणा ॥ पातालतलनिर्मग्राप्रीताप्रीतिविवर्धिनी ॥ ९२ ॥

नृसिंहिनी नृसिंह उपासकोस्तियस्याः सा ॥ नृसिंहवेषवती वा ॥ नृपनागविभूषितेति एकं नाम ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ज्योतिर्ज्योतिः शास्त्रम् ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ पार्वतीत्यारभ्य पल्लवोदरीत्यं
तानि पंचविंशत्यधिकशतनामानि पकारादीनि ॥ पंचब्रह्मात्मिका सद्योजातादिपंचब्रह्मात्मिका ॥ परब्रह्मात्मिकेत्यपि पाठः ॥ परेति स्वतंत्रं नाम ॥ ९० ॥ पंचिका श्रीविद्यायां पंचपंचिका पू
जनंदक्षिणामूर्तिसंहितादिपुवर्णितं तत्पंचिका देवतारूपा ॥ पंचरूपिणी प्रपंचरूपिणी परमाप्रीतिरिति नाम द्वयम् ॥ ९१ ॥ पौरुषी पुरुषसंबन्धिनी ॥ ९२ ॥

पादसहिताकिरणसहिता ॥ प्रजापतिस्तद्वपिणी ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ पुरंध्रीत्येकं नाम ॥ पुरवासिनीमातापुरवासिनी ॥ ९५ ॥ प्रज्ञावत्याः सुतेत्येकं नाम ॥ पुत्रपूज्यापुत्रेण पूज्येत्यर्थः ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ पुंडरीकपुरचिदंबरक्षेत्रम् ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ प्रणवानां प्रस्तोत्रीणां देवांगनानां गतिः ॥ पंचवाणीविस्तृतावाणी ॥ पंचिकाकाचिदेवता ॥ १०० ॥ परप्रीतिरित्येकं नाम ॥ १ ॥ २ ॥ पंचभक्षामकारपंचकभक्षावाचाचारिणस्तेषां प्रियआचारोयस्याः सा ॥ पूतनेत्येकं नाम ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ पाटलीत्येकं नाम ॥ ६ ॥ प्रणवाप्रणवरूपिणी ॥ ७ ॥ फलिनीत्यादीनि सप्तफकारादीनि नामानि ॥ ८ ॥ वा

पावनीपादसहितापेशलापवनाशिनी ॥ प्रजापतिः परिश्रान्तापर्वतस्तनमंडला ॥ ९३ ॥ पद्मप्रियापद्मसंस्थापद्माक्षीपद्मसंभवा ॥ पद्मपत्रापद्मपदापद्मिनीप्रियभाषिणी ॥ ९४ ॥ पशुपाशविनिर्मुक्तापुरंध्रीपुरवासिनी ॥ पुष्कलापुरुषार्थापारिजातसुमप्रिया ॥ ९५ ॥ पतिव्रतापवित्रांगीपुष्पहासपरायणा ॥ प्रज्ञावतीसुतापौत्रीपुत्रपूज्यापयस्विनी ॥ ९६ ॥ पट्टिपाशधरापंक्तिः पितृलोकप्रदायिनी ॥ पुराणीपुण्यशीलाचप्रणतार्तिविनाशिनी ॥ ९७ ॥ प्रद्युम्नजवनीपुष्टापितामहपरिग्रहा ॥ पुंडरीकपुरावासापुंडरीकसमानना ॥ ९८ ॥ पृथुजंघापृथुमुजापृथुपादापृथुदरी ॥ प्रवालशोभापिंगाक्षीपीतवासाः प्रचापला ॥ ९९ ॥ प्रसवापुष्टिदापुण्याप्रतिष्ठाप्रणवागतिः ॥ पंचवर्णापंचवाणीपंचिकापंजरस्थिता ॥ १०० ॥ परमायापरज्योतिः परप्रीतिः परागतिः ॥ पराकाष्ठापरेशानीपाविनीपावकद्युतिः ॥ १ ॥ पुण्यभद्रापरिच्छेद्यापुष्पहासापृथुदरा ॥ पीतांगीपीतवसनापीतशय्यापिशाचिनी ॥ २ ॥ पीतक्रियापिशाचप्रीपाटलाक्षीपटुक्रिया ॥ पंचभक्षप्रियाचारापूतनाप्राणवातिनी ॥ ३ ॥ पुत्रागवनमध्यस्थापुण्यतीर्थनिषेविता ॥ पंचांगीचपराशक्तिः परमाह्लादकारिणी ॥ ४ ॥ पुष्पकांडस्थितापूषापोषिताखिलविष्टपा ॥ पानप्रियापंचशिखापन्नगोपरिशायिनी ॥ ५ ॥ पंचमात्रात्मिकापृथ्वीपथिकापृथुदोहिनी ॥ पुराणन्यायमीमांसापाटलीपुष्पगंधिनी ॥ ६ ॥ पुण्यप्रजापारदात्रिपरमार्गैकगोचरा ॥ प्रवालशोभापूर्णाशाप्रणवापल्लवोदरी ॥ ७ ॥ फलिनीफलदाफलगुः फूत्कारीफलकाकृतिः ॥ फणींद्रभोगशयनाफणिमंडलमंडिता ॥ ८ ॥ बालबालाबहुमतावालातपनिभांशुका ॥ बलभद्रप्रियावंद्यावडबाबुद्धिसंस्तुता ॥ ९ ॥ बंदीदेवीविलवतीविडिशग्रीवलिप्रिया ॥ बांधवीबोधिताबुद्धिर्बधूककुसुमप्रिया ॥ ११० ॥ बालभानुप्रभाकाराब्राह्मीब्राह्मणदेवता ॥ बृहस्पतिस्तुतावृंदावृंदावनविहारिणी ॥ ११ ॥ बालाकिनीविलाहाराविलवासाबहूदका ॥ बहुनेत्राबहुपदाबहुकर्णावतंसिका ॥ १२ ॥

लबालेत्यारभ्यब्रह्मकंकणसूत्रिणीत्यंतानि पंचाशद्वकारादीनि नामानि ॥ तत्र बवयोरभेदात्त्वकारादीनि नामान्यपि कानिचित्पवर्गीयादिनाम सुपठ्यन्ते ॥ बालबालाबालादपि बाला ॥ ९ ॥ विलवतीविलंकर्मछिद्रंतद्वतीतद्वतीत्यर्थः ॥ विडिशकपटंतस्य हंतीत्यर्थः ॥ ११० ॥ ११ ॥ बालाकिनी ॥ बलाकानांबकपंक्तीनांसमूहोवालाकंतदस्ति तस्याः सा बालाकिनी ॥ विलाहाराकर्मछिद्रभक्षणकर्त्रीत्यर्थः ॥ विलवासाविलेगुहारूपेवासोयस्याः सा ॥ १२ ॥

॥ १३ ॥ वद्धगोधांगुलित्राणा गोधातलनिहाकयोरितिमेदिनीकोशात् ॥ गोधाहस्ततलस्तस्यत्राणमंगुलित्राणंचवद्धंययासा ॥ वीरलक्षणमेतत् ॥ वद्धगोधांगुलित्राणाःकालिंदीमभितोययुरितिमहाभा
रतेविराटपर्वणिप्रसिद्धम् ॥ १४ ॥ १५ ॥ बडिस्था डलयोरभेदाद्वलिस्थेत्यर्थः ॥ विंदुरव्यक्तमायात्मकःसदर्पणोयस्याःसा ॥ तत्रप्रतिविंबितत्वात् ॥ मायायाविंदुत्वंच ॥ नमस्तेसमस्तेशिबिंदुस्व
रूपेइतिप्रपंचसारस्पष्टम् ॥ बाणासनवतीधनुष्यहस्तेत्यर्थः ॥ १६ ॥ ब्रह्मकंकणसूत्रिणी ब्रह्मशब्देनब्रह्मविद्यादानंलक्षणयातद्विषयकंयत्कंकणंसूत्रंतदस्ति यस्याःसा ॥ ब्रह्मविद्याप्रचारेत्यर्थः ॥ भ
वदुवाहुयुतावीजरूपिणीबहुरूपिणी ॥ विंदुनादकलातीताविंदुनादस्वरूपिणी ॥ १३ ॥ वद्धगोधांगुलित्राणावदर्याश्रमवासिनी ॥ वृंदारकावृहत्स्कंधा
वृहतीबाणपातिनी ॥ १४ ॥ वृंदाध्यक्षावहुनुतावनितावहुविक्रमा ॥ वद्धपद्मासनासीनाविल्वपत्रतलस्थिता ॥ १५ ॥ बोधिद्रुमनिजावासावडिस्थावि
दुदर्पणा ॥ बालाबाणासनवतीवडवानलवेगिनी ॥ १६ ॥ ब्रह्मांडवहिरंतःस्थाब्रह्मकंकणसूत्रिणी ॥ भवानीभीषणवतीभाविनीभयहारिणी ॥ १७ ॥ भ
द्रकालीभुजंगाक्षीभारतीभारताशया ॥ भैरवीभीषणाकाराभूतिदाभूतिमालिनी ॥ १८ ॥ भामिनीभोगनिरताभद्रदाभूरिविक्रमा ॥ भूतवासाभृगुलता
भार्गवीभूसुरार्चिता ॥ १९ ॥ भागीरथीभोगवतीभवनस्थाभिषग्वरा ॥ भामिनीभोगिनीभाषाभवानीभूरिदक्षिणा ॥ १२० ॥ भर्गोत्मिकाभीमवतीभंव
बंधविमोचिनी ॥ भजनीयाभूतधात्रीरंजिताभुवनेश्वरी ॥ २१ ॥ भुजंगवल्याभीमाभेरुंडाभागधेयिनी ॥ मातामायामधुमतीमधुजिह्वामधुप्रिया ॥
॥ २२ ॥ महादेवीमहाभागामालिनीमीनलोचना ॥ मायातीतामधुमतीमधुमांसामधुद्रवा ॥ २३ ॥ मानवीमधुसंभूतामिथिलापुरवासिनी ॥ मधुकै
टभसंहर्त्रीमेदिनीमेघमालिनी ॥ २४ ॥ मंदोदरीमहामायामैथिलीमसृणप्रिया ॥ महालक्ष्मीर्महाकालीमहाकन्यामहेश्वरी ॥ २५ ॥ माहेंद्रीमेरुतनया
मंदारकुसुमार्चिता ॥ मंजुमंजीरचरणामोक्षदामंजुभाषिणी ॥ २६ ॥ मधुरद्राविणीमुद्रामलयामलयान्विता ॥ मेधामरकतश्यामामागधीमेनकात्म
जा ॥ २७ ॥ महामारीमहावीरामहाश्यामामनुस्तुता ॥ मातृकामिहिराभासामुकुंदपदविक्रमा ॥ २८ ॥ मूलाधारस्थितामुग्धामणिपूरकवासिनी ॥
मृगाक्षीमहिषारूढामहिषासुरमर्दिनी ॥ २९ ॥ योगासनायोगगम्यायोगायौवनकाश्रया ॥ यौवनीयुद्धमध्यस्थायमुनायुगधारिणी ॥ ३० ॥ यक्षिणी
योगयुक्ताचयक्षराजप्रसूतिनी ॥ यात्रायानविधानज्ञायदुवंशसमुद्रवा ॥ ३१ ॥ यकारादिहकारांतायाजुषीयज्ञरूपिणी ॥ यामिनीयोगनिरतायातुधान
भयंकरी ॥ ३२ ॥ रुक्मिणीरमणीरामरेवतीरेणुकारतिः ॥ रौद्रीरौद्रप्रियाकाराराममातारतिप्रिया ॥ ३३ ॥

वानीत्यारभ्यभागधेयिनीत्यंतानिष्कोनचत्वारिंशद्रकारादीनिनामानि ॥ १७ ॥ भारताशया भा स्वप्रकाशसंवित्तस्यांरतायेज्ञानिस्तपुआशयोयस्याःसा ॥ १८ ॥ १९ ॥ १२० ॥ भूतधात्रीरं
जितेत्येकंनाम ॥ २१ ॥ मातेत्यारभ्यमहिषासुरमर्दिनीत्यंतानिचतुःपंचाशन्मकारादीनिनामानि ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ योगानसेत्यारभ्ययातुधानभ
यंकरीत्यंतानियकारादीनिर्विंशतिनामानि ॥ ३० ॥ यक्षराजस्यप्रसूतिकाप्रसवित्री ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ रुक्मिणीत्यारभ्यरुक्मभूषणेत्यंतानिसप्तत्रिंशद्रकारादीनिनामानि ॥ ३३ ॥

॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ लज्जेत्यारभ्यलोकधारिणीत्यंतानि त्रयोदशलकारादीनिनामानि ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ वरदेत्यारभ्यवाल्मीकिपरिसेवितेत्यंतानि सप्तत्रिंशलकारादीनिनामानि ॥ ४० ॥
 ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ शाकंभरीत्यारभ्यशर्वरीवंधेत्यंतानि एकोनत्रिंशलकारादीनिनामानि ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ षड्भाषेत्यारभ्यषडंगरूपसुमतिपुरासुरनमस्कृत्येत्यंतानि
 पंचषकारादीनिनामानि ॥ षडाधारामूलाधारप्रभृतयस्तत्रस्थितानां देवीनां देवीस्वामिनी ॥ षडंगरूपाय सुमतिपुरास्तेरसुरैश्च नमस्कृत्येत्यर्थः ॥ ४९ ॥ सरस्वतीत्यारभ्यसोमसंहतिरित्यंतानि सप्तविं
 रोहिणीराज्यदारवारमाराजीवलोचना ॥ रकेशीरूपसंपन्नारत्नसिंहासनस्थिता ॥ ३४ ॥ रक्तमाल्यांबरधरारक्तगंधानुलेपना ॥ राजहंससमारूढारंभारक्त
 बलिप्रिया ॥ ३५ ॥ रमणीययुगाधाराराजिताखिलभूतला ॥ रुचर्मपरीधानारथिनीरत्नमालिका ॥ ३६ ॥ रोगेशीरोगशमनीराविणीरोमहर्षिणी ॥
 रामचंद्रपदाक्रांतारावणच्छेदकारिणी ॥ ३७ ॥ रत्नवस्त्रपरिच्छिन्नारथस्थारुक्मभूषणा ॥ लज्जाधिदेवतालोलाललितालिंगधारिणी ॥ ३८ ॥ लक्ष्मीर्लो
 लालुप्तविपालोकिनीलोकविश्रुता ॥ लज्जालंबोदरीदेवीललनालोकधारिणी ॥ ३९ ॥ वरदावंदिताविद्यावैष्णवीविमलाकृतिः ॥ वाराहीविरजावर्षावर
 लक्ष्मीर्विलासिनी ॥ ४० ॥ विनताव्योममध्यस्थावारिजासनसंस्थिता ॥ वारुणीवेणुसंभूतावीतिहोत्राविरूपिणी ॥ ४१ ॥ वायुमंडलमध्यस्थाविष्णुरूपा
 विधिक्रिया ॥ विष्णुपत्नीविष्णुमतीविशालाक्षीवसुंधरा ॥ ४२ ॥ वामदेवप्रियावेलावज्रिणीवसुदोहिनी ॥ वेदाक्षरपरीतांगीवाजपेयफलप्रदा ॥ ४३ ॥
 वासवीवामजननीवैकुण्ठनिलयावरा ॥ व्यासप्रियावर्मधरावाल्मीकिपरिसेविता ॥ ४४ ॥ शाकंभरीशिवाशांताशारदाशरणागतिः ॥ शातोदरीशुभाचा
 राशुंभासुरविमर्दिनी ॥ ४५ ॥ शोभावतीशिवाकाराशंकरार्थशरीरिणी ॥ शोणाशुभाशयाशुभ्राशिरःसंधानकारिणी ॥ ४६ ॥ शरावतीशरानंदाशर
 ज्योत्स्नाशुभानना ॥ शरभाशूलिनीशुद्धशवरीशुकवाहना ॥ ४७ ॥ श्रीमतीश्रीधरानंदाश्रवणानंददायिनी ॥ शर्वाणीशर्वरीवंध्यापद्माषड्भुक्तुप्रिया ॥
 ॥ ४८ ॥ षडाधारस्थितादेवीषण्मुखप्रियकारिणी ॥ षडंगरूपसुमतिपुरासुरनमस्कृता ॥ ४९ ॥ सरस्वतीसदाधारासर्वमंगलकारिणी ॥ सामगानप्रिया
 सूक्ष्मासावित्रीसामसंभवा ॥ ५० ॥ सर्ववासासदानंदासुस्तनीसागरांवरा ॥ सर्वैश्वर्यप्रियासिद्धिःसाधुबंधुपराक्रमा ॥ ५१ ॥ सप्तर्षिमंडलगतासोममंडल
 वासिनी ॥ सर्वज्ञासांद्रकरुणासमानाधिकवर्जिता ॥ ५२ ॥ सर्वोत्तुंगासंगहीनासद्गुणासकलेष्टदा ॥ सरघासूर्यतनयासुकेशीसोमसंहतिः ॥ ५३ ॥ हिर
 ण्यवर्णाहरिणीह्रींकारीहंसवाहिनी ॥ क्षौमवस्त्रपरितांगीक्षीराब्धितनयाक्षमा ॥ ५४ ॥

शतिसकारादीनिनामानि ॥ सावित्रीत्येकं नाम ॥ ५० ॥ साधुबंधुपदक्रमासाधूनां स्वभक्तानां ये बंधवो मित्राणि तेषु पदक्रमाः पदसंचारीयस्याः स्वभक्तभक्तेष्वपि दयावतीत्यर्थः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ सरघा
 मधुमक्षिका ॥ ५३ ॥ हिरण्यवर्णेत्यादीनि चत्वारिहंकारादीनिनामानि ॥ ललयोरभेदाल्लकारादिनामभिरेव लकारादिनामान्यपि संगृहीतानीति मन्यते मुनिः ॥ क्षौमवस्त्रपरीतांगीत्यारभ्य त्रीणिना
 मानि लकारादीनि ॥ ५४ ॥

गायत्र्यादीनि अष्टौ नामानि मातृकाक्षरक्रमरहितानि ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ १६५ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके द्वादशस्कंधेषष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥
 पंचपचाशदधिकैः शतश्लोकैरतः परम् ॥ दीक्षाविधिं समासेन वक्तुं नारायणो मुनिः ॥ १ ॥ अत्राधुनिकपुस्तकेषु अष्टावध्यायावैष्णवतंत्रस्थाः केनचित्प्रक्षिप्ता दृश्यन्ते ॥ तत्र शक्तिदीक्षाप्रकरणे तत्कथनस्य
 संगते ॥ प्राचीनपुस्तकेषु तेषामदर्शनाच्च सोऽपपाठः ॥ ततः प्राचीनपुस्तकपाठमनुरुध्यैव व्याख्यायते ॥ सहस्रनामश्रवणोत्तरं नारदः पृच्छति श्रुतं सहस्रनामेति ॥ १ ॥ दीक्षालक्षणं दीक्षाविधिस्वरूप
 गायत्रीचैव सावित्रीपार्वतीच सरस्वती ॥ वेदगर्भावरारोहा श्रीगायत्रीपरां विका ॥ ५५ ॥ इति साहस्रकं नाम्नां गायत्र्याश्चैव नारद ॥ पुण्यदं सर्वपापघ्नं महा
 संपत्तिदायकम् ॥ ५६ ॥ एवं नामानि गायत्र्यास्तोषोत्पत्तिकराणि हि ॥ अष्टम्यां च विशेषेण पठितव्यं द्विजैः सह ॥ ५७ ॥ जपं कृत्वा होमपूजाध्यानं कृत्वा वि
 शेषतः ॥ यस्मै कस्मै न दातव्यं गायत्र्यास्तु विशेषतः ॥ ५८ ॥ सुभक्ताय सुशिष्याय वक्तव्यं भूमुखाय वै ॥ भ्रष्टेभ्यः साधकेभ्यश्च बांधवेभ्यो न दर्शयेत् ॥ ५९ ॥
 यद्गृहे लिखितं शास्त्रं भयं तस्य न कस्यचित् ॥ चंचलापि स्थिरा भूत्वा कमला तत्र तिष्ठति ॥ ६० ॥ इदं रहस्यं परमं गुह्यं ब्रह्म त्रयं महत् ॥ पुण्यप्रदं मनुष्याणां दुरि
 द्राणां निधिप्रदम् ॥ ६१ ॥ मोक्षप्रदं मुमुक्षूणां कामिनां सर्वकामदम् ॥ रोगाद्वैमुच्यते रोगी बद्धो मुच्येत बंधनात् ॥ ६२ ॥ ब्रह्महत्यासुरापानसुवर्णस्तेयिनो न
 राः ॥ गुरुतल्पगतो वापि पातकान्मुच्यते सकृत् ॥ ६३ ॥ असत्प्रतिग्रहाच्चैवाऽभक्ष्यभक्षाद्विशेषतः ॥ पाखंडानृतमुख्येभ्यः पठनादेव मुच्यते ॥ ६४ ॥ इदं
 रहस्यममलं मयोक्तं पद्मजोद्भव ॥ ब्रह्मसायुज्यदं नृणां सत्यं सत्यं न संशयः ॥ १६५ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे गायत्रीसहस्रनामस्तोत्रकथ
 नं नाम षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ श्रीनारद उवाच ॥ श्रुतं सहस्रनाम मुख्यं श्रीगायत्रीफलप्रदम् ॥ स्तोत्रं महोन्नतिकरं महाभाग्यकरं परम् ॥ १ ॥ अधुना श्रोतुमि
 च्छामि दीक्षालक्षणमुत्तमम् ॥ विनायेन न सिध्येत देवीमंत्रे धिकारिता ॥ २ ॥ ब्राह्मणानां क्षत्रियाणां विशां स्त्रीणां तथैव च ॥ सामान्यविधिना सर्वविस्तरेण वद
 प्रभो ॥ ३ ॥ श्रीनारायण उवाच ॥ शृणु दीक्षां प्रवक्ष्यामि शिष्याणां भावितात्मनाम् ॥ देवाग्निगुरुपूजादावधिकारो यथा भवेत् ॥ ४ ॥ दिव्यं ज्ञानं हि या
 दयात्कुर्यात्पापक्षयं तु या ॥ सैव दीक्षेति संप्रोक्ता वेदतंत्रविशारदैः ॥ ५ ॥ अवश्यं सा तु कर्तव्या यतो बहु फलामता ॥ गुरुशिष्याबुभावत्राप्यतिशुद्धावपेक्षितौ ॥
 ॥ ६ ॥ गुरुस्तु विधिवत्प्रातः कृत्यं सर्वविधाय च ॥ स्नानसंध्यादिकं सर्वयथाविधिविधाय च ॥ ७ ॥ कमण्डलुं करोमौ नीगृहं यायात्सरित्तटात् ॥ यागमं
 डपमासाद्य विशेषेत्तत्रासने वरे ॥ ८ ॥

मित्यर्थः ॥ ब्राह्मणानामित्यर्थस्य देवीमंत्रे धिकारितेति पूर्वेष्वान्वयः ॥ २ ॥ ३ ॥ यथा भवेदिति ॥ तदुक्तम् ॥
 अदीक्षितस्य मरणं रौरवाय प्रकल्पते ॥ न पूजाधिकारोऽस्ति विना दीक्षां वरानने इति ॥ ४ ॥ दीक्षापदार्थमाह दिव्यं ज्ञानमिति ॥ दाण्डानेक्षिके इति धातुद्वयनिष्पन्नो दीक्षाशब्द इत्यर्थः ॥ यादीक्षा क्रिया ॥ ५ ॥
 अतिशुद्धौ मातृतः पितृतः आचारतश्चेत्यर्थः ॥ तदुक्तं शारदायां मातृतः पितृतः शुद्ध इति ॥ ६ ॥ विधिवदिति ॥ पूर्वोक्तप्रकारेण ॥ ७ ॥ यागमंडपं दीक्षास्थानम् ॥ मंडपशब्देन कुंडमंडपोक्तविधिना षोडश
 हस्तपरिमितः कुंडमंडपः कर्तव्य इति सूचितम् ॥ तदुक्तं पिंगलामते ॥ कलाकरप्रमाणः स्यान्मंडपो मुख्य एव चेति ॥ तद्विधिश्च ग्रंथातरादवसेयः ॥ ८ ॥

अस्त्रमंत्रेणेति ॥ अर्घ्यपात्रेजलं गृहीत्वा गंधपुष्पप्रक्षिप्य सप्तवारं फटित्यस्त्रमंत्रेणाभिमंत्रयेदित्यर्थः ॥ ९ ॥ अस्त्रमंत्रफट्मंत्रम् ॥ द्वारमंडपद्वारम् ॥ द्वारमिति जात्यैकवचनाच्चत्वारिमंडपद्वाराणीत्यर्थः ॥ १० ॥ ऊर्ध्वोर्दुंबरके द्वारस्योर्ध्वफलकप्रथमप्रांते गणनाथं मध्ये लक्ष्मीं द्वितीयप्रांते सरस्वतीं च पूजयेदित्यर्थः ॥ नाममंत्रैर्गणेशाय नम इत्यादिभिः ॥ ११ ॥ गंगां प्रथमतः संपूज्य तद्गामभागे विघ्नेशमर्चयेदित्यर्थः ॥ तथाक्षेत्रपालं प्रथमतस्तद्गामभागे सूर्यजां यमुनां पूजयेदित्यर्थः ॥ १२ ॥ देहल्यां मध्ये देहल्यां अस्त्रमंत्रतः फट्मंत्रतः ॥ अनंतरं मंडपमध्ये सर्वदेवीमयमस्तीति विभाव्योर्ध्वं पश्यन् दिवि भवान्विघ्नानुत्सारयेदित्यर्थः ॥ १३ ॥ पादवातैस्त्रिभिर्भौमान्विघ्नानुत्सारयेदित्यर्थः ॥ १४ ॥ अनंतरं अंतःस्थितविघ्ननिर्गमनार्थं मार्गपरित्यज्य द्वारवामशाखां स्पृशन् दक्षिणां ग्रिमयेदत्वा मंडपे प्रविशेदित्याह वामशाखा मिति ॥ अंतःस्थित

आचम्य प्राणानायम्य गंधपुष्पविमिश्रितम् ॥ सप्तवारास्त्रमंत्रेण जप्तं वारिसुसाधयेत् ॥ ९ ॥ वारिणा तेन मतिमानस्त्रमंत्रं समुच्चरन् ॥ प्रोक्षयेद् द्वारमखिलं ततः पूजां समाचरेत् ॥ १० ॥ ऊर्ध्वोर्दुंबरके देवगणनाथं तथा श्रियम् ॥ सरस्वतीं नाम मंत्रैः पूजयेद् गंधपुष्पकैः ॥ ११ ॥ द्वारदक्षिणशाखायां गंगां विघ्नेशमर्चयेत् ॥ द्वारस्य वामशाखायां क्षेत्रपालं च सूर्यजाम् ॥ १२ ॥ देहल्यां पूजयेद् दस्रदेवतामस्त्रमंत्रतः ॥ सर्वदेवीमयं दृश्यमिति संचित्य सर्वतः ॥ १३ ॥ दिव्यानुत्सारयेद् विघ्नानस्त्रमंत्रजपेन तु ॥ अंतरिक्षगतान्विघ्नान्पादवातैस्तु भूमिगान् ॥ १४ ॥ वामशाखां स्पृशन् प्रविशेद् दक्षिणां ग्रिणा ॥ प्रविश्य कुंभं संस्थाप्य सामान्या धर्मविधाय च ॥ १५ ॥ तेन चाऽर्घ्यजलेनापि नैऋत्यां दिशि पूजयेत् ॥ वास्तुनाथं पद्मयोनिं गंधपुष्पाक्षतादिभिः ॥ १६ ॥ ततः कुर्यात्पंचगव्यं तेन चाऽर्घ्यो दकेन च ॥ तोरणस्तंभपर्यंतं प्रोक्षयेन्मंडपं गुरुः ॥ १७ ॥ सर्वदेवीमयं चेदं भावयेन्मनसा किल ॥ मूलमंत्रं जपन् भक्त्या प्रोक्षणं स्याच्छराणुना ॥ १८ ॥ शरमंत्रं समुच्चार्य ताडयेन्मंडपक्षमाम् ॥ हुंमंत्रं तु समुच्चार्य कुर्याद्भ्युक्षणं ततः ॥ १९ ॥ धूपयेदंतरं धूपैर्विकिरान्विकिरेत्ततः ॥ मार्जयेत्तांस्तु मार्जन्या कुशनिर्मितया पुनः ॥ २० ॥ ईशानदिशितत्पुंजं कृत्वा संस्थापयेन्मुने ॥ पुण्याहवाचनं कृत्वा दीनानां तथा श्वतोषयेत् ॥ २१ ॥ विशेषेण मृदा सनेपश्चात्त्रमस्कृत्य गुरुं निजम् ॥ प्राङ्मुखो विधिवद्वात्वा देयमंत्रस्य देवताम् ॥ २२ ॥ भूतशुद्ध्यादिकं कृत्वा पूर्वोक्तेनैव वर्त्मना ॥ ऋष्यादिन्यासकं कुर्याद्देयमंत्रस्य वै मुने ॥ २३ ॥ न्यसेन्मुनिं तु शिरसि मुखे छंदः समीरितम् ॥ देवतां हृदयां भोजे गुह्ये जीजंतु पादयोः ॥ २४ ॥ शक्तिं विन्यस्य पश्चात्तु तालत्रयरवात्ततः ॥ दिग्बंधं कारयेत्पश्चाच्छो टिकाभिस्त्रिभिर्नरैः ॥ २५ ॥ प्राणायामं ततः कृत्वा मूलमंत्रमनुस्मरन् ॥ मातृकां विन्यसेद्देहेतत्प्रकारस्तथोच्यते ॥ २६ ॥

ताविघ्नानिर्गच्छन्ति अहं त्वंतः प्रक्षिप्तामीति भावयन् प्रविशेदिति तात्पर्यम् ॥ सामान्यार्घ्यपूर्ववत् ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ शराणुनाऽस्त्रमंत्रेण ॥ १८ ॥ मंडपक्षमां मंडपभुवम् ॥ १९ ॥ विकिरान्विति ॥ तदुक्तं चिद्वल्लीतंत्रे ॥ जलचंदनसिद्धार्थभस्मदूर्वाकुराक्षताः ॥ विकिरा इति संधिष्टाः सर्वविघ्नौघनाशना इति ॥ तांस्त्विति ॥ तान्विकिरान्वित्यर्थः ॥ २० ॥ तत्पुंजमिति ॥ तस्मिन्पुंजेऽग्रे वर्धनीस्थापनं वक्ष्यति ॥ २१ ॥ देयमंत्रस्येति ॥ शिष्यस्य यो देयो मंत्रस्तस्य देवतामित्यर्थः ॥ २२ ॥ पूर्वोक्तैर्नाकादशस्कंधोक्तप्रकारेण ॥ २३ ॥ ऋष्यादिन्यासस्थानान्याह न्यसेदिति ॥ २४ ॥ तालत्रयरवादिति ॥ तालत्रयशब्देन दिव्यांतरिक्षभौमविघ्नानुत्सार्यो टिकाभिर्दिग्बंधं कुर्यादित्यर्थः ॥ २५ ॥ २६ ॥

ओंअनमइति ओंअनमः ओंइनमइत्यादिप्रकारेणशिरआदिस्थानेषुमातृकान्यासप्रकरणेसर्वत्रप्रसिद्धेपुन्यसेदित्यर्थः ॥ २७ ॥ मूलमंत्रेति॥देयमंत्रस्येत्यर्थः॥सचषडंगस्तत्तत्कल्पेप्रसिद्धः॥षडंग
 न्यासस्थानान्याह अंगुष्ठादिष्विति ॥ २८ ॥ नमःस्वाहेति ॥ हृदयायनमः ॥ शिरसेस्वाहा ॥ शिखायैवषट् ॥ कवचायहुम् ॥ नेत्रत्रयायवौषट् ॥ अस्त्रायफडेवंरीत्येत्यर्थः ॥ २९ ॥ ३० ॥ ततोनिज
 देहवक्ष्यमाणक्रमेणदेव्याआसनंकल्पयेदित्याह ॥ ततोनिजेइति ॥ तमेवक्रममाह दक्षांसेइति ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ नञादीनिति ॥ नञपूर्वानित्यर्थः ॥ तथाचाधर्मायनमः ॥ अज्ञानायनमः॥अवैराग्याय
 नमः ॥ अनैश्वर्यायनमइतिमंत्राःसंपन्नाः ॥ ३३ ॥ तस्मिन्कल्पितेआसनेपर्यंककल्पनामाह पादाधर्मादयइति॥ पादाःपर्यंकचतुर्धर्मादयोज्ञेयाइत्यर्थः ॥ अधर्मादयस्तुपर्यंकगात्राणीतिज्ञेयाइत्यर्थः
 ॥ ३४ ॥ मध्येऽनंतमिति ॥ तंचाऽनंतमृद्रासनेमृदुतुलिकास्थानेभावयेदित्यर्थः ॥ तस्मिन्ननंतप्रपंचपद्मभावयेत्तस्मिन्कमलेसूर्येदुपावकानुपर्युपरिन्यसेद्भावयेच्चेत्याह प्रपंचपद्ममिति॥ ३५ ॥ कलायुतानिमं
 डलानिन्यसेदित्याह न्यसेत्कलायुतानिति॥कस्यकतिकलाःसंतीतितदाह सूर्यस्यद्वादशेति ॥ ३६ ॥ तेचसूर्यादयःप्रणवस्यवर्णत्रयपूर्वकान्यस्तव्याइतितंत्रांतरेउक्तम् ॥ तथाचार्यप्रयोगः ॥ अंसु
 ॐअनमइतिप्रोच्यन्यसेच्छिरसिमंत्रवित् ॥ एवमेवतुसर्वेषुपुन्यसेत्स्थानेषुवैमुने ॥ २७ ॥ मूलमंत्रषडंगंचन्यसेदंगेषुसत्तमः ॥ अंगुष्ठादिष्वंगुलीषुहृदया
 दिषुचक्रमात् ॥ २८ ॥ नमःस्वाहावषड्युक्तेर्दुवौषट्फट्पदान्वितैः ॥ प्रणवादियुतैर्मंत्रैःषड्विषडंगकम् ॥ २९ ॥ वर्णन्यासादिकंपश्चान्मूलमंत्रस्ययो
 जयेत् ॥ स्थानेषुतत्तत्कल्पोक्तेष्वितिन्यासविधिःस्मृतः ॥ ३० ॥ ततोनिजेशरीरेऽस्मिंश्चितयेदासनंशुभम् ॥ दक्षांसेचन्यसेद्धर्मवामांसेज्ञानमेवच॥ ३१ ॥
 वामोरौचापिवैराग्यंदक्षोरावथविन्यसेत् ॥ ऐश्वर्यमुखदेशेतुमुनेध्यायेदधर्मकम् ॥ ३२ ॥ वामपार्श्वेनाभिदेशेदक्षपार्श्वेतथापुनः ॥ नभादींश्चापिज्ञानादी
 न्पूर्वाक्तानेवविन्यसेत् ॥ ३३ ॥ पादाधर्मादयःप्रोक्ताःपीठस्यमुनिसत्तम ॥ अधर्माद्यास्तुगात्राणिस्मृतानिमुनिपुंगवैः ॥ ३४ ॥ मध्येऽनंतंहृदिस्थानेन्य
 सेन्मृद्रासनेस्थले ॥ प्रपंचपद्मविमलंतस्मिन्सूर्येदुपावकान् ॥ ३५ ॥ न्यसेत्कलायुतान्मंत्रीसंक्षेपात्तावदाम्यहम् ॥ सूर्यस्यद्वादशकलास्ताइंदोःषोडश
 स्मृताः ॥ ३६ ॥ दशवह्नेःकलाःप्रोक्तास्ताभिर्युक्तांस्तुतान्स्मरेत् ॥ सत्त्वंरजस्तमश्चैवत्यसेत्तेषामथोपरि ॥ ३७ ॥ आत्मानमंतरात्मानंपरमात्मानमेवच॥
 ज्ञानात्मानंन्यसेद्विद्वानित्थंपीठस्यकल्पना ॥ ३८ ॥ अमुकासनायनमइतिमंत्रेणसाधकः ॥ आसनंपूजयित्वातुतस्मिन्ध्यायेत्परांशिकाम् ॥ ३९ ॥ कल्पोक्त
 विधिनामंत्रादेयमंत्रस्यदेवताम् ॥ मानसैरुपचारैश्चपूजयेत्तांयथाविधि ॥ ४० ॥ मुद्राःप्रदर्शयेद्विद्वान्कल्पोक्तामोदकारकाः ॥ याभिर्विरचिता
 भिस्तुमोदोदेव्यास्तुजायते ॥ ४१ ॥ नारायणउवाच ॥ ततःस्ववामभागाप्रेषट्कोणोपरिवर्तुलम् ॥ चतुरस्रयुतंसम्यङ्मध्येमंडलमालिखेत् ॥ ४२ ॥
 र्यमंडलायद्वादशकलात्मनेनमः ॥ उंसोममंडलायषोडशकलात्मनेनमः ॥ मंवह्निमंडलायदशकलात्मनेनमः ॥ इतिप्रयोगंकृत्वान्यसेदित्यर्थः ॥ तदुपरिसत्त्वादिगुणत्रयंन्यसेदित्याह सत्त्वंरज
 इति ॥ संसत्त्वायनमः ॥ रंरजसेनमः ॥ ॥ तंतमसेनमइतिप्रयोगः ॥ ३७ ॥ आत्मानमिति ॥ तेचचत्वारआत्मानोदेवीस्थानात्पूर्वादिदिक्षुन्यसेदितितुचिद्वल्लीतंत्रादहम् ॥ ३८ ॥ अमुका
 सनायनमइतीति ॥ अमुकशब्दस्थानेपूजनीयदेवतानामग्राह्यमित्यर्थः ॥ यथादुर्गासनायनमः ॥ गायत्र्यासनायनमइति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ विशेषार्घ्यस्थापनमाह ततःस्वे
 ति ॥ षट्कोणोपरीति ॥ प्रथमतःषट्कोणंकृत्वातदुपरिवर्तुलंकृत्वाचतुरस्रंकुर्यात्तुचंदनेनेत्यर्थः ॥ ४२ ॥

मध्येषट्कोणमध्ये ॥ त्रिकोणमधोमुखं कुर्यादित्यर्थः ॥ षडंगानि देयमंत्रस्य षडंगानि ॥ ४३ ॥ कांदिशमारभ्य षडंगानि पूजयेत्तत्राह अग्न्यादिष्विति ॥ अत्र पूज्यपूजकयोर्मध्ये प्राचीग्राह्यातदनुरोधेना
ग्न्यादिकल्पनाकर्तव्या ॥ तदुक्तं दक्षिणामूर्तिसंहितायाम् ॥ अग्नीशालुरवायव्यमध्ये दिक्ष्वंगपूजनमिति ॥ ततः षडंगपूजनानंतरं कृत्यमाह आधारपात्रमिति ॥ त्रिपादिका मित्यर्थः ॥ ४४ ॥ त्रिपा
दिकायां भावनापुरःसरं पूजामंत्रमाह मंत्रमिदं डलाययेति ॥ मंत्रमिदं डलाय दशकलात्मने दुर्गादेव्यर्घपात्रस्थानाय नम इति मंत्रः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ पूर्वमारभ्य पूर्वदिशमारभ्य तस्यां त्रिपादिकायां वह्निमंडलसं
युता दशवह्निकलाः पूज्या इत्यर्थः ॥ ताश्च कलाः शारदातिलकादिषु स्पष्टा एव ॥ ४७ ॥ मूलमंत्रेण देयमंत्रेण ॥ ४८ ॥ अंसूर्यमंडलाय द्वादशकलात्मने दुर्गादेव्यर्घपात्राय नम इति मंत्रः ॥ ४९ ॥ ५० ॥ त
मध्ये त्रिकोणसंलिख्य शंखमुद्रां प्रदर्शयेत् ॥ षडंगानि च षट्कोणेष्वर्चयेत्कुसुमादिभिः ॥ ४३ ॥ अग्न्यादिषु तु कोणेषु षडंगार्चनमाचरेत् ॥ आधारपात्रमा
दाय शंखस्य मुनिसत्तम ॥ ४४ ॥ अस्त्रमंत्रेण संप्रोक्ष्य स्थापयेत्तत्र मंडले ॥ मंत्रमिदं डलायोक्त्वा ततो दशकलात्मने ॥ ४५ ॥ अमुकदेव्या अर्घ्यपात्रस्थानाय न
म इत्यपि ॥ मंत्रोयमुक्तः शंखस्याप्याधारस्थापने बुधैः ॥ ४६ ॥ आधारे पूर्वमारभ्य प्रदक्षिणक्रमेण तु ॥ दशवह्निकलाः पूज्या वह्निमंडलसंस्थिताः ॥ ४७ ॥
ततो वै मूलमंत्रेण प्रोक्षितं शंखमुत्तमम् ॥ स्थापयेत्तत्र चाधारे मूलमंत्रमनुस्मरन् ॥ ४८ ॥ अंसूर्यमंडलायोक्त्वा द्वादशांतिकलात्मने ॥ अमुकदेव्यर्घपात्राय नम
इत्युच्चेत्ततः ॥ ४९ ॥ शंखाय पदं प्रोच्य नम इत्येतदुच्चेत् ॥ प्रोक्षयेत्तेन तं शंखं तस्मिन् द्वादशपूजयेत् ॥ ५० ॥ सूर्यस्य द्वादशकलास्तपिन्याद्याथथाक्रम
म् ॥ विलोममातृकां प्रोच्य मूलमंत्रं विलोमकम् ॥ ५१ ॥ जलैरापूरयेच्छंखं तत्र चेंदोः कलान्यसेत् ॥ उंसोममंडलायोक्त्वा तेषोडशकलात्मने ॥ ५२ ॥ अमुका
र्घ्यामृतायेति ह्मंत्रां तोमनुः स्मृतः ॥ पूजयेन्मनुना तेन जलं तु सृणिमुद्रया ॥ ५३ ॥ तीर्थान्यावाह्यतत्रैवाप्यष्टकृत्वोजपेन्मनुम् ॥ षडंगानि जलेन्यस्य हृदा सं
पूजयेदपः ॥ ५४ ॥ अष्टकृत्वोजपेन्मूलं छादयेन्मत्स्यमुद्रया ॥ ततो दक्षिणदिग्भागे शंखस्य प्रोक्षणीन्यसेत् ॥ ५५ ॥ शंखां बुकिंचिन्निक्षिप्य प्रोक्षयेत्तेन सर्वतः ॥
पूजाद्रव्यं निजात्मानं विशुद्धं भावयेत्ततः ॥ ५६ ॥ नारायण उवाच ॥ ततः स्वपुरतो वेद्यां सर्वतो भद्रमंडलम् ॥ संलिख्य कर्णिकामध्यं पूरयेच्छालितं डुलैः ॥
॥ ५७ ॥ आस्तीर्य दर्भांस्तत्रैव न्यसेत् कूर्चं सलक्षणम् ॥ आधारशक्तिमारभ्य पीठमन्वंतमर्चयेत् ॥ ५८ ॥ निर्व्रणं कुंभमादायाप्यस्त्राद्विःशालितांतरम् ॥ तंतु
नावेष्टयेत्तंतु त्रिगुणेनारुणेन च ॥ ५९ ॥

पिन्याद्यास्तपिनीतापिनीधूम्राद्याः शारदातिलकादिषु स्पष्टाः ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ सृणिमुद्रयां कुशमुद्रया
॥ ५३ ॥ हृदानम इति मंत्रेण ॥ ५४ ॥ प्रोक्षणीं सामान्यार्घ्यस्थानीयाम् ॥ शंखे विशेष्पार्घः प्रोक्षणीं सामान्यार्घः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ अर्घ्यस्थापनोत्तरं कृत्यमाह ततस्तु पुरतो वेद्यामिति ॥ चतुष्को
णैकहस्तावेदी तस्यां सर्वतो भद्रमंडलं लिखेदित्यर्थः ॥ तन्मंडलस्य कर्णिकामध्ये प्रथमतः शालिभिः पूरणं ततस्तंडुलैः पूरणमित्यर्थः ॥ ५७ ॥ कूर्चमिति ॥ सप्तविंशतिदर्भाणां वेण्यग्रं थिभूषितमित्यु
क्तलक्षणं कूर्चम् ॥ आधारशक्तिमिति ॥ आधारशक्तये नमः ॥ प्रकृत्यै नमः ॥ कूर्माय नमः ॥ शेषाय नमः ॥ क्षमायै नमः ॥ सुधासिंधवे नम इत्यादि शारदातिलकचिद्रुद्धीतंत्रोक्तप्रकारेण पीठमन्वंतमिति ॥
दुर्गादेव्यो गपीठाय नम इति पीठमंत्रः ॥ ५८ ॥ अस्त्राद्विः फट्मंत्राभिर्मंत्रितैर्जलैः ॥ त्रिगुणेन तेन तस्मिन्निवारवेष्टितं तंतुं सत्त्वगुणरजोगुणतमोगुणभावनाकार्येत्यर्थः ॥ अरुणेन रक्तवर्णेन तंतुनेत्यर्थः ॥ ५९ ॥

कूर्चः पूर्वोक्तः ॥ तारमंत्रेण प्रणवोच्चारणे ॥ ६० ॥ तत्र कुंभस्य पीठस्य चैकत्वं भावयेदित्याह ऐक्यमिति ॥ प्रतिलोमं क्षकारमारभ्याकारपर्यंतं मातृकामंत्रमुच्चरंस्तीर्थोदकैः पूरयेदित्यन्वयः ॥ ६१ ॥ ६२ ॥
छादयेदिति ॥ तेषु नवपल्लवेषु कल्पवृक्षभावनाकर्तव्येति तु शारदातिलके उक्तम् ॥ वस्त्रयुग्मेन रक्तेनेति बोध्यम् ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ मनुना पुटितैरिति ॥ ँहीमं ँहीं ँहीमां ँहीमित्यादि
प्रकारेण देयमंत्रेण पुटितैर्मातृकाक्षरैर्देवताया अंगेषु मातृकाक्षरन्यासस्थानेषु शिरः प्रभृतिषु पुष्पैः पूजयेदित्यर्थः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ कुंदपुष्पादीति ॥ आदिना पूर्वमेकादशस्कंधोक्तानि ग्राह्याणि ॥ पुरुगुगुल

नवरत्नोदरं कूर्चयुतं गंधादिपूजितम् ॥ स्थापयेत्तत्र पीठतु तारमंत्रेण देशिकः ॥ ६० ॥ ऐक्यं कुंभस्य पीठस्य भावयेत्पूरयेत्ततः ॥ मातृकां प्रतिलोमेन जपं स्ती
र्थोदकैर्मुने ॥ ६१ ॥ मूलमंत्रं च संजप्य पूरयेद्देवताधिया ॥ अश्वत्थपनसा प्राणां कोमलैर्नवपल्लवैः ॥ ६२ ॥ छादयेत्कुंभवदनं च षकं सफलाक्षतम् ॥ संस्था
पयेत्तमतिमान् वस्त्रयुग्मेन वेष्टयेत् ॥ ६३ ॥ प्राणस्थापनमंत्रेण प्राणस्थापनमाचरेत् ॥ आवाहनादिमुद्राभिर्मोदयेद्देवतां पराम् ॥ ६४ ॥ ध्यायेत्तां परमेशा
नीं कल्पोक्तेन प्रकारतः ॥ स्वागतं कुशलप्रश्नं देव्या अग्रे समुच्चरेत् ॥ ६५ ॥ पाद्यं दद्यात्ततोऽप्यर्चयत्ततश्चाचमनीयकम् ॥ मधुपर्कचसाभ्यंगं देव्यै स्नानं निवेदयेत् ॥
॥ ६६ ॥ वाससी च ततो दद्याद्रक्तेक्षौमे सुनिर्मले ॥ नानामणिगणाकीर्णानां कल्पान्कल्पयेत्ततः ॥ ६७ ॥ मनुना पुटितैर्वर्णैर्मातृकाया विधानतः ॥ देव्या
अंगेषु विन्यस्य चंदनाद्यैः समर्चयेत् ॥ ६८ ॥ गंधः कालागरुभवः कर्पूरेण समन्वितः ॥ काश्मीरं चंदनं चापिकस्तूरी सहितं मुने ॥ ६९ ॥ कुंदपुष्पादिपुष्पाणि
परदेव्यै समर्पयेत् ॥ धूपोऽगरुपुरुषातो शिरचंदनशर्कराः ॥ ७० ॥ मधुमिश्राः स्मृता देव्याः प्रिया धूपात्मना सदा ॥ दीपाननेकान् दत्त्वाथ नैवेद्यं दर्शयेत्सुधीः ॥
॥ ७१ ॥ प्रतिद्रव्यं जलं दद्यात्प्रोक्षणीस्थं न चान्यथा ॥ ततः कुर्यादंगपूजां कल्पोक्तावरणानि च ॥ ७२ ॥ सांगां देवीमथाभ्यर्च्य वैश्वदेवं ततश्चरेत् ॥ दक्षिणे स्थं
डिलं कृत्वा तत्राधाय हुताशनम् ॥ ७३ ॥ मूर्तिस्थां देवतां तत्राऽऽवाह्यं संपूज्य च क्रमात् ॥ तारव्याहृतिभिर्हुत्वा मूलमंत्रेण वैततः ॥ ७४ ॥ पंचविंशतिवारं तु पाय
सेन ससर्पिषा ॥ हुनेत्पश्चाद् व्याहृतिभिः पुनश्च जुहुयान्मुने ॥ ७५ ॥ गंधाद्यै रर्चयित्वा च देवीं पीठे तु योजयेत् ॥ वह्निं विसृज्य हविषा परितो विकिरेद्बलिम् ॥
॥ ७६ ॥ देवतायाः पार्श्वे देव्यो गंधपुष्पादिसंयुतं ॥ पंचोपचारान् दत्त्वाथ तां वृत्तं छत्रचामरे ॥ ७७ ॥ दद्याद्देव्यै ततो मंत्रं सहस्रावृत्तितो जपेत् ॥ जपं समर्प्य चैशा
न्यां विकिरेदिशं स्थिते ॥ ७८ ॥ कर्करिं स्थापयेत्तस्यां दुर्गामावाह्यं पूजयेत् ॥ रक्षरक्षेति चोच्चार्य नालमुक्तेन वारिणा ॥ ७९ ॥ अस्त्रमंत्रं जपन् देशं सेचयेत्तु प्रद
क्षिणम् ॥ कर्करिं स्थापयेत्स्थाने पूजयेच्चास्त्रदेवताम् ॥ ८० ॥

स्तस्य व्रातः समुदायः ॥ अगरुगुगुलो शिरचंदनानां चूर्णं कृत्वा शर्करामधुभ्यां च मिश्रितं कृत्वा गुटिकां कुर्या
त्तस्य धूपो देव्या अतिप्रिय इत्यर्थः ॥ ७० ॥ ७१ ॥ प्रोक्षणीस्थं पूर्वोक्तसामान्यार्घ्यपात्रस्थम् ॥ तदुक्तं शारदायाम् ॥ सर्वमेतत्प्रयुज्यते प्रोक्षणीस्थेन वारिणेति ॥ अंगपूजां देवतायाः षडंगपूजाम् ॥ ७२ ॥
॥ ७३ ॥ मूर्तिस्थां कलशस्थाम् ॥ तारव्याहृतिभिरिति ॥ ओं स्वाहा भूः स्वाहेति प्रकारेण प्रथमतो हुत्वा पंचविंशतिवारं देयमंत्रेण हुत्वा पुनश्च पूर्ववत्तारव्याहृतिभिर्जुहुयादित्यर्थः ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ हविषा होमाव
शिष्टपायसेन ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ऐशान्यादिशीति ॥ ऐशान्यादिशि पूर्वसंमार्जनं कृत्वा संस्थापितो विकिरेत्कर्करिमुभयमुखीं स्थापयेदित्यर्थः ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ देशं मंडपस्थं देशं अस्त्रदेवतां दुर्गाम् ॥ ८० ॥

वेद्यामंडपे एव निद्रां कुर्यादित्यर्थः ॥ अयमधिवासनप्रकारः सद्योधिवासनं वा कार्यम् ॥ स्पष्टं चेदं चिद्वल्लीतंत्रशारदातिलकयोः ॥ ८१ ॥ अधिवासनानंतरमग्निमुखमाह ततः कुंडस्येति ॥ अत्र कुंडस्ये
ति पदेन नवकुंडी विधानं सूचितम् ॥ तत्राऽत्राऽनुक्तमपिशारदातिलकादिनिबंधोक्तरीत्या कार्यम् ॥ तदभावे आह स्थंडिलस्येति ॥ ८२ ॥ मूलमंत्रं समुच्चार्य कुंडं वीक्षयेदित्यर्थः ॥ तेनैवास्त्रमंत्रेणैव
प्रोक्षणं दृढीकरणार्थं समिदादिभिस्तुतनं च कार्यमित्यर्थः ॥ कवचेन हुमिति मंत्रेणाऽभ्युक्षणं चेत्यर्थः ॥ ८३ ॥ लिखेद्वेष्टाः समिदादिभिः ॥ ८४ ॥ पीठमिति ॥ आधारशक्तयेन मइत्यारभ्याऽमु
कदेवीयोगपीठाय नम इत्येतत्पर्यंतं पीठं कुंडे पूजयेदित्यर्थः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ क्रीडारतिम् ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ सप्तवारं प्रणवेनाभिमंत्रयेदित्यन्वयः ॥ शरेणास्त्रमंत्रेण ॥ तनुत्रेण हुमिमंत्रेण ॥

पश्चाद्गुरुस्तु शिष्येण सह भुंजीत वाग्यतः ॥ तस्यां रात्रौ तु तद्वेद्यानि द्रांकुर्यात्प्रयत्नतः ॥ ८१ ॥ नारायण उवाच ॥ ततः कुंडस्य संस्कारं स्थंडिलस्य च वामुने ॥
प्रवक्ष्यामि समासेन यथाविधिविधानतः ॥ ८२ ॥ मूलमंत्रं समुच्चार्य वीक्षयेदस्त्रमंत्रतः ॥ प्रोक्षयेत्ताडनं कुर्यात्तेनैव कवचेन तु ॥ ८३ ॥ अभ्युक्षणं समुद्दिष्टं
तिस्रस्तिस्रस्ततः परम् ॥ प्रागग्राउदगग्राश्च लिखेद्वेष्टाः समंततः ॥ ८४ ॥ प्रणवेन समभ्युक्ष्य पीठं देव्याः समर्चयेत् ॥ आधारशक्तिमारभ्य पीठमंत्रावसान
कम् ॥ ८५ ॥ तस्मिन् पीठे समावाह्यशिवौ परमकारणौ ॥ गंधाद्यैरुपचारैश्च पूजयेत्तौ समाहितः ॥ ८६ ॥ देवीं ध्यायेदुत्तु सप्तातां संसृतां शंकरेण तु ॥ कामा
तुरांतयोः क्रीडां किंचित्कालं विभावयेत् ॥ ८७ ॥ अथ वह्निं समादाय पात्रेण पुरतो न्यसेत् ॥ क्रव्यादां शं परित्यज्य पूर्वोक्तैर्वीक्षणादिभिः ॥ ८८ ॥ संस्कृत्य
वह्निं रंजीजमुच्चार्य तदनंतरम् ॥ चैतन्यं योजयेत्तस्मिन् प्रणवेनाभिमंत्रयेत् ॥ ८९ ॥ सप्तवारं ततो धेनुमुद्रां संदर्शयेद्गुरुः ॥ शरेण रक्षितं कृत्वा तनुत्रेणावगुंठये
त् ॥ ९० ॥ अर्चितं त्रिः परिभ्राम्य प्रादक्षिण्येन सत्तमः ॥ कुंडोपरि जपं स्तारं जानुस्पृष्टमहीतलः ॥ ९१ ॥ शिवबीजधिया देव्या योनौ वह्निं विनिक्षिपे
त् ॥ आचामयेत्ततो देवं देवीं च जगदं विकाम् ॥ ९२ ॥ चित्पिंपलहनदहपचयुग्मततः परम् ॥ सर्वज्ञाज्ञापय स्वाहामंत्रोयं वह्निदीपने ॥ ९३ ॥ अग्निं प्र
ज्वलितं वंदे जातवेदं हुताशनम् ॥ सुवर्णवर्णममलंसमिद्धं विश्वतो मुखम् ॥ ९४ ॥ मंत्रेणानेन तं वह्निं स्तुवीत परमादरात् ॥ ततो न्यसेद्वाह्निमंत्रं षडंगं देशिको
त्तमः ॥ ९५ ॥ सहस्रार्चिः स्वस्ति पूर्ण उत्तिष्ठ पुरुषः स्मृतः ॥ धूमव्यापी सप्तजिह्वो धनुर्धर इति क्रमात् ॥ ९६ ॥ जातियुक्ताः षडंगाः स्युः पूर्वस्थानेषु विन्यसे
त् ॥ ध्यायेद्वाह्निं हेमवर्णं त्रिनेत्रं पद्मसंस्थितम् ॥ ९७ ॥ इष्टशक्तिस्वस्तिकाभीधारकं मंगलं परम् ॥ परिपिंचेत्ततः कुंडं मेखलोपरिमंत्रवित् ॥ ९८ ॥

॥ ९० ॥ अर्चितं चंदनादिभिः पूजितं वह्निं कुंडोपरि त्रिस्त्रिवारं परिभ्राम्यित्वा जानुभ्यां स्पृष्टमहीतलः सन्तारमंत्रमुच्चरन् सन् शिवबीजधिया शिववीर्यधिया देव्या योनौ वह्निं विनिक्षिपेदित्यन्वयः ॥ ९१ ॥
ततो देवाय देव्यै चाचमनं दद्यादित्याह आचामयेदिति ॥ ९२ ॥ हनदहपचयुग्ममिति ॥ हनहनदहदहपचचेत्येवं रूपमित्यर्थः ॥ वह्निदीपने इति ॥ अनेन मंत्रेण वह्निं प्रज्वालयेदित्यर्थः ॥ ९३ ॥
अश्रुपस्यानमंत्रमाह अग्निं प्रज्वालितमिति ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ जातियुक्ताः नमः स्वाहा वषट् हुं वौषट् फट् पदैर्युक्ता इत्यर्थः ॥ ओं सहस्रार्चिषे हृदयाय नमः ॥ स्वस्ति पूर्णाय शिरसे स्वाहेत्यादयः षडं
गमंत्रा ऊह्या इत्यर्थः ॥ पूर्वस्थानेषु हृदयादिषु ॥ ९७ ॥ इष्टं वरमुद्रा ॥ अभीरभयमुद्रा ॥ ९८ ॥

वह्नौपीठमिति ॥ देयमंत्रदेवतायाः पीठं तत्तत्कलोक्तं वह्नौ पूजयेदित्यर्थः ॥ तद्वक्त्रे देवतायावक्त्रे ॥ १९ ॥ वक्त्रे कीकरणायेति ॥ वह्निदेवतयोरेकवक्त्रतासंपादनार्थमित्यर्थः ॥ १२० ॥ २१ ॥ २२ ॥
 एकैकक्रमयोगेनेति ॥ एकां देवतामुद्दिश्यैकामाहुतिं जुहुयादित्यर्थः ॥ २३ ॥ गजांतकसहस्रकं अष्टोत्तरसहस्रकम् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ तच्चैतन्यमिति ॥ शिष्यश्चैतन्यं निजात्मनि प्र
 विष्टमिति भावयेदित्यर्थः ॥ अध्वनां वक्ष्यमाणानाम् ॥ २९ ॥ ३० ॥ षडध्वशोधनं कर्तव्यमित्युक्तं तत्र केते षडध्वानः कुत्र संतीति सर्वमाह तनौ ध्यायेदिति ॥ अंधौलिं गेतत्त्वाध्वकं तत्त्वाध्वानं न्यसे

वह्नौ पीठं समभ्यर्च्य देयमंत्रस्य देवताम् ॥ वह्नौ ध्यात्वा तु तद्वक्त्रे पंचविंशतिसंख्यया ॥ १९ ॥ मूलमंत्रेण जुहुयाद्वक्त्रे कीकरणाये च ॥ वह्निदेवतयोरेक्यं भा
 वयन्नात्मना सह ॥ ॥ १२० ॥ एकीभूतं भावयेत्तु ततस्तु साधकोत्तमः ॥ षडंगं देवतानां च जुहुयादाहुतीः पृथक् ॥ २१ ॥ एकादशैव जुहुयादाहुतीर्मुनिसत्त
 म ॥ एतेन नाडीसंधानं वह्निदेवतयोर्मुने ॥ २२ ॥ एकैकक्रमयोगेनाप्यावृत्तीनां तथैव च ॥ एकैकक्रमयोगेन घृतेन जुहुयान्मुने ॥ ॥ २३ ॥ ततः कल्पोक्त
 द्रव्यैस्तु जुहुयादथवा तिलैः ॥ देवतामूलमंत्रेण गजांतकसहस्रकम् ॥ २४ ॥ एवं हुत्वा ततो देवीसंतुष्टां भावयेन्मुने ॥ तथैवाऽऽवृत्तिदेवींश्च वह्न्या देवता अपि
 ॥ २५ ॥ ततः शिष्यं च सुस्नातं कृतसंध्यादिकक्रियम् ॥ वस्त्रद्वययुतं स्वर्णाभरणेन समन्वितम् ॥ २६ ॥ कमंडलुकरं शुद्धं कुंडल्यांतिकमानयेत् ॥ नमस्कृत्य ततः
 शिष्यो गुरुनयसभासदः ॥ २७ ॥ कुलदेवं नमस्कृत्य विशेत्तत्राऽथ विष्टरे ॥ गुरुस्ततस्तु तं शिष्यं कृपादृष्ट्या विलोकयेत् ॥ २८ ॥ तच्चैतन्यं निजे देहे भावयेत्सं
 गतं त्विति ॥ ततः शिष्यतनुस्थानां अध्वनां परिशोधनम् ॥ २९ ॥ कुर्यात्तु होमतो विद्वान् दिव्यदृष्ट्यवलोकनात् ॥ येन जायेत शुद्धात्मा योग्यो देवाद्यनुग्रहे ॥ ३० ॥
 नारायण उवाच ॥ तनौ ध्यायेत्तु शिष्यस्य षडध्वानः क्रमेण तु ॥ पादयोस्तु कलाध्वानमंधौ तत्त्वाध्वकं पुनः ॥ ३१ ॥ नाभौ तु भुवनाध्वानं वर्णाध्वानं तथा हृदि ॥
 पदाध्वानं तथा भाले मंत्राध्वानं तु मूर्धनि ॥ ३२ ॥ शिष्यं स्पृशंस्तु कूर्चेन तिलैराज्यपरिपुतैः ॥ शोधयाम्यमुमध्वानं स्वाहेति मनुमुच्चरन् ॥ ३३ ॥ ताराख्यं जुहुया
 दष्टवारं प्रत्यध्वमेव हि ॥ षडध्वनस्ततस्ते तु लीनान् ब्रह्मणि भावयेत् ॥ ३४ ॥ पुनरुत्पादयेत्तस्मात्सृष्टिर्माणैर्गणैर्गुरुः ॥ आत्मस्थितं तच्चैतन्यं पुनः शिष्ये तु योज
 येत् ॥ ३५ ॥ पूर्णाहुतिं ततो हुत्वा देवतां कलशेनयेत् ॥ पुनर्व्याहृतिं भिर्हुत्वा वह्नेरंगाहुतींस्तथा ॥ ३६ ॥ एकैकशो गुरुर्दत्त्वा विसृजेद्ब्रह्मात्मनि ॥ ततः शिष्य
 स्य नेत्रे तु वध्नीयाद्वाससा गुरुः ॥ ३७ ॥ नेत्रमंत्रेण तं शिष्यं कुंडतो मंडलं नयेत् ॥ पुष्पांजलिं मुख्यदेव्यां कारयेच्छिष्य इस्ततः ॥ ३८ ॥ नेत्रबंधं निराकृत्य वेशयेत्कु
 शविष्टरे भूतशुद्धिं शिष्यदेहे कुर्यात्प्रोक्तेन वर्त्मना ॥ ३९ ॥ मंत्रोदितांस्तथान्यासान् कृत्वा शिष्यतनौ ततः मंडले वेशयेच्छिष्यमन्यस्मिन्कुंभसंस्थितान् ॥ ४० ॥

दित्यर्थः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ओं अस्य शिष्यस्य कलाध्वानं शोधयामि स्वाहेति मंत्रेणाष्टवारं तं कलाध्वानं पादयोः स्थितं कूर्चेन वामहस्तेन स्पृशन् जुहुयादेवं प्रत्यध्वमितराध्वसु कुर्यादित्यर्थः ॥ ३४ ॥
 तस्माद्ब्रह्मणः आत्मस्थितमिति ॥ पूर्वयत्स्वस्मिन् योजितं तदित्यर्थः ॥ ३५ ॥ देवतामिति ॥ होमार्थमग्रावावाहितान् देवतां कलशेनयेत्कलशे गतामिति भावयेद्विसर्जनमंत्रेणेत्यर्थः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 नेत्रमंत्रेण वौषण्मंत्रेण नेत्रबंधं कृत्वा तं शिष्यं कुंडस्थलान्मंडलं कलशं प्रतिनयेदित्यर्थः ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ मंत्रोदितां देयमंत्रोदितान् ॥ ४० ॥

॥ ४१ ॥ वर्धनीयापूर्वमीशान्यास्थापितातस्यांस्थितैर्जलैरभिषेकंकुर्यादित्यर्थः ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ तयोःशिष्यदेवतयोरैक्यंभावयन्देवताबुद्ध्याशिष्यं पूजयेदित्यर्थः ॥ ४४ ॥ स्वहस्तंदक्षिणहस्तं शिष्यशिरसिअमृतमयंस्थापयेदित्यर्थः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ इतितेकथितइतिनारायणोनारदंप्रत्युपसंहारं करोति ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ तत्तदुक्तेति ॥ वैदिकरीत्यास्वस्वगृह्योक्तरीत्या दीक्षितोवैदिकान्प्रयोगान्कुर्यात्कुंडमंडपादिपुरःसरतंत्रोक्तप्रकारेणदीक्षावांस्तंत्रिकान्प्रयोगान्कुर्यादित्यर्थः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ व्यासोजनमेजयंप्रतिनारायणनारदसंवादकथामुपसंहरति व्यास उवाच इतिराजत्रिति ॥ दध्योनारायणइत्यर्थः ॥ ५४ ॥ १५५ ॥ इतिश्रीदेवीभागवततिलकेद्वादशस्कंधेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ६४ ॥ अर्धाधिकैकनवतिश्लोकैरथमुविस्तृता ॥ केनोप

पल्लवाच्छिष्यशिरसिविन्यसेन्मातृकांजपेत् ॥ कलशस्थजलैःशिष्यंस्नापयेद्देवतात्मकैः ॥ ४१ ॥ वर्धनीजलसेकंचकुर्याद्रक्षार्थमंजसा ॥ ततःशिष्यःसमुत्थायवाससीपरिधायच ॥ ४२ ॥ कृतभस्मावलेपश्चसर्विशेद्धुरुसन्निधौ ॥ ततोगुरुःस्वकीयात्तुह्दयाग्निरंतांशिवाम् ॥ ४३ ॥ प्रविष्टांशिष्यहृदयेभावयेत्करुणानिधिः ॥ पूजयेद्दंष्ट्रपुष्पाद्यैरैक्यंभावयंस्तयोः ॥ ४४ ॥ ततस्त्रिशोदक्षकर्णेशिष्यस्योपदिशेद्धुरुः ॥ महामंत्रमहादेव्याःस्वहस्तंशिरसिन्यसन् ॥ ४५ ॥ अष्टोत्तरशतमंत्रंशिष्योपिप्रजपेन्मुने ॥ दंडवत्प्रणमेद्धूमौतंगुरुंदेवतात्मकम् ॥ ४६ ॥ सर्वस्वमर्पयेत्तस्मैयावज्जीवमनन्यधीः ॥ ऋत्विग्भ्योदक्षिणांदत्त्वाब्राह्मणांश्चापिभोजयेत् ॥ ४७ ॥ सुवासिनीःकुमारीश्चवटुकांश्चैवसर्वशः ॥ दीनानाथान्दरिद्रांश्चवित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ ४८ ॥ कृतार्थतांस्वस्यबुद्धानित्यमाराधयेन्मनुम् ॥ इतितेकथितःसम्यग्दीक्षाविधिरनुत्तमः ॥ ४९ ॥ विमृश्यैतदशेषेणभजदेवीपदांबुजम् ॥ नान्यस्तुपरमोधर्मोब्राह्मणस्याऽत्रविद्यते ॥ ५० ॥ वैदिकःस्वस्वगृह्योक्तक्रमेणोपदिशेन्मनुम् ॥ तंत्रिकस्तंत्ररीत्यातुस्थितिरेषासनातनी ॥ ५१ ॥ तत्तदुक्तप्रयोगांस्तेतेतेकुर्युर्नचान्यथा ॥ नारायणउवाच ॥ इतिसर्वमयाख्यातंयत्पृष्टंनारदत्वया ॥ ५२ ॥ अतःपरंपरांवायाभजनित्यंपदांबुजम् ॥ नित्यमाराध्यतच्चाहंनिर्वृतिंपरमांगतः ॥ ५३ ॥ व्यासउवाच ॥ इतिराजत्रारदायप्रोक्त्वासर्वमनुत्तमम् ॥ समाधिमीलिताक्षस्तुदध्यौदेवीपदांबुजम् ॥ ५४ ॥ नारायणस्तुभगवान्मुनिवर्यशिखामणिः ॥ नारदोपिततोन्त्वा गुरुंनारायणंपरम् ॥ ५५ ॥ जगामसद्यस्तपसेदेवीदर्शनलालसः ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेद्वादशस्कंधेसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ जनमेजयउवाच ॥ भगवन्सर्वधर्मज्ञसर्वशास्त्रवतांवर ॥ द्विजातीनांतुसर्वेषांशक्त्युपास्तिःश्रुतीरिता ॥ १ ॥

निषदुद्दिष्टाकथाप्रस्तूयतेऽधुना ॥ १ ॥ इत्थमेतावत्पर्यंतं सर्वदेवर्षिमानवानां श्रीदेव्याराधकत्वमुक्तं श्रुत्वा जगति श्रीदेव्या उपासनां नित्यां विहाय विष्णुशिवगणेशादिदेवतोपासकाञ्जनानालक्ष्यविस्मिता राजा पृच्छति जनमेजय उवाच भगवन्सर्वधर्मज्ञेति ॥ द्विजातीनामिति ॥ ब्राह्मणक्षत्रियविशंशक्त्युपास्तिः श्रीगायत्र्युपास्तिर्नित्या श्रुतिभिर्वेदचतुष्टयैरीरिता कथितेत्यर्थः ॥ तथाच श्रुतिः ॥ अहं रहः संध्यामुपासीतेति ॥ तदकरणे प्रत्यवायः प्रायश्चित्तंच श्रुत्योक्तम् नैवं शिवविष्णुपासनायानित्यत्वं प्रतिपादिका श्रुतिरस्ति ॥ तस्माद्गायत्र्युपासनैव नित्येति भावः ॥ १ ॥

कस्मिन्कालेतदाह संध्याकालत्रयेति ॥ त्रिसंध्यं द्विजैर्नित्यं श्रीगायत्र्युपासनाकर्तव्या तदतिक्रमे श्रुतिस्मृत्यादिषु प्रायश्चित्तकथनात् ॥ यदा प्रथमतः श्रुत्या गायत्रीष्टदेवता द्विजानामुदिता धर्मकामार्थ
मोक्षदा तदा तां स्वेष्टदेवतां पराशक्तिं संध्याकालातिरिक्तेऽन्यस्मिन्काले निरंतरं स्मरेदिति द्रुमपिश्रुत्यैवोक्तम् ॥ स्वेष्टदेवता स्मरणं विहायान्यदेवता स्मरणे प्रयोजनाभावात् ॥ तथा च श्रुतिः ॥ यो वै स्वां देव
तामति यजते प्रस्वायै देवतायै च्यवतेन परां प्राप्नोति पापीयान् भवतीति ॥ तथा च तादृशी मिष्टदेवतां पराशक्तिं विहाय तां स्वीकृत्य वा तदभिमानं विहाय कस्मात्प्रयोजनादन्यदेवता उपास्यत्वेन गृह्णीयुः ॥ न
किंचित्प्रयोजनमस्तीत्यर्थः ॥ श्रीगायत्र्याः सर्वार्थदातृत्वं च श्रुत्यैवाभिहितम् ॥ तथा च गोपथ ब्राह्मणे गायत्र्युपनिषदि ॥ ब्रह्महेदं श्रियं प्रतिष्ठा मायतनमैक्षत तत्तत्पस्वयदितद्रते ध्रियेत तत्सत्ये प्रत्यति
ष्ठत् ॥ स सविता सा वित्र्या ब्राह्मणं सृष्टुतत्सा वित्री पर्यदधादित्यादि ॥ यो ह वा एवं वित्स ब्रह्म वित्पुण्यां च कीर्तिलभते सुरभींश्च गंधान्सोपहतपाप्मानं तां श्रियमश्नुते य एवं वेद यश्चैवं विद्वानेव मेतां वेदानां मातरं
सा वित्री संपदमुपनिषदमुपास्तेति ॥ तथा सामविधि ब्राह्मणे ॥ अथ गायत्र्यं गानिव्याख्यास्यामः ॥ शिरो ब्रह्माललाटं द्यौश्चंद्रादित्यौ चक्षुषीमुखमग्निर्हिंसासरस्वती त्वष्टा ग्रीवा वासवश्च रुद्राश्च बाहू उ
रो वायुः पृष्ठं भिद्रो विष्णुर्नाभिः प्रजापतिर्जघनमूरु मरुतो वेदाः पादौ स्मितं विद्युच्छसितं वायुरस्थीनि पर्वताः समुद्रावासां सिनक्षत्राण्यलंकारेण एव वेददुष्टतातुदुष्टपुक्ताः यूनाधिकाश्च सर्वस्मात्स्वास्तित्वेन ऋषि
भ्यश्च ब्रह्मसत्यं च पातुमां ब्रह्मसत्यं च पातुमामिति ॥ तथा बृहदारण्यकोपनिषदि ॥ सा हैवागयांस्तत्रे प्राणा वै गयास्तत्प्राणांस्तत्रे तद्यद्गयांस्तत्रे तस्माद्गायत्री नामेति ॥ एवमेव चतुर्षु वेदेषु विद्यमानाः श्रुतय
उदाहार्याः ॥ ननु विष्णुशिवगणपतिप्रभृतिदेवतानामपि पुराणागमादिषु गायत्रीप्रतिपाद्यत्वं प्रतिपादितम् ॥ तथा च मैत्रायणीयश्रुतिः ॥ यो ह वा अमुष्मिन्नादित्ये निहितस्तारकोक्षिणिवैषभर्गाख्यो भा
भिर्गतिरस्य हीति भर्गो भर्जयतीति वैषभर्ग इति रुद्र इति ॥ अनया च श्रुत्या शिवस्य गायत्रीप्रतिपाद्यत्वमुक्तम् ॥ तथा अपि पुराणे तंत्रेषु च नारायणस्य गायत्रीप्रतिपाद्यत्वं प्रतिपादितम् ॥ तथा च गायत्रीमंत्र

संध्याकालत्रयेऽन्यस्मिन्काले नित्यतया विभो ॥ तां विहाय द्विजाः कस्माद्गृह्णीयुश्चान्यदेवताः ॥ २ ॥

स्य पराप्रकृतिरेव देवतेति नियमो न सिद्ध इति चेन्न ॥ गायत्रीमंत्रस्यां तर्थाभिप्रतिपादकत्वेनां तर्थाभिप्रायश्च सर्वपदार्थजातां तर्थाभित्वेन गायत्रीमंत्रस्य तदेवता प्रतिपादकत्वकथनेऽपि मुख्य गायत्र्युपास्तौ चतुर्षु वे
देषु स्त्रीत्वविशिष्टदेवताया एव ॥ आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्म संमितम् ॥ गायत्रीं छंदसां माते इदं ब्रह्म जुषस्व मे इत्यावाहनमंत्रे ॥ उक्तमेशिखरे जाते भूम्यां पर्वतमूर्धनि ॥ ब्राह्मणेभ्योभ्यनुज्ञाता गच्छ देविय
था सुखमिति विसर्जनमंत्रे ॥ तथा ध्यानमंत्रेपि बालांबालादित्यमंडलमध्यस्थामित्यादिना ध्येयत्वेन स्त्रीत्वविशिष्टदेवताया एव कथनात्पराविच्छक्तिरेव गायत्रीमंत्रप्रतिपाद्येति नियमात् ॥ अत्यल्पमिदमु
च्यते ॥ शिवविष्णुगणेशानामेव गायत्रीप्रतिपाद्यत्वमिति गायत्र्या ब्रह्म प्रतिपादकत्वेन ब्रह्मणश्च सर्वार्थकत्वेन सर्वपदार्थजातस्यैव गायत्रीप्रतिपाद्यत्वं भवात् ॥ तथापि वेदेषु पासनासमये यद्रूपं ध्येयत्वे
नोक्तं तदेवोपास्यमस्माकं द्विजानाम् ॥ तच्च स्त्रीत्वविशिष्टमेव वेदेषूक्तमिति ॥ तदेव पराशक्तिरूपमेवाऽस्माकमुपास्यं न विष्ण्वादिरूपम् ॥ ननु वेदेऽपि गायत्र्या गायत्रीच्छंदो विश्वामित्रऋषिः सविता देवता
अग्निर्मुखं ब्रह्मा शिरो विष्णुर्हृदयं रुद्रः शिखा इत्यनेन सवितृरूपमेव देवतात्वेनोक्तमिति चेन्न ॥ नात्र सवितृशब्देन सूर्यमंडलाधिष्ठाता कश्चित्पुरुषो विवक्षितः ॥ किंतु तदंतर्गतो जगत्प्रसवकर्ता परमात्मा विवक्षि
तस्तस्य च स्त्रीरूपत्वेनैव तस्मिन्नेव मंत्रे ध्येयत्वोक्त्या विरोधाभावात् ॥ अन्यथा गायत्रीमंत्रेण सवितुः संबंधिवरेण्यं श्रेष्ठमंतर्थाभिरूपं ध्येयत्वेन स्वमुखेन साक्षात्प्रतिपादितम् ॥ ब्राह्मणमंत्रेण तु सवितैव ध्येयत्वे
नोक्त इति महान्विरोधः स्यात् ॥ अतएव मैत्रायणीय ब्राह्मणेषु प्रपाठकेऽपि सवितृमंडलाधिष्ठितपुरुषांतर्गतपरमात्मरूपमेव गायत्रीमंत्रप्रतिपाद्यत्वेनोक्तम् ॥ तथा च श्रुतिः मैत्रायणीय ब्राह्मणे ॥ अथ भर्गो देव
स्य धीमहीति सविता वै देवस्ततो योऽस्य भर्गोऽस्यस्तस्मिन् तयामीत्याहुर्ब्रह्मवादिन इति ॥ अनेन च सवितुर्देवस्य सूर्यस्य संबंधिदंतर्थाभिर्भर्गाख्यं तेजस्तद्धीमहीत्यन्वय उक्तः ॥ अतएव पुराणांतरेऽपि संध्येति
सूर्यगंब्रह्मसंधानादविभागत इत्युक्तम् ॥ सूर्येणाविभागतः संधानाद्देवतासंध्योपास्तं करिष्ये इत्यादौ संध्याशब्देन सूर्यगंब्रह्मोच्यत इति तदर्थः ॥ अस्तु वा सूर्यो देवता तथापि तस्य ध्यानं स्त्रीलिंगविशिष्टमे

वकर्तव्यमिति तस्मिन्नेवमंत्रेऽभिहितम् ॥ तथाचसमंत्रः सविता देवताग्रिमुखं ब्रह्मा शिरोविष्णु हृदयं रुद्रः शिखा पृथिवी योनिः प्राणा पान व्यानोदान समाना स प्राणा श्वेतवर्णा सांख्यायनसगोत्रा गायत्री चतुर्विंशत्यक्षरा त्रिषदा षट्कुक्षिः पंचशीर्षोऽपनयने विनियोग इति ॥ तथाच स्त्रीलिङ्गविशिष्टा सूर्यरूपा पराशक्तिरेवोपास्येति सिध्यति ॥ किंच शिवविष्णवादीनां गायत्री देवतात्वे गायत्री देवताया अंगेषु ब्रह्मा शिरोविष्णु हृदयं रुद्रः शिखेति मंत्रेण शिवादीनां विन्यासोपवर्णनं सर्वथानसंगच्छते ॥ तस्मात्स्त्रीत्वविशिष्टा पराशक्तिर्गायत्री देवतैव गायत्री मंत्रेण सर्वद्विजातिभिर्नित्यतयोपास्येति तां स्वेष्टदेवतां विहाय किमित्यन्यदेवतां गृह्णतीति युक्त एव प्रश्नः ॥ २ ॥ नन्वन्यदेवतोपासकाः केसंति तान् दर्शयति दृश्यंते इति ॥ वयं वैष्णवा इति केचिद्वदन्ति ॥ परे वयं गानपत्या इति वदन्ति ॥ केचित्तु कापालिका वयमिति वदन्ति ॥ चीनमार्गताश्चीनदेशीय मार्ग रताः ॥ ३ ॥ आदिना शैवतंत्रानुयायिनः ॥ दृश्यंते इति इमे वेदश्रद्धाविवर्जिता गायत्र्युपास्तिनिष्ठारहिताश्च बहवो दृश्यंते इत्यर्थः ॥ ४ ॥ न केवलं मूढास्तन्मते प्रवृत्ताः किंतु बुद्धिमंतोऽपीत्या

दृश्यंते वैष्णवाः केचिद्गानपत्यास्तथापरे ॥ कापालिकाश्चीनमार्ग रतावलकलधारिणः ॥ ३ ॥ दिगंबरास्तथा बौद्धाश्चार्वाका एवमादयः ॥ दृश्यंते बहवो लोके वेदश्रद्धाविवर्जिताः ॥ ४ ॥ किमत्र कारणं ब्रह्मंस्तद्भवान्वक्तुमर्हति ॥ बुद्धिमंतः पंडिताश्च नानातर्कविचक्षणाः ॥ ५ ॥ अपिसंत्येव वेदेषु श्रद्धया तु विवर्जिताः ॥ न हि कश्चित्स्वकल्याणं बुद्ध्या हातुमिहेच्छति ॥ ६ ॥ किमत्र कारणं तस्माद्देवदेविदांवर ॥ मणिद्वीपस्य महिमा वर्णितो भवतापुरा ॥ ७ ॥ कीदृक्तदस्ति यदेव्याः परं स्थानं महत्तरम् ॥ तच्चापि वदभक्ताय श्रद्धा नानायमेऽनघ ॥ ८ ॥ प्रसन्नास्तु वदंत्येव गुरवो गुह्यमप्युत ॥ सूत उवाच ॥ इति राज्ञो वचः श्रुत्वा भगवान्वा दरायणः ॥ ९ ॥ निजगादततः सर्वक्रमेणैव मुनीश्वराः ॥ यच्छ्रुत्वा तु द्विजातीनां वेदश्रद्धाविवर्धते ॥ १० ॥ व्यास उवाच ॥ सम्यक्पृष्टं त्वयाराज न समये समयोचितम् ॥ बुद्धिमानसि वेदेषु श्रद्धांश्चैवलक्ष्यसे ॥ ११ ॥ पूर्वमदोद्धता दैत्या देवैर्युद्धं तु चाक्रे ॥ शतवर्षमहाराज महाविस्मयकारकम् ॥ १२ ॥ नानाशस्त्रप्रहरणं नानामायाविचित्रितम् ॥ जगत्क्षयकरं नूनं तेषां युद्धमभूच्च ॥ १३ ॥ पराशक्तिकृपावेशाद्देवैर्दैत्या जिता युधि ॥ भुवं स्वर्गपरित्यज्य गताः पातालवेदमनि ॥ १४ ॥ ततः प्रहर्षिता देवाः स्वपराक्रमवर्णनम् ॥ चक्रुः परस्परं मोहात्साभिमानाः समंततः ॥ १५ ॥ जयोऽस्माकं कुतो न स्यादस्माकं महिमायतः ॥ सर्वोत्तरः कुत्र दैत्याः पामरानिष्पराक्रमाः ॥ १६ ॥ सृष्टिस्थिति क्षयकरा वयं सर्वे यशस्विनः ॥ अस्मदग्रे पामराणां दैत्यानां चैव का कथा ॥ १७ ॥

ह बुद्धिमंत इति ॥ ५ ॥ स्वकल्याणं वेदादेव जायमानं न हि कश्चित्स्वबुद्ध्याऽन्यमतमवलंब्य वेदमार्गं हातुं त्यक्तुमिहेच्छति ॥ न कोऽपीत्यर्थः ॥ ६ ॥ तथापि तथा बहवो दृश्यंते तस्मात्प्रबलं किंचित्कारणं वेदत्यागे गायत्री श्रद्धाभावे च वर्तते तद्देवत्याह किमत्र कारणमिति ॥ किंच तृतीस्कंधमारभ्य द्वादशस्कंधपर्यंतं मणिद्वीपस्य महिमा बहुविधः श्रुतोऽस्ति तत्स्थानं कीदृगस्ति तदपि वेदेत्याह मणिद्वीपस्येति ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ जनमेजयवाक्यं श्रुत्वा व्यास उवाच सम्यक्पृष्टमिति ॥ ११ ॥ तत्र सत्ययुगे सर्वे द्विजा गायत्रीरूपपराशक्तिनिष्णाता वेदश्रद्धावंतश्च स्थिताः पश्चात्कारणवशात्तद्दिता जाता इति वदन् प्रथमतस्तलवकारोपनिषदुक्तपराशक्तिमहिमानं कथयति पूर्वमदोद्धता इति ॥ १२ ॥ १३ ॥ पराशक्तिकृपावेशाद्देवैर्जिता दैत्या भुवं स्वर्गं च परित्यज्य पातालं गता इत्यन्वयः ॥ १४ ॥ स्वपराक्रमेति ॥ पराशक्तिप्रसादेन जयं लब्धेऽपि तं प्रसादमुन्मादेन विस्मृत्य स्वपराक्रमवर्णनं चक्रुरित्यर्थः ॥ १५ ॥ कथंचक्रुस्तदाह जयोऽस्माकमिति ॥ १६ ॥ १७ ॥

तथाचश्रुतिः तलवकारोपनिषदि ॥ ब्रह्महृदेभ्योविजिग्यतेस्यहब्रह्मणोविजयेदेवाअमहीयंततऐक्षंताऽस्माकमेवाऽयंविजयोस्माकमेवायंमहिमेति ॥ अनुग्रहं कर्तुं महंकारेण विमूढानुद्धर्तुमित्यर्थः ॥ अनेनचाप्रार्थिताऽपिदेवीनिजभक्तपरिपालनं करोतीत्यहोभक्तवात्सल्यं श्रीभगवत्याइतिबोधितम् ॥ यतोदेवैरप्रार्थिताऽपितानुद्धारेति ॥ १८ ॥ यक्षरूपेणेति ॥ यक्षंयजनीयं अतिपूज्यंतेजःपुंजरूपेणप्रादुरासीदित्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः तेद्वैषांविजज्ञौतेभ्योहप्रादुर्भवतन्नव्यजानतकिमिदंयक्षमिति ॥ तेजोवर्णयति कोटिसूर्येति ॥ १९ ॥ २० ॥ अहोकिमिदमपूर्वयक्षं किमिदमपूर्वयक्षमितिप्राहुरित्यर्थः ॥ तैःकृताननेकांस्तर्कान्विशदयति दैत्यानामिति ॥ २१ ॥ २२ ॥ प्रतिक्रियेति ॥ यद्ययं प्रबलः शत्रुस्तदापलायनंयदिसमबलस्तदायुद्धंयद्यमीश्वरस्तदाभक्त्यातदनुसरणमेवंरूपाप्रतिक्रियेत्यर्थः ॥ २३ ॥ यतोऽसिमुखमुत्तममिति ॥ अग्निर्वैदेवानामास्यामितिमुखादग्निरजायतेतिश्रुतेरित्यर्थः ॥ २४ ॥ यतस्त्वंमुखमस्माकंततस्त्वमेवमुखेभवत्वान्मुख्यस्ततस्त्वमेवैतद्विशिष्टंकार्यं कुरुष्वेत्याह ततो गत्वेति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ तेऽग्निमब्रुवन्जातवैदेतद्विजानीहि किमेतद्यक्षमिति ॥ २५ ॥ वेगादिति ॥ तेनचवह्नेःसाहंकारत्वंबोधितम् ॥ यक्षस्यसन्निधौहुताशनेगतेसतितंदुताशनंतद्यक्षः

पराशक्तिप्रभावंतेनज्ञात्वामोहमागताः ॥ तेषामनुग्रहं कर्तुं तदैवजगदंशिका ॥ १८ ॥ प्रादुरासीत्कृपापूर्णयक्षरूपेणभूमिप ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशंचंद्रकोटिसुशीतलम् ॥ १९ ॥ विद्युत्कोटिसमानाभं हस्तपादादिवर्जितम् ॥ अदृष्टपूर्वतद्दृष्टातेजःपरमसुंदरम् ॥ २० ॥ सविस्मयास्तदाप्रोचुः किमिदं किमिदं त्विति ॥ दैत्यानांचेष्टितं किं वामायाकाऽपिमहीयसी ॥ २१ ॥ केनचिन्निर्मितावाऽथ देवानां स्मयकारिणी ॥ संभूयतेतदासर्वेविचारंचक्रुरुत्तमम् ॥ २२ ॥ यक्षस्यनिकटेगत्वाप्रष्टव्यंकस्त्वमित्यपि ॥ बलाबलंततोज्ञात्वाकर्तव्यातुप्रतिक्रिया ॥ २३ ॥ ततोवह्निंसमाहूयप्रोवाचेंद्रःसुराधिपः ॥ गच्छवह्ने त्वमस्माकंयतोऽसिमुखमुत्तमम् ॥ २४ ॥ ततो गत्वातुजानीहि किमिदंयक्षमित्यपि ॥ सहस्राक्षवचःश्रुत्वास्वपराक्रमगर्भितम् ॥ २५ ॥ वेगात्सनिर्गतोवाह्निर्ययौयक्षस्यसंनिधौ ॥ तदाप्रोवाचयक्षस्तत्त्वंकोऽसीतिहुताशनम् ॥ २६ ॥ वीर्यचत्वयि किंयत्तद्वदसर्वममाग्रतः ॥ अग्निरस्मितथाजातवेदाअस्मीतिसोऽब्रवीत् ॥ २७ ॥ सर्वस्यदहनेशक्तिर्मयिविश्वस्यतिष्ठति ॥ तदायक्षंपरंतेजस्तदग्रेनिदधौतृणम् ॥ २८ ॥ दहैनंयदितेशक्तिर्विश्वस्यदहनेऽस्तिहि ॥ तदासर्ववलेनैवाऽकरोद्यत्तंहुताशनः ॥ २९ ॥ नशशाकतृणंदग्धुंलज्जितोऽगात्सुरान्प्रति ॥ पृष्टेदेवैस्तुवृत्तांतेसर्वेप्रोवाचहव्यभुक् ॥ ३० ॥ वृथाऽभिमानोह्यस्माकंसर्वेशत्वादिकेसुराः ॥ ततस्तुवृत्रहावायुंसमाहूयेदमब्रवीत् ॥ ३१ ॥ त्वयिप्रोतंजगत्सर्वत्वञ्चेष्टाभिस्तुचेष्टितम् ॥ त्वंप्राणरूपःसर्वेषांसर्वशक्तिविधारकः ॥ ३२ ॥

कोऽसित्वमित्यपुच्छदित्याह तदाप्रोवाचेति ॥ तथाचश्रुतिः ॥ तथेति तदभ्यद्रवत्तमभ्यवदत्कोऽसीति ॥ २६ ॥ त्वयि किं वीर्यमस्ति तदपि वदेत्याह वीर्यंचेति ॥ यक्षवाक्यंश्रुत्वायदग्निरवदत्तदाह अग्निरस्मीति ॥ २७ ॥ स्ववीर्यमाह सर्वस्येति ॥ सर्वविश्वदाहिकाशक्तिर्मयितिष्ठतीत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ अग्निर्वाअहमस्मीत्यब्रवीज्जातवेदावाअहमस्मीति ॥ तस्मिंस्त्वयि किं वीर्यमित्यपीदंसर्वदहेयंयदिदंपृथिव्यामितिसाभिमानाग्निवाक्यंश्रुत्वायद्येतादृशीशक्तिस्त्वयितिष्ठतितर्ह्येतत्तृणलेशंदग्ध्वादृश्यस्वशक्तिमितिवदद्यक्षंहुताशनस्याग्रेतृणंदधारेत्याह तदग्रेनिदधौतृणामिति ॥ २८ ॥ २९ ॥ ॥ ३० ॥ सर्वेशत्वादिकेतद्विषयेइत्यर्थः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ तस्मैतृणंनिदधामितदुपप्रेयायसर्वजवेनतन्नशशाकदग्धुंसततएवनिववृतेनैतदशकंविज्ञातुंयदेतद्यक्षमिति ॥ ३१ ॥ कार्योत्साहायवायुंसंतौति त्वयिप्रोतमिति ॥ प्रोतंश्रुतम् ॥ तथाचश्रुतिः वायुर्वैगौतमतत्सूत्रवायुनावैगौतमसूत्रेणसर्वाणिभूतानिसंदब्धानीति ॥ ३२ ॥

॥ ३३ ॥ ३४ ॥ यक्षंदृष्टेति वायुंदृष्टाकोऽसित्वंत्वयिकाशक्तिरस्तीतिसर्वममाग्रतोवदेतितद्यक्षं प्रोवाचेत्यन्वयः ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ उद्योगमिति ॥ सवायुःसर्वशक्तियुतश्चालयितुं प्रवृत्तोऽपितत्तृणंस्वस्थानान्नचचालततोलजितःसन्वायुरपिजगामेत्यर्थः ॥ ४० ॥ गर्वनिर्वापोगर्वनाशः ॥ समर्थाःस्मवयं देवा इति शेषः ॥ तथाचश्रुतिः ॥ अथवायुमब्रुवन्वायवेतद्विजानीहि किमेतद्यक्षमिति ॥ तथेतितदभ्यद्रवत्तमभ्यवदत्कोऽसीतिवायुर्वाअहमस्मीत्यब्रवीन्मातरिश्वावाअहमस्मीतितस्मिंस्त्वयिकिवीर्यामित्यपीदं सर्वमाददीयं यदिदं पृथिव्यामितितस्मैतृणानिदधावेतदादस्वेतितदुपप्रेयाय सर्वज्वेनतत्रशशाकादातुंसततएवनिववृतेनैतदशकंविज्ञातुंयदेतद्यक्षमिति ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ प्राद्रवच्चेति ॥ नकेवलंसामान्यतइंद्रःसमुपाजगाम किंतु वेगेनप्राद्रवच्चेति ॥ ततस्तत्तेजोमयंयक्षरूपंमहो

त्वमेवगत्वाजानीहिकिमिदंयक्षमित्यापि ॥ नाऽन्यःकोऽपिसमर्थोऽस्तिज्ञातुंयक्षंपरंमहः ॥ ३३ ॥ सहस्राक्षवचःश्रुत्वागुणगौरवगुंफितम् ॥ साभिमानोज गामाऽऽशुयत्रयक्षंविराजते ॥ ३४ ॥ यक्षंदृष्ट्वाततोवायुंप्रोवाचमृदुभाषया ॥ कोसित्वंत्वयिकाशक्तिर्वदसर्वममाग्रतः ॥ ३५ ॥ ततोयक्षवचःश्रुत्वागर्वेणम रुदब्रवीत् ॥ मातरिश्वाऽहमस्मीतिवायुरस्मीतिचाब्रवीत् ॥ ३६ ॥ वीर्यं तुमयिसर्वस्यचालनेग्रहणेऽस्तिहि ॥ मच्चेष्टयाजगत्सर्वसर्वव्यापारवद्भवेत् ॥ ३७ ॥ इतिश्रुत्वावायुवाणींनिजगादपरंमहः ॥ तृणमेतत्तवाऽप्रेयत्तच्चालययथेप्सितम् ॥ ३८ ॥ नोचेद्गर्वविहायैर्नलजितोगच्छवासवम् ॥ श्रुत्वायक्षवचोवायुः सर्वशक्तिसमन्वितः ॥ ३९ ॥ उद्योगमकरोत्तत्रस्वस्थानान्नचचालह ॥ लजितोऽगादेवपार्श्वेहित्वागर्वसचानिलः ॥ ४० ॥ वृत्तांतमवदत्सर्वगर्वनिर्वाप कारणम् ॥ नैतज्ज्ञातुंसमर्थाःस्ममिथ्यागर्वाभिमानिनः ॥ ४१ ॥ अलौकिकंभातियक्षंतेजःपरमदारुणम् ॥ ततःसर्वेसुरगणाःसहस्राक्षंसमूचिरे ॥ ४२ ॥ देवराडसियस्मात्त्वंयक्षंजानीहितत्त्वतः ॥ ततइंद्रोमहागर्वात्तद्यक्षंसमुपाद्रवत् ॥ ४३ ॥ प्राद्रवच्चपरंतेजोयक्षरूपंपरात्परम् ॥ अंतर्धानंततःप्रापतद्यक्षंवा सवाग्रतः ॥ ४४ ॥ अतीवलजितोजातोवासवोदेवराडपि ॥ यक्षसंभाषणाभावाल्लघुत्वंप्रापचेतसि ॥ ४५ ॥ अतःपरंनगंतव्यंमयातुसुरसंसदि ॥ किमयातत्र वक्तव्यंस्वलघुत्वंसुरान्प्रति ॥ ४६ ॥ देहत्यागोवरस्तस्मान्मानोहिमहतांधनम् ॥ मानेनपृथिवीवितंतुमृतितुल्यंसंशयः ॥ ४७ ॥ इतिनिश्चित्यतत्रैवगर्वं हित्वासुरेश्वरः ॥ चरित्रमीदृशंस्यतमेवशरणंगतः ॥ ४८ ॥ तस्मिन्नेवक्षणेजाताव्योमवाणीनभस्तले ॥ मायावीजंसहस्राक्षजपतेनसुखीभव ॥ ४९ ॥ ततोजजापपरमंमायावीजंपरात्परम् ॥ लक्षवर्षेनिराहारोऽध्यानमीलितलोचनः ॥ ५० ॥

ऽतर्धानंप्रापेत्यर्थः ॥ ४४ ॥ अतीवलजितइति ॥ मदपेक्षयान्यनावप्रिवायूतयोरेनयक्षेणसंभाषणमभूदहंतदपेक्षयाऽधिकःसन्नपिमयासहयक्षेणभाषणमपिनकृतमतोलजितइत्यर्थः ॥ ४५ ॥ तत्रगत्वामया स्वलघुत्वंवक्तव्यंकिमित्यन्वयः ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ नायंकश्चिच्छत्रुःस्यात्तर्हिदुद्धार्थंप्रवृत्तःस्यात्तथाऽयंनंप्रवृत्तः ॥ किंत्वंतर्हितस्तस्मादयमीश्वरएवेतिनिश्चित्यतमेवशरणंगतइत्याह इतिनिश्चित्येति ॥ ४८ ॥ मायावीजंसाम्यावस्थमायाशबलब्रह्मवाचकंभुवनेश्वरीबीजमित्यर्थः ॥ तेनसाम्यावस्थमायाशबलब्रह्मरूपिणीमूलप्रकृतिर्भुवनेश्वरीयंप्रादुर्भूतातिरोभूताचेतिबोधितम् ॥ ४९ ॥ लक्षवर्षे निराहारइत्यनेनश्रीमूलप्रकृतिदर्शनंनाल्पपुण्येनलभ्यते किंतुबहुपुण्येनेतिबोधितम् ॥ ५० ॥

अकस्मादिति ॥ चैत्रशुक्लनवम्यामध्याह्नित्यर्थः ॥ यस्मिन्नेवस्थले तेजस्तिरोभूतं तस्मिन्नेवस्थले तदेव तेजः पुनराविरासीदित्यर्थः ॥ ५१ ॥ तस्मिन्स्तेजोमंडले कुमारिकां चिद्विलक्षणां ददर्श तां वर्णयति तेजोमंडलमध्येति ॥ ५२ ॥ पाशांकुशेषाभयमुद्रायुक्तहस्तचतुष्टयसहितातिरमणीयां भुवनेश्वरीमूर्तिं ददर्श तिसमुदायार्थः ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ पद्मरागीकृतक्षमां दंतच्छटाभिर्दाडिमीबीजसदृशदंतपंक्तिदीधितिभिः पद्मरागमणिसन्निभकृतभूतलाम् ॥ ५६ ॥ हैमवतीं हैमकल्पिताभरणवतीम् ॥ हिमवतो दुहितरं वेति पार्वत्यभेदादियमुक्तिः ॥ तथा च श्रुतिरथेन्द्रमब्रुवन्मधववने तद्विजानीहिकिमेतद्यक्षमिति ॥ तथेति तदभ्यद्रवत्तस्मात्तिरोदधे ॥ स तस्मिन्नेवाकाशे स्त्रियमाजगाम बहुशोभमानामुमां हैमवतीं तां होवाच किमेतद्यक्षमिति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ जगदीशितुः श्रीभुवनेश्वर्याः ॥ ५९ ॥ उवाचेति ॥ इदं यक्षकिमस्ति ॥ ६० ॥ कस्माच्चकारणात्प्रादुर्भूतं तत्सर्वदेत्यर्थः ॥ ६१ ॥ रूपं मदीयमिति ॥ इदं यक्षं तन्मदीयं मुख्यं रूपं इदमेव ब्रह्म सर्वकारणं भवतीत्यर्थः ॥ तदेव ब्रह्म स्वरूपं वर्णयति

अकस्माच्चैत्रमासीय नवम्यामध्यगेरवौ ॥ तदेवाऽऽविरभूत्तेजस्तस्मिन्नेवस्थले पुनः ॥ ५१ ॥ तेजोमंडलमध्ये तु कुमारिणवयौ वनाम् ॥ भास्वज्जपाप्रसूनाभां बालकोटिरविप्रभाम् ॥ ५२ ॥ बालशीतां शुमुकुटां वस्त्रांतर्व्यजितस्तनीम् ॥ चतुर्भिर्वरहस्तैस्तु वरपाशांकुशाभयाम् ॥ ५३ ॥ दधानां रमणीयां गीं कोमलांगलतां शिवाम् ॥ भक्तकल्पद्रुमामंबानानाभूषणभूषिताम् ॥ ५४ ॥ त्रिनेत्रां मल्लिकामालाकवरीजूटशोभिताम् ॥ चतुर्दिक्षु चतुर्वेदैर्मूर्तिमद्भिरभिष्टुताम् ॥ ५५ ॥ दंतच्छटाभिरभितः पद्मरागीकृतक्षमाम् ॥ प्रसन्नस्मेरवदनां कोटिकंदर्पसुंदराम् ॥ ५६ ॥ रक्तां वरपरीधानां रक्तचंदनचर्चिताम् ॥ उमाभिधानां पुरतो देवी हैमवतीं शिवाम् ॥ ५७ ॥ निर्व्याजकरुणामूर्तिं सर्वकारणकारणाम् ॥ ददर्श वासवस्तत्र प्रेमसद्गदितांतरः ॥ ५८ ॥ प्रेमाश्रुपूर्णनयनो रोमांचिततनुस्ततः ॥ दंडवत्प्रणनामाथ पादयोर्जगदीशितुः ॥ ५९ ॥ तुष्टाविविधैः स्तोत्रैर्भक्तिसन्नतकंधरः ॥ उवाच परमप्रीतः किमिदं यक्षमित्यपि ॥ ६० ॥ प्रादुर्भूतं च कस्मात्तद्वदसर्वसुशोभने ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा प्रोवाच करुणार्णवा ॥ ६१ ॥ रूपं मदीयं ब्रह्मैतत्सर्वकारणकारणम् ॥ मायाधिष्ठानभूतं तु सर्वसाक्षिनिरामयम् ॥ ६२ ॥ सर्ववेदाय त्पदमामनंति तपांसि सर्वाणि च यद्वदंति ॥ यदिच्छंते ब्रह्मचर्यचरंति तत्ते पदं संग्रहेण ब्रवीमि ॥ ६३ ॥ ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म तदेवाहुश्चर्द्वा मयम् ॥ द्वे बीजे मम त्रौस्तो मुख्यत्वेन सुरोत्तम ॥ ६४ ॥ भागद्वयवतीयस्मात्सृजामि सकलं जगत् ॥ तत्रैकभागः संप्रोक्तः सच्चिदानंदनामकः ॥ ६५ ॥

मायाधिष्ठानेति ॥ साम्यावस्थमायाधिष्ठानमित्यर्थः ॥ तद्विशिष्टमिति फलितम् ॥ ६२ ॥ सर्ववेदप्रतिपाद्यत्वं तस्याऽऽह सर्ववेदा इति ॥ यत्पदं पद्यते प्राप्य ते ज्ञानिभिरिति पदं तदेतत्पदं ब्रह्म सर्ववेदा आमनंति प्रतिपादयंति ॥ तथा सर्वाणि तपांसि चाऽऽस्माभिराचीर्णैरिदमेव प्राप्यमिति वदंति ॥ तथा यदिच्छंते ब्राह्मणा ब्रह्मचर्यं गुरुकुलवासमष्टविधमैथुनत्यागं च चरंत्याचरंति ॥ तदेतद्वस्तु ते तुभ्यं संग्रहेण नाब्रवीमि कथयामि ॥ सर्वोपासनाकर्मफलभूतमिदमेवत्यर्थः ॥ ६३ ॥ किं त्रयमेति चेत्तदाह ओमित्येकाक्षरं ब्रह्मेति ॥ सर्ववेदेष्वमिति पदेन यदुद्घोष्यते तद्व्रह्मेत्यर्थः ॥ तस्यैव हींकारमंत्रोऽपि वाचक इत्याह ॥ तदेवाहुश्चर्द्वा मयमिति ॥ आहुर्वेदा इत्यर्थः ॥ तथा च श्रुतिः ॥ ओमिति ब्रह्मेति ॥ तथा हीं ब्रह्मेति चार्थवर्णे ॥ नन्वेकस्यैव वस्तुनो द्वे बीजे किमिति वाचके जाते तत्र कारणमाह द्वे बीजे इति ॥ ६४ ॥ भागद्वयवतीति ॥ यतोऽहं मायाभागं ब्रह्मभागरूपभागद्वयवतीमायाशब्दब्रह्मरूपिणीं सर्वजगत्सृजामि तस्मात्कारणान्मम भागद्वयत्वाद्बीजद्वयं वाचकमित्यर्थः कौतौ भागौ तत्राहतत्रैकभाग इति ॥ ६५ ॥

ननुतर्हिब्रह्मभागस्यवाचकः प्रणवोमायाभागस्यवाचकंमायाबीजमितिपर्यवसन्नंतथाचप्रणवोपासनायामुपास्येब्रह्मणिशक्तेर्भागोऽनंतर्भूतस्तथामायाबीजोपासनायांब्रह्मभागोऽनंतर्भूतइतिप्राप्तमितिचेत्तत्राऽऽह साचमायेति ॥ ६६ ॥ ममाभिन्नत्वमागतेति ॥ नहिशक्तिःशक्तिमतःपृथगुपलभ्यते ॥ ब्रह्मादिशक्तिपुवन्वादेःशक्तेःपृथगुपलंभात् ॥ किंतु ममशक्तिमतामायाशक्तिर्मदाभिन्नैवतिष्ठति ॥ तथाचाग्रिशक्तौहोमेऽग्रौहोमोऽर्थसिद्धोयथ वाऽग्रौहोमेऽग्रिशक्त्यांहोमोऽर्थसिद्धस्तथाब्रह्मभागवाचकस्यप्रणवस्यशक्तिविशिष्टब्रह्मवाचकत्वंमायाशक्तिभागवाचकस्यमायाबीजस्यमायाविशिष्टब्रह्मवाचकत्वंबीजद्वयस्यापिविशिष्टवाचकत्वमतएवहीं ब्रह्मेतिसामानाधिकरण्यंश्रुत्युक्तंसंगच्छतेइतिभावः ॥ ६७ ॥ ननुप्रलयेमायालयात्कथंत्वदभिन्नासेतिचेत्तत्राऽऽह प्रलयइति ॥ प्रलयेमाया नाशेउत्तरसर्गानुपपत्तिप्रसंगान्मायानाशःप्रलयेनास्ति किंतु प्रलयेमदभिन्नैवसातिष्ठतीत्यर्थः ॥ ननुतर्हिप्रलयेपिमायासत्त्वेनिरंतरंकारणसत्त्वात्कार्यजगत्सर्जनादिरूपनिरंतरमेवस्यादितिचेत्तत्राह प्राणिकर्मेति ॥ नकेवलंमायासहायकंमादिकंविहायजगत्करोति किंतु तदपेक्षयैवकरोति तथाचप्रलयेसर्वकर्मणांपरिपक्वानांफलस्यदत्तत्वेनापरिपक्वानांचकर्मणांफलदानसमयाभावेनपरिपक्वकर्मरूपसहायाभावात्प्रलयोभवति ॥ तदनंतरमवशिष्टप्राणिकर्मणांपरिपकेसतिसैवव्यक्तरूपामायापरिपक्वकर्मरूपसहायसहिताव्यक्तीभावमुपैतीतिनकारणसत्त्वेपिकार्यस्यजगत्सर्जनरूपस्यनिरंतरमु

मायाप्रकृतिसंज्ञस्तुद्वितीयोभागईरितः ॥ साचमायापराशक्तिःशक्तिमत्यहमीश्वरी ॥ ६६ ॥ चंद्रस्यचंद्रिकेवेयंममाभिन्नत्वमागता ॥ साम्यावस्थात्मिका चैषामाया ममसुरोत्तम ॥ ६७ ॥ प्रलयेसर्वजगतोमदभिन्नैवतिष्ठति ॥ प्राणिकर्मपरीपाकवशतःपुनरेवहि ॥ ६८ ॥ रूपंतदेवमव्यक्तंव्यक्तीभावमुपैतिच ॥ अंतर्मुखातुयाऽवस्थासामायेत्यभिधीयते ॥ ६९ ॥ बहिर्मुखातुयामायातमःशब्देनसोच्यते ॥ बहिर्मुखात्तमोरूपाजायतेसत्त्वसंभवः ॥ ७० ॥ रजोगुणस्तदेवस्यात्सर्गादौसुरसत्तम ॥ गुणत्रयात्मकाःप्रोक्ताब्रह्मविष्णुमहेश्वराः ॥ ७१ ॥ रजोगुणाधिकोब्रह्माविष्णुःसत्त्वाधिकोभवेत् ॥ तमोगुणाधिको रुद्रःसर्वकारणरूपधृक् ॥ ७२ ॥ स्थूलदेहोभवेद्ब्रह्मालिङ्गदेहोहरिःस्मृतः ॥ रुद्रस्तुकारणोदेहस्तुरीयात्वहमेवहि ॥ ७३ ॥ साम्यावस्थातुयाप्रोक्तासर्वा तयामिरूपिणी ॥ अत ऊर्ध्वपरंब्रह्ममद्रूपंरूपवर्जितम् ॥ ७४ ॥

त्पत्तिरितिभावः ॥ ६८ ॥ ननुतर्हिमायायाःप्रलयेपिविद्यमानत्वे तमआसीत्तमसागूढमग्रेइति श्रुतौमायायाःकथमुत्पत्तिरुक्तेतिचेत्तत्राऽऽह अंतर्मुखात्ति ॥ अयमर्थः ॥ अंतर्मुखायामायायावस्था गुणत्रयसाम्यावस्थारूपासानित्यानतस्याउत्पत्तिःश्रुतौश्रूयते किंतुतस्यागुणत्रयस्ययद्वैषम्यमुत्पद्यतेतदेवतमआसीदित्यादिनोत्पत्त्याश्रयत्वेनाभिधीयते ॥ तच्चोत्पद्यमानंतमोरूपंबहिर्मुखमायारूपमुच्यतेइतिनमायायाउत्पत्तिःश्रुतावभिहिता किंतु मायागुणानामेवोत्पत्तिरिति ॥ ६९ ॥ तत्रप्रथमतःकोवागुणउत्पद्यतेतत्राऽऽह बहिर्मुखादिति ॥ प्रथमतोऽव्यक्तात्तमोगुणउत्पद्यतेततःसत्त्वगुणस्त तौरजोगुणइत्यर्थः ॥ ७० ॥ एतद्गुणत्रयविशिष्टचैतन्यस्यनामांतराप्याह गुणत्रयात्मकाइति ॥ गुणत्रयमध्येएकैकगुणाभिमानिनोब्रह्मादयइत्यर्थः ॥ ७१ ॥ विभागेनतदेवाह रजोगुणाधिकइति ॥ यद्यपिगुणत्रयात्मकाएवब्रह्मादयःसर्वजगच्च तथापियस्यस्यगुणस्ययत्राधिक्यंतत्तद्गुणरूपत्वंतस्योच्यतेइतिबोधनार्थमधिकपदं सर्वकारणरूपधृगितितमोगुणादेवरजःसत्त्वगुणोद्भवस्योक्तत्वात्तमोगुणोपाधिकरुद्रस्यसर्वकारणरूपत्वमुक्तंयुक्तमेव ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ तवतुरीयरूपायाःकोवाउपाधिस्तत्राह साम्यावस्थेति ॥ यागुणत्रयसाम्यावस्थांतर्मुखामायासामेतुरीयरूपस्योपाधिरित्यर्थः ॥ ननुतर्हितुरीयस्यमायाविशिष्टेऽतर्भावेनिर्गुणब्रह्मकिंभविष्यतीतिचेत्तुरीयातीतंभविष्यतीत्याह अत ऊर्ध्वमिति ॥ मायारहितंतुतुरीयातीतंयत्तदेवनिर्गुणब्रह्मभविष्यतीत्यर्थः ॥ इदमवस्थापंचकंतापनीयश्रुतौप्रसिद्धम् ॥ ७४ ॥

निर्गुणसगुणभेदेन तदेव स्वस्वरूपं विशदयति निर्गुणमिति ॥ ७५ ॥ अंतर्यामिरूपाहमेवेत्याह साऽऽहं सर्वमिति ॥ तथाच श्रुतिः ॥ तत्सृष्ट्वा तदेवानुप्राविशदिति ॥ यथायस्य कर्म तथा तं प्रेरयामीत्यर्थः ॥ ७६ ॥ तिरोधाने संहारे कारणात्मकं कारणदेहाभिमानिनमित्यर्थः ॥ तथाच मदाज्ञया ते ब्रह्मादयः सृष्टिं कुर्वतीति मुख्यत्वेन सृष्टिस्थितिसंहारकर्त्री अहमेवास्मीति भावः ॥ ७७ ॥ न केवलं ब्रह्मादय एव मदधीनाः किं तर्हि सर्वदेवा इत्याह मद्भयादिति ॥ इंद्राग्निमृत्यवस्तद्वन्मद्भयादेव व्यवहारं कुर्वतीति शेषः ॥ तथाच श्रुतिः ॥ भीषास्माद्वातः पवते ॥ भीषो देति सूर्यः ॥ भीषास्मादग्निश्चेद्विश्वः ॥ मृत्युर्धावति पंचम इति ॥ ७८ ॥ एतावत्पर्यंतं किमिदं क्षममित्यपीति देवैर्द्रप्रश्रस्योत्तरं दत्तम् ॥ ततः परं प्रादुर्भूतं च कस्मात्तदिति द्वितीयप्रश्रस्योत्तरमाह मत्प्रसादादिति ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ततः सर्वे ज्ञाति ॥ तद्दिनादारभ्येति शेषः ॥ ८५ ॥ गायत्रीजपतत्पराः पूर्वमपि सर्वे गायत्रीजपवन्त एव स्थितास्तद्दिनादारभ्य तु गायत्रीजपनिष्णाता जाता इत्यर्थः ॥ ८६ ॥ एवं सत्ययुगे सर्वे द्विजदेवादयो गायत्री

निर्गुणसगुणचेति द्विधामद्रूपमुच्यते ॥ निर्गुणमायया हीनं सगुणमायया युतम् ॥ ७५ ॥ साऽहं सर्वं जगत्सृष्ट्वा तदंतः संप्रविश्य च ॥ प्रेरयाम्यनिर्जंजीवं यथा कर्म यथा श्रुतम् ॥ ७६ ॥ सृष्टिस्थिति तिरोधाने प्रेरयाम्यहमेव हि ॥ ब्रह्माणं च तथा विष्णुं रुद्रं वै कारणात्मकम् ॥ ७७ ॥ मद्भयाद्वाति पवनो भीत्या सूर्यश्च गच्छति इंद्राग्निमृत्यवस्तद्वत्साऽहं सर्वोत्तमास्मृता ॥ ७८ ॥ मत्प्रसादाद्भवद्भिस्तु जयोलब्धोऽस्ति सर्वथा ॥ युष्मानहं नर्तयामि काष्ठपुत्तलिकोपमान् ॥ ७९ ॥ कदाचिदेव विजयं दैत्यानां विजयं काचित् ॥ स्वतंत्रास्वेच्छया सर्वकुर्वे कर्मानुरोधतः ॥ ८० ॥ तां मां सर्वात्मिकां यूयं विस्मृत्य निजगर्वतः ॥ अहंकारावृतात्मानो मोहमाप्तादुरंतकम् ॥ ८१ ॥ अनुग्रहंततः कर्तुं युष्मद्देहादनुत्तमम् ॥ निःसृतं सहसा ते जोमदीयं यक्षमित्यपि ॥ ८२ ॥ अतः परं सर्वभावैर्हित्वा गर्वं तु देहजम् ॥ मामेव शरणं यात सच्चिदानंदरूपिणीम् ॥ ८३ ॥ व्यास उवाच ॥ इत्युक्त्वा च महादेवी मूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ अंतर्धानं गता सद्यो भक्त्या देवैरभिष्टुता ॥ ८४ ॥ ततः सर्वस्वगर्वं तु विहाय पदपंकजम् ॥ सम्यगाराधयामासुर्भगवत्याः परात्परम् ॥ ८५ ॥ त्रिसंध्यं सर्वदा सर्वे गायत्रीजपतत्पराः ॥ यज्ञभागादिभिः सर्वे देवी नित्यं सिषेविरे ॥ ८६ ॥ एवं सत्ययुगे सर्वे गायत्रीजपतत्पराः ॥ तारुह्ये खयोश्चापि जपे निष्णाता मानसाः ॥ ८७ ॥ न विष्णुपासनानित्यावेदेनोक्ता तु कुत्रचित् ॥ न विष्णुदीक्षानित्याऽस्ति शिवस्यापि तथैव च ॥ ८८ ॥ गायत्र्युपासनानित्या सर्वे वैः समीरिता ॥ यथा विना त्वधः पातो ब्राह्मणस्यास्ति सर्वथा ॥ ८९ ॥

प्रणवहृल्लेखामंत्राणामेव मूलप्रकृतिवाचकानामुपासकाः स्थिता इत्यर्थः ॥ ८७ ॥ यतो मूलप्रकृतिः सर्वेश्वरी सर्वोत्तमाऽस्ति तस्मादेव कारणात्तस्या एव गायत्रीरूपाया दीक्षोपासना च नित्यत्वेन सर्वे वैः प्रतिपादितानि शिवविष्णवादिदेवानामित्याह ॥ न विष्णुपासनेति ॥ अहरहः संध्यामुपासीतेति गायत्र्युपासनविधिवन्न कुत्रापि विष्णवादिदेवतोपासनविधिर्नित्यत्वेन द्विजानां श्रूयते ॥ तस्मान्न विष्णवादिदेवता नामुपासना दीक्षा च नित्या ॥ यदि च सानित्या स्यात्तदा सर्वे शैवैष्णवावाभवेयुः ॥ न च तथा दृश्यंते ॥ केचित्तु वैष्णवाः केचिच्छैवाः केचिद्वाणपत्याः ॥ तस्मात्तदुपासनाभ्युदयिकी काम्यैवेति भावः ॥ ८८ ॥ नित्योपासना तर्हि काऽस्तीत्यत्राऽऽह गायत्र्युपासनेति ॥ द्विजो यदि गायत्रीदीक्षितो न स्यात्तदाऽध एव पतेत् न तथा विष्णुगणेशदीक्षाभावेऽधः पातो द्विजस्य कुत्राप्युक्तस्तथा त्वे सर्वे शैवैष्णवा गायत्र्युपासनावाभवे न च केचिच्छैवाः केचिद्वैष्णवाः केचिद्वाणपत्या इति ॥ गायत्रीदीक्षा वन्तस्तु सर्वे द्विजादृश्यंते ॥ तस्माद्गायत्रीदीक्षैव नित्येति भावः ॥ ८९ ॥

नन्वभ्युदयार्थमपि द्विजस्य शैवैष्णवादिदीक्षाऽपेक्षितेति च्यावीऽऽह तावताकृतकृत्यत्वमिति ॥ गायत्र्युपासनायां यदिकश्चिदभ्युदयार्थो न्यूनः स्यात्तदा तत्प्राप्त्यर्थमन्यदेवतोपास्तिर्द्विजस्यापेक्षिता ननु तथाऽस्ति ॥ तावताकेवलगायत्रीमंत्रेणैव कृतकृत्यत्वं द्विजस्य श्रुतिर्ब्रवीति तस्माद्विजस्याभ्युदयार्थमपि नान्यदेवतोपास्तिरपेक्षितेति भावः ॥ तथा च श्रुतिर्बृहदारण्यके ॥ अष्टाक्षरं वा एकं गायत्र्यैप दं एतदुहास्या एतत्सयावदेतेषु लोकेषु तावद्ध जयति यो स्या एतदेवंपदं वेदेति ॥ एतत्सयावतीयं त्रयीविद्या तावद्ध जयति यो स्या एतदेवंपदं वेदेति ॥ एतत्सयावदिदं प्राणितावद्ध जयति यो स्या एतदेवंपदं वेदेति तथा साहैषा गायंस्तत्रे प्राणा वै गेयास्तत्राणांस्तत्रेतद्यद्गयांस्तत्रेतस्माद्गायत्रीनामेति ॥ तथा गोपथब्राह्मणे यो ह वा एवं वित्स ब्रह्म वित्पुण्यां च कीर्तिं लभते सुरभीश्च गंधान्सोपहतपाप्मानं तां श्रियमश्नुते य एवं वेद यश्चैवं विद्वानेवमेतां वेदानां मातरं सा वित्री संपदमुपनिषदमुपास्ते इत्यादिसर्ववेदेषु श्रुतयो द्रष्टव्याः ॥ ननु तर्हि वेदेषु किमित्यन्यदेवतोपास्तिरुक्तेति चेदिच्छायावैचित्र्यात्स्वभावत इतरदेवताभक्तानामिच्छा

तावताकृतकृत्यत्वं नान्यापेक्षा द्विजस्य हि ॥ गायत्रीमात्रनिष्णातो द्विजो मोक्षमवाप्नुयात् ॥ ९० ॥ कुर्यादन्यन्न वा कुर्यादिति प्राह मनुः स्वयम् ॥ विहाय तां तु गायत्रीं विष्णूपास्तिं परायणः ॥ ९१ ॥ शिवोपास्तिरतो विप्रो नरकं याति सर्वथा ॥ तस्मादाद्ययुगे राजन् गायत्रीजपतत्पराः ॥ ९२ ॥ देवीपदांबुजरता आस न्सर्वे द्विजोत्तमाः ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ६३ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ कदाचिदथ काले तु दशपंचसमाविभो ॥ प्रा णिनां कर्मवशतो नववर्षशतक्रतुः ॥ १ ॥ अनावृष्ट्याऽतुर्भिक्षमभवत्क्षयकारकम् ॥ गृहे गृहेश्वानां तु संख्यां कर्तुं न शक्यते ॥ २ ॥ केचिदश्वान्वराहान्वाभ क्षयंति शुभार्दिताः ॥ श्वानि च मनुष्याणां भक्षयंत्यपरेजनाः ॥ ३ ॥ बालकं बालजननीं स्त्रियं पुरुष एव च ॥ भक्षितुं चलिताः सर्वे क्षुधया पीडितानराः ॥ ४ ॥ ब्राह्मणावहवस्तत्र विचारं च कुरुत्तमम् ॥ तपोधनो गौतमोऽस्ति स नः खेदं हरिष्यति ॥ ५ ॥ सर्वेर्मिलित्वा गंतव्यं गौतमस्याश्रमेऽधुना ॥ गायत्रीजपसंस्तुतौ तमस्याश्रमेऽधुना ॥ ६ ॥ सुभिक्षं श्रूयते तत्र प्राणिनो बहवो गताः ॥ एवं विमृश्य भूदेवाः साग्निहोत्राः कुटुंबिनः ॥ ७ ॥ सगोधनाः सदासाश्च गौतमस्याऽऽश्रमं ययुः ॥ पूर्वदेशाद्ययुः केचित्केचिदक्षिणदेशतः ॥ ८ ॥ पाश्चात्या औत्तराहाश्च नानादिग्भ्यः समाययुः ॥ दृष्ट्वा समाजं विप्राणां प्रणनाम स गौतमः ॥ ९ ॥

विद्याताभावायेति ब्रूमः ॥ ९० ॥ मनुरीपगायत्रीमंत्रेणैव द्विजस्य कृतकृत्यत्वमाहेत्याह कुर्यादन्यन्नवेति ॥ तथा च मनुः कुर्यादन्यन्न वा कुर्यान्मैत्रो ब्राह्मण उच्यते इति ॥ महाभारतेपि शांतिपर्वणि जप्यमा हात्स्ये गायत्रीमंत्रस्यैव प्राशस्त्यमुक्तम् ॥ किंच गायत्रीमंत्रमगृहीत्वा द्विजो विष्णवादिदेवतोपास्तिं परायणो नरकमेव सर्वथा याति विष्णवादिदेवतामंत्रमगृहीत्वा केवलगायत्रीमंत्रं परायणो मोक्षं याति तस्मा त्पराशक्तेर्गायत्र्या एवोपास्तिर्नित्या सर्वोत्तमा चेत्याह विहाय तां तु गायत्रीमिति ॥ ९१ ॥ उपसंहरति तस्मादिति ॥ अतएव हेतोः सत्ययुगे सर्वे पराशक्तिगायत्रीपादांबुजरता देवीभक्ता आसन्नित्यर्थः ॥ प्र थमतो द्विजातीनां वेदेनोपदिष्टगायत्र्युपासनासकलेष्टसंभवेऽन्यदेवतोपासनायां प्रयोजनाभाव एवेति भावः ॥ ९२ ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके द्वादशस्कंधेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ६३ ॥ शत श्लोकैर्ब्राह्मणानां शापाद्गौतमसंभवात् ॥ अन्यदेवोपासनासु श्रद्धाजातेति चोच्यते ॥ १ ॥ इत्थं सत्ययुगे पराशक्तिभक्तिपराशक्तिमहिमा प्रकाशनपूर्वकमुपपाद्यान्तरमन्यदेवोपासनाश्रद्धायां निमित्तराज्ञा पृष्टं कथयितुं पूर्ववृत्तमाह व्यास उवाच कदाचिदयेति ॥ दशपंचसमाः पंचदशवर्षाणि ॥ शतक्रतुरिन्द्रः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ औत्तराहा उत्तरस्या भवाः ॥ उत्तरादाह जितिसूत्रेणाह प्रत्ययः ॥ ९ ॥

आगमकारणमागमनकारणम् ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ गायत्रींस्वेष्टदेवतांब्राह्मणकुटुंबपोषणार्थप्रार्थयामासेत्यर्थः ॥ गायत्रीस्तोत्रमाह नमोदेविमहाविद्येइति ॥ १६ ॥ १७ ॥

आसनाद्युपचारैश्च पूजयामासवाडवान् ॥ चकारकुशलप्रश्रंततश्चागमकारणम् ॥ १० ॥ ते सर्वे स्वस्ववृत्तांतं कथयामासुरुत्समयाः ॥ दृष्ट्वा तान्दुःखितान् विप्रान् भयं दत्तवान्मुनिः ॥ ११ ॥ युष्माकमेतत्सदनं भवद्दासोऽस्मि सर्वथा ॥ कांचिता भवतां विप्रामयिदासे विराजति ॥ १२ ॥ धन्योऽहमस्मिन्समये यूयं सवैतपोधनाः ॥ येषां दर्शनमात्रेण दुष्कृतं सुकृतायते ॥ १३ ॥ ते सर्वे पादरजसापावयंति गृहं मम ॥ कोमदन्यो भवेद्धन्यो भवतां समनुग्रहात् ॥ १४ ॥ स्थेयं सर्वैः सुखेनैव संध्याजपपरायणैः ॥ व्यास उवाच ॥ इति सर्वान्समाश्वास्य गौतमो मुनिराट्टतः ॥ १५ ॥ गायत्रीं प्रार्थयामास भक्तिसन्नतकंधरः ॥ नमो देवि महाविद्ये वेदमातः परात्परे ॥ १६ ॥ व्याहृत्यादि महामंत्ररूपे प्रणवरूपिणि ॥ साम्यावस्थात्मिके मातर्नमो ह्रींकाररूपिणि ॥ १७ ॥ स्वाहास्वधास्वरूपे त्वान्मामिसकलार्थदाय ॥ भक्तकल्पलतां देवि मवस्थात्रयसाक्षिणीम् ॥ १८ ॥ तुर्यातीतस्वरूपां च सच्चिदानंदरूपिणीम् ॥ सर्ववेदांतसंवेद्यां सूर्यमंडलवासिनीम् ॥ १९ ॥ प्रातर्बालारक्तवर्णामध्याह्नेयुवतीं पराम् ॥ सायाह्ने कृष्णवर्णां तां वृद्धां नित्यं नमाम्यहम् ॥ २० ॥ सर्वभूतारणे देवि क्षमस्व परमेश्वरि ॥ इति स्तुता जगन्माता प्रत्यक्षं दर्शनं ददौ ॥ २१ ॥ पूर्णपात्रं ददौ तस्मै येन स्यात्सर्वपोषणम् ॥ उवाच मुनिमं वासायं यं कामं त्वमिच्छसि ॥ २२ ॥ तस्य पूर्तिकरं पात्रं मया दत्तं भविष्यति ॥ इत्युक्त्वाऽतर्द्धदेवी गायत्रीं परमाकला ॥ २३ ॥ अन्नानां राशयस्तस्माद्भिर्गताः पर्वतोपमाः ॥ षड्रसा विविधाराजं स्तृणानि विविधानि च ॥ २४ ॥ भूषणानि च दिव्यानि शौमाणिवसनानि च ॥ यज्ञानां च समारंभाः पात्राणि विविधानि च ॥ २५ ॥ यद्यदिष्टमभूद्राजन्मुनेस्तस्य महात्मनः ॥ तत्सर्वं निर्गतं तस्माद्गायत्रीपूर्णपात्रतः ॥ २६ ॥ अथाऽऽहूय मुनीन् सर्वान् मुनिराद्भौतमस्तदा ॥ धनं धान्यं भूषणानि वसनानि ददौ मुदा ॥ २७ ॥ गोमहिष्यादिपशवो निर्गताः पूर्णपात्रतः ॥ निर्गतान्यज्ञसंभारान्नुक्खुवप्रभृतीन् ददौ ॥ २८ ॥ ते सर्वे मिलिता यज्ञांश्चक्रिरे मुनिवाक्यतः ॥ स्थानंत देवभूयिष्ठमभवत्स्वर्गसन्निभम् ॥ २९ ॥ यत्किंचिन्निषुलोकेषु सुंदरं वस्तु दृश्यते ॥ तत्सर्वं तत्र निष्पन्नं गायत्रीदत्तपात्रतः ॥ ३० ॥ देवांगना समादाराः शोभंते भूषणादिभिः ॥ मुनयो देवसदृशा वस्त्रचंदनभूषणैः ॥ ३१ ॥ नित्यात्सवः प्रवृत्ते मुनेराश्रममंडले ॥ नरोगादिभयं किंचिन्न च दैत्यभयं क्वचित् ॥ ३२ ॥ समुनेराश्रमोजातः समंताच्छतयो जनः ॥ अन्ये च प्राणिनो येषु पितेऽपि तत्र समागताः ॥ ३३ ॥ तांश्च सर्वान्पुपोषाऽयं दत्त्वाऽभयमथात्मवान् ॥ नानाविधैर्महायज्ञैर्विधिवत्कल्पितैः सुराः ॥ ३४ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ तस्मात्पूर्णपात्रात् ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ दारामुनीनामिति शेषः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ शतयोजनपर्यंतमेक एवाऽतिविस्तीर्णो मुनेराश्रमोजात इत्यर्थः ॥ अन्येऽपि प्राणिनो ब्राह्मणातिरिक्तानरागोमहिष्यादयश्च ॥ ३३ ॥ ३४ ॥

॥ ३५ ॥ तमेव श्लोकमाह अहोअयंनइति ॥ अहोअयमित्यत्रओदितिप्रगृह्यत्वेप्रकृतिभावः ॥ अयंगौतमोनोऽस्माकमस्मिन्कालेकल्पपादपःकल्पवृक्षोऽस्तीत्यर्थः अकांडेअतितुर्धरकाले ॥ ३६ ॥ ३७ ॥
 गायत्र्याःपरमंस्थानं सर्वमुनीनां देवीदर्शनार्थंचकारेत्यर्थः ॥ ३८ ॥ तत्रगायत्रीस्थानेऽद्यापि वर्तमानंचमत्कारमाह अद्यापीति ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ नारदो गौतमं प्रति देवं द्रुसभायां जातं वृत्तांतं
 कथयति ब्रह्मर्षे इति ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ काले समागते इति ॥ सुभिक्षे काले समागते यथाऽस्य गौतमस्याऽपकीर्तिः स्यात्तथा कृत्वा गंतव्यमिति सर्वैर्निश्चितमित्यर्थः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ एतादृ-
 संतोषं परमं प्राप्नुमुनेश्चैव जगुर्यशः ॥ सभायां वृत्रहाभूयोजगौ श्लोकं महायशः ॥ ३५ ॥ अहोअयंनः किल कल्पपादपोमनोरथान् पूरयति प्रतिष्ठितः ॥ नो चेद-
 कांडे क्वहविर्वपावासु दुर्लभा यत्र तु जीवनाशा ॥ ३६ ॥ इत्थं द्वादशवर्षाणि पुपोपमुनिपुंगवान् ॥ पुत्रवन्मुनिराद्भुर्वगंधेन परिवर्जितः ॥ ३७ ॥ गायत्र्याः पर-
 मं स्थानं चकार मुनिसत्तमः ॥ यत्र सर्वैर्मुनिवरैः पूज्यते जगदंबिका ॥ ३८ ॥ त्रिकालं परयाभक्त्या पुरश्चरणकर्मभिः ॥ अद्यापि तत्र देवी सा प्रातर्वाला तु दृश्य-
 ते ॥ ३९ ॥ मध्याह्ने युवती वृद्धा सायंकाले तु दृश्यते ॥ तत्रैकदा समायातो नारदो मुनिसत्तमः ॥ ४० ॥ रणयन्महतीं गायन् गायत्र्याः परमान् गुणान् ॥ निष-
 साद सभामध्ये मुनीनां भावितात्मनाम् ॥ ४१ ॥ गौतमादिभिरत्युच्चैः पूजितः शांतमानसः ॥ कथाश्चकार विविधायशसो गौतमस्य च ॥ ४२ ॥ ब्रह्मर्षे देवसद-
 सि देवराट् तव यद्यशः ॥ जगौ बहुविधं स्वच्छं मुनिपोषणं परम् ॥ ४३ ॥ श्रुत्वा शचीपतेर्वाणीं त्वां द्रष्टुमहमागतः ॥ धन्योऽसि त्वं मुनिश्चेष्टजगदंवा प्रसादतः ॥
 ॥ ४४ ॥ इत्युक्त्वा मुनिवर्यतं गायत्रीसदनं ययौ ॥ ददर्श जगदंवांतां प्रेमोत्फुल्लविलोचनः ॥ ४५ ॥ तुष्टाव विधिवद्देवीं जगाम त्रिदिवं पुनः ॥ अथ तत्र स्थिता ये-
 ते ब्राह्मणा मुनिपोपिताः ॥ ४६ ॥ उत्कर्षतु मुनेः श्रुत्वाऽसूयया खेदमागताः ॥ यथाऽस्य न यशोभूयात्कर्तव्यं सर्वथैव हि ॥ ४७ ॥ काले समागते पश्चादिति स-
 र्वैस्तु निश्चितम् ॥ ततः कालेन कियताप्यभूद्भूषिर्धरातले ॥ ४८ ॥ सुभिक्षमभवत्सर्वदेशेषु नृपसत्तम ॥ श्रुत्वा वार्तां सुभिक्षस्य मिलिताः सर्ववाडवाः ॥ ४९ ॥
 गौतमं शतमुद्योगं हाहाराजं प्रचक्रिरे ॥ धन्यो ते पांचपितरौ ययोरुत्पत्तिरीदृशी ॥ ५० ॥ कालस्य महिमाराजं वक्तुं केन हि शक्यते ॥ गौर्निर्मिता माययै कामु-
 मूर्धुर्जरती नृप ॥ ५१ ॥ जगामास च शालायां होमकाले मुनेस्तदा ॥ हुंहुंशब्दैर्वारिता सा प्राणांस्तत्याजत तत्क्षणे ॥ ५२ ॥ गौर्हताऽनेन दुष्टेन त्येवं ते चुक्रुशुर्द्विजाः ॥
 होमं समाप्य मुनिराद्विस्मयं परमं गतः ॥ ५३ ॥ समाधिमीलिताक्षः सन् चिंतयामास कारणम् ॥ कृतं सर्वद्विजैरेतदिति ज्ञात्वा तदैव सः ॥ ५४ ॥ दधारकोपं परमं प्र-
 लयेरुद्रकोपवत् ॥ शशाप च ऋषीन् सर्वान् कोपसंरक्तलोचनः ॥ ५५ ॥ वेदमातरि गायत्र्यांतद्ध्याने तन्मनोर्जपे ॥ भवताऽनुन्मुखा यूयं सर्वथा ब्राह्मणाधमाः ॥ ५६ ॥

शमुपकारिणं गौतमं प्रति मुनिभिः प्रत्युपकार एतादृशः कृत इति स्वमुखेन व्यासोक्तिर्जनमेजयं प्रति हाहाराजं प्रचक्रिरे इति तमेव खेदविशदयति ॥ धन्यो ते पांचपितराविति ॥ ययोः पित्रोरीदृशी कृतघ्ना उ-
 त्पत्तिः संततिरस्तीत्यर्थः ॥ ५० ॥ तदनंतरं ब्राह्मणैः किंकृतं तदाह गौर्निर्मितेति ॥ ५१ ॥ हुंहुंशब्दैर्गौतमेन वारितेत्यर्थः ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अनुन्मुखा भवतेति शशाप इत्यर्थः ॥
 अनुन्मुखास्त्यागिनः ॥ ५६ ॥

वेदेवेदोक्तयज्ञेषुतद्वार्तासुतथैवच ॥ भवतानुमुखायूयंसर्वदाब्राह्मणाधमाः ॥ ५७ ॥ शिवेशिवस्यमंत्रेचशिवशास्त्रेतथैवच ॥ भवतानुमुखायूयंसर्वदाब्राह्म
णाधमाः ॥ ५८ ॥ मूलप्रकृत्यांश्रीदेव्यांतद्धचनेतत्कथासुच ॥ भवतानुमुखायूयंसर्वदाब्राह्मणाधमाः ॥ ५९ ॥ देवीमंत्रेतथादेव्याःस्थानेऽनुष्ठानकर्म
णि ॥ भवतानुमुखायूयंसर्वदाब्राह्मणाधमाः ॥ ६० ॥ देव्युत्सवदिदृक्षायांदेवीनामानुकीर्तने ॥ भवतानुमुखायूयंसर्वदाब्राह्मणाधमाः ॥ ६१ ॥ देवी
भक्तस्यसाविधेदेवीभक्तार्चनेतथा ॥ भवतानुमुखायूयंसर्वदाब्राह्मणाधमाः ॥ ६२ ॥ शिवोत्सवदिदृक्षायांशिवभक्तस्यपूजने ॥ भवतानुमुखायूयंसर्व
दाब्राह्मणाधमाः ॥ ६३ ॥ रुद्राक्षेवित्वपत्रेचतथाशुद्धेचभस्मनि ॥ भवतानुमुखायूयंसर्वदाब्राह्मणाधमाः ॥ ६४ ॥ श्रौतस्मार्तसदाचारेज्ञानमार्गेतथैव
च ॥ भवतानुमुखायूयंसर्वदाब्राह्मणाधमाः ॥ ६५ ॥ अद्वैतज्ञाननिष्ठायांशांतिदांत्यादिसाधने ॥ भवतानुमुखायूयंसर्वदाब्राह्मणाधमाः ॥ ६६ ॥ नि
त्यकर्माद्यनुष्ठानेप्यग्निहोत्रादिसाधने ॥ भवतानुमुखायूयंसर्वदाब्राह्मणाधमाः ॥ ६७ ॥ स्वाध्यायाध्ययनेचैवतथाप्रवचनेऽपिच ॥ भवतानुमुखायूयंसर्व
दाब्राह्मणाधमाः ॥ ६८ ॥ गोदानादिपुदानेषुपितृश्राद्धेषुचैवहि ॥ भवतानुमुखायूयंसर्वदाब्राह्मणाधमाः ॥ ६९ ॥ कृच्छ्रचांद्रायणेचैवप्रायश्चित्तेतथै
वच ॥ भवतानुमुखायूयंसर्वदाब्राह्मणाधमाः ॥ ७० ॥ श्रीदेवीभिन्नदेवेषुश्रद्धाभक्तिसमन्विताः ॥ शंखचक्राद्यंकिताश्चभवतब्राह्मणाधमाः ॥ ७१ ॥ का
पालिकमतासक्ताबौद्धशास्त्ररताःसदा ॥ पाखंडाचारनिरताभवतब्राह्मणाधमाः ॥ ७२ ॥ पितृमातृसुतभ्रातृकन्याविक्रयिणस्तथा ॥ भार्याविक्रयिणस्तद्व
द्भवतब्राह्मणाधमाः ॥ ७३ ॥ वेदविक्रयिणस्तद्वत्तीर्थविक्रयिणस्तथा ॥ धर्मविक्रयिणस्तद्वद्भवतब्राह्मणाधमाः ॥ ७४ ॥ पांचरात्रेकामशास्त्रेतथाकापालिकेमते ॥
बौद्धेश्रद्धायुतायूयंसर्वदाब्राह्मणाधमाः ॥ ७५ ॥ मातृकन्यागामिनश्चभगिनीगामिनस्तथा ॥ परस्त्रीलंपटाःसर्वेभवतब्राह्मणाधमाः ॥ ७६ ॥ युष्मा
कंवंशजाताश्चस्त्रियश्चपुरुषास्तथा ॥ महत्तशापदग्धास्तेभविष्यन्तिभवत्समाः ॥ ७७ ॥ किमयावहुनोक्तेनमूलप्रकृतिरीश्वरी ॥ गायत्रीपरमाभूयाद्युष्मा
सुखलुकोपिता ॥ ७८ ॥ अंधकूपादिकुंडेषुयुष्माकंस्यात्सदास्थितिः ॥ व्यासउवाच ॥ वाग्दंडमीदृशंकृत्वाप्युपस्पृश्यजलंततः ॥ ७९ ॥ जगामदर्श
नार्थंचगायत्र्याःपरमोत्सुकः ॥ प्रणनाममहादेवींसाऽपिदेवीपरात्परा ॥ ८० ॥ ब्राह्मणानांकृतिदृष्ट्वास्मयंचित्तेचकारह ॥ अद्यापितस्यावदनंस्मययुक्तंच
दृश्यते ॥ ८१ ॥ उवाचमुनिवर्यंतस्मयमानमुखांबुजा ॥ भुजंगायापितंदुग्धविषायैवोपजायते ॥ ८२ ॥ शांतिकुरुमहाभागकर्मणोगतिरीदृशी ॥ इति
देवीप्रणम्याथततोऽगात्स्वाश्रमंप्रति ॥ ८३ ॥ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ प्रवचनेस्वाध्यायपाठने ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥
॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ भवत्समाःभवद्विधाः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ वाग्दंडंशापम् ॥ ७९ ॥ ८० ॥ कृतिंकृतवन्नतरूपाम् ॥ ८१ ॥ गायत्रीस्वमुखेनमुनिसांत्वयति ॥ उवाचेति ॥ ८२ ॥ ८३ ॥

॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ आपनाक्षणमाह ॥ मच्छापस्येति ॥ ९० ॥ ९१ ॥ किमर्थमन्यदेवतोपास्तिजनाः कुर्वतीत्यस्योत्तरमेतत्पर्यंतमुक्तं निगमयति एतस्मादिति ॥ ९२ ॥
 ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ नविष्णूपासनेति इदं पूर्वाध्याये स्पष्टीकृतम् ॥ ९८ ॥ शक्तेर्गायत्र्याः ॥ ९९ ॥ अथ मणिद्वीपवर्णनविषयकस्य द्वितीयप्रश्नस्योत्तरं वक्तुं प्रतिजानीते ॥ अ
 तः परमिति ॥ भवारणेर्भवयोनेः ॥ १०० ॥ ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके द्वादशस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ अर्धाधिकशतश्लोकैर्मणिद्वीपस्य वर्णनम् ॥ यथावत्क्रियते येन भक्तिर्दे

ततो विप्रैः शापदग्धैर्विस्मृतावेदराशयः ॥ गायत्रीविस्मृता सर्वैस्तदद्भुतमिवाऽभवत् ॥ ८४ ॥ ते सर्वेऽथ मिलित्वा तु पश्चात्तापयुतास्तथा ॥ प्रणमुर्मुनिवर्य
 तंदंडवत्पतिताभुवि ॥ ८५ ॥ नोचुः किंचन वाक्यं तु लज्जयाऽधोमुखाः स्थिताः ॥ प्रसीदेति प्रसीदेति प्रसीदेति पुनः पुनः ॥ ८६ ॥ प्रार्थयामासुरभितः परिवार्य
 मुनीश्वरम् ॥ करुणापूर्णहृदयो मुनिस्तान्समुवाच ॥ ८७ ॥ कृष्णावतारपर्यंतं कुंभीपाके भवेत्स्थितिः ॥ न मे वाक्यं मृषाभूयादिति जानीथ सर्वथा ॥ ८८ ॥
 ततः परं कलियुगे भुवि जन्म भवेद्विद्वाम् ॥ मदुक्तं सर्वमेतत्तु भवेदेव न चान्यथा ॥ ८९ ॥ मच्छापस्य विमोक्षार्थं युष्माकं स्याद्यदीषणा ॥ तर्हि सेव्यं सदा सर्वैर्गा
 यत्रीपदपंकजम् ॥ ९० ॥ व्यास उवाच ॥ इति सर्वान्विस्मृज्याथ गौतमो मुनिस्ततः ॥ प्रारब्धमिति मत्वा तु चित्ते शान्तिं जगाम ह ॥ ९१ ॥ एतस्मात्कार
 णा द्राजन्गते कृष्णे तु धामनि ॥ कलौ युगे प्रवृत्ते तु कुंभीपाकात्तु निर्गताः ॥ ९२ ॥ भुवि जाता ब्राह्मणाश्च शापदग्धाः पुरा तु ये ॥ संध्यात्रयविहीनाश्च गायत्री
 भक्तिवर्जिताः ॥ ९३ ॥ वेदभक्तिविहीनाश्च पाखंडमतगामिनः ॥ अग्निहोत्रादिसत्कर्मस्वधास्वाहाविवर्जिताः ॥ ९४ ॥ मूलप्रकृतिमव्यक्तानैव जानन्ति कर्हि
 चित् ॥ तत्समुद्रांकिताः केचित् कामाचाररताः परे ॥ ९५ ॥ कापालिकाः कौलिकाश्च बौद्धा जैनास्तथा परे ॥ पंडिता अपि ते सर्वे दुराचारप्रवर्तकाः ॥ ९६ ॥
 लंपटाः परदारेषु दुराचारपरायणाः ॥ कुंभीपाकं पुनः सर्वे यास्यन्ति निजकर्मभिः ॥ ९७ ॥ तस्मात्सर्वात्मनाराजन्संसेव्या परमेश्वरी ॥ न विष्णूपासनानित्या
 न शिवोपासना तथा ॥ ९८ ॥ नित्याचोपासना शक्तेर्या विना तु पतत्यधः ॥ सर्वमुक्तं समासेन यत्पृष्टं तत्त्वयाऽनघ ॥ ९९ ॥ अतः परं मणिद्वीपवर्णनं शृणु सुंद
 रम् ॥ यत्परं स्थानमाद्याया भुवनेऽया भवारणेः ॥ १०० ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे अष्टादशसहस्रसंहितायां द्वादशस्कंधेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ६४ ॥

॥ व्यास उवाच ॥ ब्रह्मलोकादूर्ध्वभागे सर्वलोकोऽस्ति यः श्रुतः ॥ मणिद्वीपः स एवास्ति यत्र देवी विराजते ॥ १ ॥ व्यां विवर्धते ॥ १ ॥ पूर्वाध्याये प्रतिज्ञातं मणिद्वीपस्य
 वर्णनं प्रस्तौति ॥ व्यास उवाच ॥ ननु मणिद्वीपं श्रुतौ कप्रसिद्धं तत्राऽऽह ब्रह्मलोकादिति ॥ सुबालोपनिषदि ब्रह्मलोकादूर्ध्वभागे यः सर्वलोकः श्रुतौ श्रुतः प्रसिद्धोऽस्ति स एव नामांतरेण मणिद्वीपमित्युच्य
 ते ॥ यत्र साक्षादेवी मूलकारणभूता विराजते इत्यर्थः ॥ तथा सुबालोपनिषदि ॥ अथ हैनरैकः पप्रच्छ भगवन् कस्मिन्सर्वे प्रतिष्ठिता भवन्तीति तस्मै सहोवाच रसातललोकेऽपि तिहोवाच कस्मिन् रसातललोका ओ
 ताश्च प्रोताश्चेति भूर्लोकं प्वितिहोवाचेत्यारभ्य सत्यलोकांतमुक्त्वा कस्मिन् सत्यलोका ओताः प्रोताश्चेति प्रजापतिलोकेऽपि तिहोवाच कस्मिन् प्रजापतिलोका ओताः प्रोताश्चेति ब्रह्मलोकेऽपि तिहोवाच कस्मिन् ब्रह्म
 लोका ओताश्च प्रोताश्चेति सर्वलोकेऽपि तिहोवाच सर्वलोका आत्मानि ब्रह्मणि मणय इवोताश्च प्रोताश्चेति ॥ अत्र तस्य लोकस्यैकत्वेऽपि तदंतर्गतप्राकाराणां बहुत्वात्सर्वलोकेऽपि तिहोवाच न मुक्तम् ॥ १ ॥

ननु तस्य सर्वलोक इति किमिति संज्ञा तत्राह सर्वस्मादधिकोयस्मादिति ॥ नन्वयं लोकः केन निर्मित इति चेत् तत्राह पुरापरां बयैवायमिति ॥ श्रीभगवत्यैव निजवासायैवेच्छया सर्गादौ निर्मितोऽयं लो-
क इत्यर्थः ॥ २ ॥ अयं च मणिद्वीप रूपा लोको देवी प्रार्थनया शिवेन निर्मित इति शिवरहस्ये द्वितीये उक्तम् ॥ तदुक्तं शिवरहस्ये द्वितीयेऽष्टमाध्याये ॥ श्रीदेव्युवाच ॥ देवदेव महादेव लीला लालित विग्रह ॥
विचित्रशक्ते भगवन्मम स्थानमनुत्तमम् ॥ सुंदरात्सुंदरं शोभोऽनंदा मुत्तसागरम् ॥ नभुत्पिपासे नो ग्लानिर्न तृष्णानजरादिकम् ॥ तत्र स्थितानां सर्वेषां कैलासादपि सुंदरम् ॥ सृज विश्वेश दययाममैवापरकौ-
तुकम् ॥ नभुष्टौ न विधात्राऽपि विष्णुना वा तथोत्तरम् ॥ स्रष्टुं शक्यं त्वया देव मनसैव महेश्वर ॥ त्वं सर्वभंगलाकारस्तस्मात्स्थानवरं मम ॥ लोकोत्तरं महादेव विहारं चावयोऽसदा ॥ सृजैव मनसा देवमत्प्रिया-
यमहेश्वर ॥ इति देव्या महादेवः प्रार्थितः स तदामुदा ॥ जातहर्षः स शीर्ष्णातामोमित्यां दोलयन्मुदा ॥ परमानंदसंदोहसागरांतर्निमग्नधीः ॥ क्षणं दध्यौ महादेवो लीलासृष्टिप्रवर्तकः ॥ तत्क्षणाद्वास्वरं तेजः
समुत्तस्थौ सुधां बुधेः ॥ कोटिभास्करसंकाशं पार्वणेंदुशताधिकम् ॥ विद्युत्कोटिप्रतीकांश्चंद्रचापायुतौत्तरम् ॥ वल्लभां सितकाशं ज्योतिर्मयमनुत्तमम् ॥ तत्प्रभाभासिता लोका भुवनानि चतुर्दशेति ॥
पश्चात्त्रयोदशाध्यायपर्यंतं स विस्तरं तदेव द्वीपमुपवर्णितम् ॥ चतुर्दशाध्याये पुनरुक्तम् ॥ द्यावाभूम्योरंतराले लोकजाले तथा भुवि ॥ विष्णुब्रह्मेश भवने दिक्पालानां पुरे तथा ॥ नागानामपि लोके पुदैत्यैर्द्राणां
पुरीष्वपि ॥ कैलासे वामहादेवि चिंतामणिगृहाधिकः ॥ ईदृक्संपत्तिं संहारो न कुत्र भुवने शरीति सर्वोत्तमसंपत्तिमत्त्वं चोपपाद्याग्रे तत्परिमाणं चोक्तम् ॥ पंचाशच्छक्षमानोऽयं द्वीपरत्नमिदं शिवे इति ॥ ब्रह्मांड

सर्वस्मादधिकोयस्मात्सर्वलोकस्ततः स्मृतः ॥ पुरापरां बयैवायं कल्पितो मनसेच्छया ॥ २ ॥ सर्वादौ निजवासार्थं प्रकृत्या मूलभूतया ॥ कैलासादधिको लो-
को वैकुण्ठादपि चोत्तमः ॥ ३ ॥ गोलोकादपि सर्वस्मात्सर्वलोकोऽधिकः स्मृतः ॥ नैतत्समं त्रिलोक्यां तु सुंदरं विद्यते कचित् ॥ ४ ॥ छत्रीभूतं त्रिजगतो भवसंताप-
नाशकम् ॥ छायाभूतं तदेवास्ति ब्रह्मांडानां तु सत्तम ॥ ५ ॥ बहुयोजनविस्तीर्णो गंगभीरस्तावदेव हि ॥ मणिद्वीपस्य परितो वर्तते तु सुधोदधिः ॥ ६ ॥ मरुत्संघट्ट-
नोत्कीर्णतरंगशतसंकुलः ॥ रत्नाच्छवालुकायुक्तोऽप्यशंससमाकुलः ॥ ७ ॥ वीचिसंघर्षसंजातलहरी कणशीतलः ॥ नानाध्वजसमायुक्तनानापोतगतागतैः ॥ ८ ॥

पुराणेललितोपाख्याने तु देवाज्ञया सुमेरुमध्यं गेविश्वकर्मणा निर्मितोऽयं लोक इत्युक्तम् ॥ तदुक्तं ललितोपाख्याने सप्तविंशेऽध्याये ॥ भो विश्वकर्मन् शिल्पज्ञ भो भोमयमहोदय ॥ युवाभ्यां ललिता देव्यानि
त्यज्ञानमहोदधेः ॥ षोडशीक्षेत्रमध्ये तु तत्क्षेत्रसमं ख्यया ॥ कर्तव्या श्रीनगर्यो हिनानारत्नैरलंकृताः ॥ यत्र षोडशधा भिन्ना ललिता परमेश्वरी ॥ विश्वत्राणाय सततं निवासं रचयिष्यतीति ॥ तत्परिमाणं च
दुर्वासु निष्कृतस्तवरत्ने उक्तम् ॥ तत्र चतुःशतयोजनपरिणाहं देवशिल्पिनारचितम् ॥ नानासालमनोज्ञं नमाम्यहं नगरमादिविद्या इति ॥ इत्थं पुराणत्रयविरोधे कल्पभेदेन केचिद्व्यवस्थामाहुः ॥ वयं तु ब्र-
ह्मललितोपाख्यानोक्तं शिवरहस्योक्तं च मणिद्वीपं श्रीत्रिपुरसुंदर्यधिष्ठितं भिन्नमेव देवीभागवतोक्तं मणिद्वीपं तु श्रीभुवनेश्वर्यधिष्ठितं सर्वलोकपदवाच्यं ब्रह्मलोकाधिकं ब्रह्मांडाद्बहिरेव विद्यमानं भिन्नमेवेति ॥ अ-
तएव देवीभागवते प्रतिब्रह्मांडवर्तिनां ब्रह्मविष्णवादिदेवानां नियंतारो ब्रह्मादयः समष्टिभूता अत्र वसंतीति वक्ष्यमाणं संगच्छते ॥ तदुक्तमागमे ॥ ब्रह्मलोकाधिको लोकः सर्वलोकाभिधः परः ॥ तत्र श्रीभुवनेशा-
नीपराशक्तिर्विराजते इति ॥ ३ ॥ ४ ॥ छत्रीभूतमिति ॥ सर्वब्रह्मांडोपर्यंतस्य विद्यमानत्वाच्छत्रसाम्यम् ॥ ५ ॥ मणिद्वीपसंवांधिसुधासमुद्रं वर्णयति ॥ बहुयोजनविस्तीर्ण इति ॥ चिंतामणिगृहस्य सर्वपाकारम-
ध्यस्थस्य परिमाणमग्रे वक्ष्यति ॥ तत्पाकाराणां च पूर्वस्मात्पूर्वस्मादुत्तरस्य परिमाणं द्विगुणं वक्ष्यति तन्मानेनैव सर्ववेष्टनभूतसुधासिंधोरपि मानमुत्तरेयम् ॥ मणिद्वीपस्य परित आसमंतात् ॥ ६ ॥ संघट्टनं संम-
र्दस्तेषां नीर्वाहच्छल्यं तोये तरंगास्तेषां शतैः संकुलः ॥ रत्नवालुकायुक्तः ॥ ७ ॥ महान्तरंगवीचयस्तेषां संघर्षेण संजातलहरीऽल्पतरंगास्तेषां कणैः शीतलः ॥ गतागतैरितस्ततो गमनागमनैः ॥ ८ ॥

तीरेरत्नममकृत्योदुमायस्य ॥ इत्थं सुधासमुद्रमु ॥ धातुनिर्मितं प्रथमं प्राकारं वर्णयति ॥ तदुत्तरमयो धातुनिर्मितं इति ॥ गगने गतोऽत्युच्चैर्विद्यमान इति ॥ ९ ॥ उच्चैस्त्वं वर्णयति ॥ सप्तयोजन
विस्तीर्ण इति ॥ विस्तीर्ण उन्नत इत्यर्थः ॥ नत्वं त्रिविस्तारं विविक्षितो विस्तारस्य बहुप्रमाणस्य वक्ष्यमाणत्वात् ॥ तत्रत्यगणानाह ॥ नानाशस्त्रप्रहरणा इति ॥ १० ॥ ११ ॥ एतत्प्राकारस्य लोहमयस्यां
तः प्रतिब्रह्माद्वर्तिनो यै ब्रह्मादयो देवाः श्रीजगदीशितुर्भुवने श्र्वार्थदर्शनार्थमागतास्तेषां गणावाहनानि च तत्र निवसन्तीत्याह दर्शनार्थं समायांतीति ॥ १२ ॥ तत्रैवान्यत्र ह्यं डस्थ देवानां विमानान्यप्यवत

विराजमानः परितस्तीररत्नद्रुमो महान् ॥ तदुत्तरमयो धातुनिर्मितो गगने ततः ॥ ९ ॥ सप्तयोजनविस्तीर्णः प्राकारो वर्तते महान् ॥ नानाशस्त्रप्रहरणानाना युद्ध
विशारदाः ॥ १० ॥ रक्षकानिवसन्त्यत्र मोदमानाः समन्ततः ॥ चतुर्द्वारसमायुक्तो द्वारपालशतान्वितः ॥ ११ ॥ नानागणैः परिवृतो देवीभक्तियुतैर्नृपा ॥ दर्श
नार्थं समायांति ये देवा जगदीशितुः ॥ १२ ॥ तेषां गणावसन्त्यत्र वाहनानि च तत्र हि ॥ विमानशतसंघर्षण्डास्वनसमाकुलः ॥ १३ ॥ हयहेषासुराघातबधि
रीकृतदिङ्मुखः ॥ गणैः किल किलारावैर्वैत्रहस्तैश्च ताडिताः ॥ १४ ॥ सेवका देवसंघानां भ्राजन्ते तत्र भूमिषु ॥ तस्मिन्कोलाहले राजन्नशब्दः केनचित्क्वचित्
॥ १५ ॥ कस्यचिच्छ्रूयतेऽत्यन्तं नानाध्वनिसमाकुले ॥ पदे पदे मिष्टवारिपरिपूर्णसरांसि च ॥ १६ ॥ वाटिकाविविधाराजन्नरत्नद्रुमविराजिताः ॥ तदुत्तरं म
हासारधातुनिर्मितं ढलः ॥ १७ ॥ सालोपरो महानस्ति गगनस्पर्शियच्छिरः ॥ तेजसास्याच्छतगुणः पूर्वसालादयं परः ॥ १८ ॥ गोपुरद्वारसहितो बहुवृक्ष
समन्वितः ॥ यावृक्षजातयः सन्ति सर्वास्तास्तत्र सन्ति च ॥ १९ ॥ निरन्तरं पुष्पयुताः सदा फलसमन्विताः ॥ नवपल्लवसंयुक्ताः परसौरभसंकुलाः ॥ २० ॥ प
नसावकुलालो ध्राः कर्णिकाराश्च शिशपाः ॥ देवदारुकांचनाराआम्राश्चैव सुमेरवः ॥ २१ ॥ लिकुचाहिंगुलाश्चैलालवंगाः कट्फलास्तथा ॥ पाटलामुचुकुं
दाश्च फलिन्योजवनेफलाः ॥ २२ ॥ तालास्तमालाः सालाश्च कंकोलानागभद्रकाः ॥ पुत्रागाः पीलवः सालवकावैकपूरशाखिनः ॥ २३ ॥ अश्वकर्णाहस्ति
कर्णास्तालपर्णाश्च दाडिमाः ॥ गणिकावंधुजीवाश्च जंबीराश्च कुरंडकाः ॥ २४ ॥ चांपेयावंधुजीवाश्च तथा वैकनकद्रुमाः ॥ कालागुरुद्रुमाश्चैव तथा चंदनपा
दपाः ॥ २५ ॥ खर्जूरायुथिकास्तालपर्ण्यश्चैव तथैक्षवः ॥ क्षीरवृक्षाश्च खदिगाश्चिचामल्लातकास्तथा ॥ २६ ॥ रुचकाः कुटजावृक्षाविल्ववृक्षास्तथैव च ॥
तुलसीनां वनान्येवं मल्लिकानां तथैव च ॥ २७ ॥

रन्तीत्याह ॥ विमानशतेति प्राकारविशेषणम् ॥ १३ ॥ हयहेषेति ॥ दर्शना
र्थमागतानां देवानां ये हयावाहनभूतास्तेषां हेषाशब्दैः सुराघातशब्दैश्च बधिरीकृतदिङ्मुखं यस्मिन् ॥ देव्यागणैर्द्वारस्थैः किल किलारावैः किल किलशब्दं कुर्वद्भिर्वैत्रहस्तैरतिसंमर्दं सति ताडिता अन्यदेवानां से
वकाय त्रयस्मिन् प्राकारे भ्राजन्ते इत्यन्वयः ॥ १४ ॥ देवगणकोलाहलं वर्णयति तस्मिन्कोलाहले इति ॥ १५ ॥ अयं समारंभोऽद्यापि राजद्वारेषूपलभ्यते ॥ १६ ॥ इत्थं लोहप्राकारमुपवर्ण्य तदुत्तरं कांस्यप्रा
कारं वर्णयति तदुत्तरं महासारेति महासारः कांस्यं तेन निर्मितो द्वितीयः प्राकार इत्यर्थः ॥ १७ ॥ तेजसास्याच्छतगुण इति ॥ शाणे निशितस्य निस्त्रिंशस्य यत्तेजस्तत्तेजो लोहप्राकारस्य ततोऽपिशतगुणं ते
जः कांस्यप्राकारस्येत्यर्थः ॥ अस्य प्राकारस्योच्चताऽपि पूर्वोक्तेव प्राह्याविशेषानुक्तेः ॥ सालः प्राकारः ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ वृक्षनामान्याह पनसा इति ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ वातत्रातैश्चलंतोदुमायस्मिन्वनोत्तमेतत्तादृशम् ॥ इयमतिशयोक्तिर्वहुपक्षिसद्भावदर्शिका ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ नृत्यंतोयेवर्हिणोमयूरास्तेषांकदंबस्यसमूहस्यसंबन्धिनोयेकेकारवास्तैर्ना
दितम् ॥ मधुस्त्रावि वृक्षमधुस्त्रावि ॥ ३३ ॥ एतत्प्राकारनिवासिनानाविधसिद्धाः सिद्धांगनाश्च ज्ञेयाः ॥ अग्रिमप्राकारेगंधर्वादीनांवासस्योक्तत्वात् ॥ अतएवकचित्पुस्तकेतत्रासिद्धांगनाः सिद्धागायंतिस
ततंगुणान् ॥ भगवत्यामहाराजजपन्तिचरमन्तिचेतिश्लोकोऽपिदृश्यते ॥ अथतृतीयताम्रप्राकारमाह कांस्यसालादुत्तरेत्वाति ॥ चतुरस्रोऽयं सालः ॥ ३४ ॥ द्वयोस्तुसालयोर्मध्येइति ॥ एकस्ताम्रसालो

इत्यादितरुजातीनांवनान्युपवनानिच ॥ नानावापीशतैर्युक्तान्येवंसन्तिधराधिप ॥ २८ ॥ कोकिलारावसंयुक्तागुंजद्धमरभूषिताः ॥ निर्यासस्त्राविणः सर्वेस्त्रि
ग्वच्छायास्तरुत्तमाः ॥ २९ ॥ नानाऋतुभवावृक्षानानापक्षिसमाकुलाः ॥ नानारसस्त्राविणीभिर्नदीभिरतिशोभिताः ॥ ३० ॥ पारावतशुकव्रातसारिकापक्ष
मारुतैः ॥ हंसपक्षसमुद्भूतवातत्रातैश्चलद्गमम् ॥ ३१ ॥ सुगंधग्राहिपवनपूरितंतद्रनोत्तमम् ॥ सहितंहरिणीयूथैर्धावमानैरितस्ततः ॥ ३२ ॥ नृत्यद्बर्हिंकदंब
स्यकेकारावैः सुखप्रदैः ॥ नादितंतद्रनंदिव्यमधुस्त्राविसमंततः ॥ ३३ ॥ कांस्यसालादुत्तरेतुताम्रसालः प्रकीर्तितः ॥ चतुरस्रसमाकारउन्नत्यासतयोजनः ॥
॥ ३४ ॥ द्वयोस्तुसालयोर्मध्येसंप्रोक्ताकल्पवाटिका ॥ येषांतरूपाण्युष्पाणिकंचनाभानिभूमिषु ॥ ३५ ॥ पत्राणिकंचनाभानिरत्नबीजफलानिच ॥ दश
योजनगंधोहिप्रसर्पतिसमंततः ॥ ३६ ॥ तद्रनंगक्षितंराजन्वसंतेनर्तुनानिशम् ॥ पुष्पसिंहासनासीनः पुष्पच्छत्रविराजितः ॥ ३७ ॥ पुष्पभूषाभूषितश्चपुष्पा
सवविचूर्णितः ॥ मधुश्रीर्माधवश्रीश्चद्वेभार्येतस्यसमंते ॥ ३८ ॥ क्रीडतः स्मेरवदनेसुमस्तवककंदुकैः ॥ अतीवरम्यंविपिनंमधुस्त्राविसमंततः ॥ ३९ ॥ दशयो
जनपर्यंतंकुसुमामोदवायुना ॥ पूरितंदिव्यगंधर्वैः सांगनैर्गानलोलुपैः ॥ ४० ॥ शोभितंतद्रनंदिव्यमत्तकोकिलनादितम् ॥ वसंतलक्ष्मीसंयुक्तकामिकामप्र
वर्धनम् ॥ ४१ ॥ ताम्रसालादुत्तरत्रसीससालः प्रकीर्तितः ॥ समुच्छ्रायः स्मृतोप्यस्यसप्तयोजनसंख्यया ॥ ४२ ॥ संतानवाटिकामध्येसालयोस्तुद्वयोर्नृप ॥
दशयोजनगंधस्तुप्रसूनानांसमंततः ॥ ४३ ॥ हिरण्याभानिकुसुमान्युत्फुल्लानिनिरंतरम् ॥ अमृतद्रवसंयुक्तफलानिमधुराणिच ॥ ४४ ॥ ग्रीष्मर्तुर्नायकस्त
स्यावाटिकायानृपोत्तम ॥ शुक्रश्रीश्चशुचिश्रीश्चद्वेभार्येतस्यसमंते ॥ ४५ ॥ संतापत्रस्तलोकास्तुवृक्षमूलेषुसंस्थिताः ॥ नानासिद्धैः परिवृतोनानादेवैः स
मन्वितः ॥ ४६ ॥ विलासिनीनांवृदैस्तुचंदनद्रवपंकिलैः ॥ पुष्पमालाभूषितैस्तुतालवृंतकरांबुजैः ॥ ४७ ॥

लपवृक्षवाटिका ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ तत्सालाधिपतिमाह तद्रनंगक्षितंराजन्निति ॥ वसंतर्तुर्ध्यानमाह पुष्पसिंहासनासीनइति ॥ ३७ ॥ मधुश्रीश्चैत्रलक्ष्मीर्माधवश्रीर्वैशाखलक्ष्मीः ॥ एवमुत्तरत्रप्रतिमासल
क्ष्म्युक्त्याः ॥ ३८ ॥ सुमस्तवकाः प्रसूनगुच्छाएवकंदुकास्तैः ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ अथचतुर्थसीससालमाह ताम्रसालादुत्तरत्रेति ॥ अत्रापिपूर्वपूर्वसालादुत्तरोत्तरसालः शतगुणिततेजसायु
क्तइतिबोध्यम् ॥ ४२ ॥ सालयोः सीससालपितल इत्येवं नानावृक्षवाटिकावर्ततइत्यर्थः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ संतापत्रस्तलोकास्त्वित्यादिनाग्रीष्मर्तुर्लक्ष्मीवर्णनम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥

अथपंचमस्तोत्रप्रकारमाह सीससालादुत्तरत्रेति ॥ अथैषः पित्तलनिर्मितः ॥ ४८ ॥ तयोः पित्तलसालपंचलोहमयसालयोर्मध्ये ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ऐंद्रधनुश्चापयस्य ॥ ५१ ॥ वर्षतोर्द्वादशांगना आ
ह नभः श्रीश्चेति ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ यथारामिणां विषयिणां चित्तानिकलुषितानि तथा सरोजलानीत्यर्थः ॥ ५५ ॥ देवीप्रीत्यर्थं ये कर्मयज्ञादिकं कुर्वन्ति तथा ये देवीप्रीत्यर्थं तडागवापीकूपाश्च समर्पितास्ते
प्राकारः शोभितो राजन्शीतलांबुनिषेविभिः ॥ सीससालादुत्तरत्राप्यारकूटमयः शुभः ॥ ४८ ॥ प्राकारो वर्तते राजन्मुनियोजनदैर्घ्यवान् ॥ हरिचंदनवृक्षा
णां वाटीमध्ये तयोः स्मृता ॥ ४९ ॥ सालयोरधिनाथस्तु वर्षर्तुर्मेघवाहनः ॥ विद्युत्पिपलनेत्रश्च जीमूतकवचः स्मृतः ॥ ५० ॥ वज्रनिर्घोषमुखश्चैंद्रधन्वास
मंततः ॥ सहस्रशो वारिधारामुंचत्रास्ते गणावृतः ॥ ५१ ॥ नभः श्रीश्च नभस्य श्रीः स्वरस्यारस्य मालिनी ॥ अंबादुलानिरतिश्चाभ्रमंती मेघयंतिका ॥ ५२ ॥
वर्षयंती चिबुणिका वारिधारा च संमताः ॥ वर्षतोर्द्वादशप्रोक्ताः शक्तयो मदविह्वलाः ॥ ५३ ॥ नवपल्लववृक्षाश्च नवीनलतिकान्विताः ॥ हरितानि तृणान्येव वे
ष्टिता ये र्धराऽखिला ॥ ५४ ॥ नदीनदप्रवाहाश्च प्रवहन्ति च वेगतः ॥ सरांसि कलुषांबूनि रागिचित्तसमानि च ॥ ५५ ॥ वसन्ति देवाः सिद्धाश्च ये देवीकर्मकारिणः ॥
वापीकूपतडागाश्च ये देव्यर्थं समर्पिताः ॥ ५६ ॥ ते गणानि वसन्त्यत्र सविलासाश्च सांगनाः ॥ आरकूटमयादग्रे सप्तयोजनदैर्घ्यवान् ॥ ५७ ॥ पंचलोहात्मकः सा
लोम्ये मंदारवाटिका ॥ नाना पुष्पलताकीर्णानाना पल्लवशोभिता ॥ ५८ ॥ अधिष्ठाताऽत्र संप्रोक्तः शरहत्तुरनामयः ॥ इषलक्ष्मीरूर्जलक्ष्मीर्द्वैभार्येतस्य संम
ते ॥ ५९ ॥ नाना सिद्धा वसन्त्यत्र सांगनाः सपरिच्छदाः ॥ पंचलोहमयादग्रे सप्तयोजनदैर्घ्यवान् ॥ ६० ॥ दीप्यमानो महाशृंगैर्वर्तते रौप्यसालकः ॥ पारिजाता
टवीमध्ये प्रसूनस्तवकान्विता ॥ ६१ ॥ दशयोजनगंधीनि कुसुमानि संमंततः ॥ मोदयन्ति गणान्सर्वान्ये देवीकर्मकारिणः ॥ ६२ ॥ तत्राधिनाथः संप्रोक्तो हेमं
तर्तुर्महोज्ज्वलः ॥ सगणः सायुधः सर्वान् रागिणो रंजयन्नुप ॥ ६३ ॥ सह श्रीश्च सहस्य श्रीर्द्वैभार्येतस्य संमते ॥ वसन्ति तत्र सिद्धाश्च ये देवीव्रतकारिणः ॥ ६४ ॥
रौप्यसालमयादग्रे सप्तयोजनदैर्घ्यवान् ॥ सौवर्णसालः संप्रोक्तस्तत्तहाटककल्पितः ॥ ६५ ॥ मध्ये कदंबवाटी तु पुष्पपल्लवशोभिता ॥ कदंबमदिराधाराः प्रव
र्तते सहस्रशः ॥ ६६ ॥ याभिर्निपीतपीताभिर्निजानंदो नुभूयते ॥ तत्राधिनाथः संप्रोक्तः शैशिरर्तुर्महोदयः ॥ ६७ ॥ तपः श्रीश्च तपस्य श्रीर्द्वैभार्येतस्य संमते ॥
मोदमानः सहैताभ्यां वर्तते शिशिराकृतिः ॥ ६८ ॥ नाना विलाससंयुक्तो नाना गणसमावृतः ॥ निवसन्ति महासिद्धा ये देवीदानकारिणः ॥ ६९ ॥ नाना भोगसमु
त्पन्नमहानंदसमन्विताः ॥ सांगनाः परिवारेस्तु संवशः परिवारिताः ॥ ७० ॥

जनास्तत्र वसन्तीत्यर्थः ॥ ५६ ॥ अथ षष्ठं पंचलोहमयप्राकारमाह आरकूटमयाद
ग्रे इति ॥ दैर्घ्यवानुच्चतावान् ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ अथ सप्तमं रौप्यप्राकारमाह पंचलोहमयादग्रे इति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ देवीव्रतकारिणो देवीप्रीत्यर्थं कुच्छादिव्रतकारिणः ॥ ६४ ॥ अथ अष्टमं
सुवर्णसालमाह रौप्यसालमयादग्रे इति ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ निपीतपीताभिर्यथेष्टपीताभिः ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ देवीदानकारिणः देवीप्रीत्यर्थं गोदानभूदानादिदानकारिणः ॥ ६९ ॥ ७० ॥

अथनवमं पुष्परगमयप्राकारमाह सुवर्णसालमयादयेति ॥ मुनियोजनानि सप्तयोजनानि ॥ ७१ ॥ रत्नाकारवृक्षाणामालवाला अपि पुष्परगमया एव ॥ ७२ ॥ अथरत्नादिसालेषु सामान्यपरिभाषामाह प्राकारो यस्य रत्नस्येति ॥ येन रत्नेन यः प्राकारो निर्मितस्तस्मिन् प्राकारे ये द्रुमाः पक्षिणश्चान्यच्च यत्सर्वतस्तत्प्राकारस्थं तत्सर्वतद्रत्नवचितमेव बोध्यम् ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ किंच पूर्वस्मात् पूर्वस्मात्सालादुत्तरोत्तरोत्तरप्राकारोलक्षगुणतेजसा युक्तः स्यादित्यर्थः ॥ ७५ ॥ अस्मिन् प्राकारे केन विवर्तितत्राऽऽह दिक्पाला इति ॥ प्रतिब्रह्मांडवर्तिनामिन्द्रादिदिक्पालानां व्यष्टिभूतानां येनायकाः समष्टिभूता

स्वर्णसालमयादये मुनियोजनदैर्घ्यवान् ॥ पुष्परगमयः सालः कुंकुमारुणविग्रहः ॥ ७१ ॥ पुष्परगमयी भूमिर्वनान्युपवनानि च ॥ रत्नवृक्षालवालाश्च पुष्परगमयाः स्मृताः ॥ ७२ ॥ प्राकारो यस्य रत्नस्य तद्रत्नरचिता द्रुमाः ॥ वनभूः पक्षिणश्चैवरत्नवर्णजलानि च ॥ ७३ ॥ मंडपामंडपस्तंभाः सरांसिकमलानि च ॥ प्राकारे तत्र यद्यस्यात्तत्सर्वतत्समं भवेत् ॥ ७३ ॥ परिभाषेयमुद्दिष्टारत्नसालादिषु प्रभो ॥ तेजसा स्याल्लक्षगुणः पूर्वसालात्परो नृप ॥ ७५ ॥ दिक्पाला निवसंत्यत्र प्रतिब्रह्मांडवर्तिनाम् ॥ दिक्पालानां समष्ट्यात्मरूपाः स्फूर्जद्भरायुधाः ॥ ७६ ॥ पूर्वाश्यांसमुत्तुंगशृंगा पूरमरावती ॥ नानोपवनसंयुक्ता महेंद्रस्तत्राजते ॥ ७७ ॥ स्वर्गशोभा च या स्वर्गे यावती स्यात्ततोऽधिका ॥ समष्टिशतनेत्रस्य सहस्रगुणतः स्मृता ॥ ७८ ॥ ऐरावतसमारूढो ब्रह्मस्तः प्रतापवान् ॥ देवसेनापरिवृतो राजतेऽत्र शतक्रतुः ॥ ७९ ॥ देवांगना गणयुताश्चैतत्र विराजते ॥ वह्निकोणे वह्निपुरी वह्निपूः सदृशी नृप ॥ ८० ॥ स्वाहास्वधासमायुक्तो वह्निस्तत्र विराजते ॥ निजवाहनभूषाढ्यो निजदेवगणैर्वृतः ॥ ८१ ॥ याम्याश्यां यमपुरी तत्र दंडधरो महान् ॥ स्वभटैर्वैष्टितो राजन् चित्रगुप्तपुरोगमैः ॥ ८२ ॥ निजशक्तियुतो भास्वत्तनयोऽस्ति यमो महान् ॥ नैर्ऋत्यां दिशिराक्षस्यां राक्षसैः परिवारितः ॥ ८३ ॥ खड्गधारी स्फुरन्नास्ते निर्ऋतिर्निजशक्तियुक् ॥ वारुण्यां वरुणो राजा पाशधारी प्रतापवान् ॥ ८४ ॥ महाज्ञपसमारूढो वारुणीमधुविह्वलः ॥ निजशक्तिसमायुक्तो निजयादोगणान्वितः ॥ ८५ ॥ समास्ते वारुणे लोके वरुणान् रिताकुलः ॥ वायुकोणे वायुलोको वायुस्तत्राधितिष्ठति ॥ ८६ ॥ वायुसाधनसंसिद्धयोगिभिः परिवारितः ॥ ध्वजहस्तो विशालाक्षो मृगवाहनसंस्थितः ॥ ८७ ॥ मरुद्गणैः परिवृतो निजशक्तिसमन्वितः ॥ उत्तरस्यां दिशि महान्यक्षलोकोऽस्ति भूमिप ॥ ८८ ॥

इन्द्रादयो ये श्रीभुवनेश्वरीयं त्रेभूपुरे पूज्यं ते त एवात्र वसंत इत्यर्थः ॥ भुवनेश्वरीयं त्रे देवतानामेवाग्रे वक्ष्यमाणत्वात् ॥ ७६ ॥ तत्र प्रथमतः पूर्वदिशि सहस्राक्षं वज्रधरं वर्णयति पूर्वाश्यामिति ॥ समुत्तुंगानि शृंगाण्यस्याः सा पूर्णगरी अमरावती तिष्ठतीत्यर्थः ॥ तस्यां नगर्यामिन्द्रास्तिष्ठति ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ देवांगना सहिताश्चोद्गाण्यपितत्र लोके राजते ॥ वह्निपूः सदृशीति ॥ प्रतिब्रह्मांडवर्तिन्यो या वह्निपुरीस्तत्सदृशी तत्समानाकारेयं समष्टिवह्नेः पुरीत्यर्थः ॥ एवं सर्वोदकपतिपुरी पुनोध्यम् ॥ ८० ॥ निजदेवगणैर्वृतोऽग्निर्लोकस्थ देवगणैर्वृतः ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ भास्वत्तनयः सूर्यपुत्रः ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ज्ञवोमत्स्यः ॥ यादोगणा जलाधिपतयः ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥

॥ ८९ ॥ यक्षसेनानाह मणिभद्र इति ॥ ९० ॥ इत्यादियक्षसेनान्योयक्षसेनापतयस्तत्सहित इत्यर्थः ॥ ९१ ॥ रुद्रोधिदैवतमिति ॥ यो ब्रह्मणोललाटात्सृष्टिसमये उत्पन्नो रुद्रः सोऽत्र विवक्षितो
नतु ब्रह्मविष्णु रुद्रात्मकमूर्तित्रयां तर्गतः कारणभूतो रुद्रस्तस्य सर्वेश्वरत्वेन दिक्पतित्वाभावात् ॥ तस्य कैलासवासित्वाच्च ॥ बद्धाः पृष्ठमहेषु धियो येन सः ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥
॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ ईशान एव चेति ॥ ईशान रुद्र इत्येवं रूपात् इत्यर्थः ॥ इति श्रीदेवीभागवततिलके द्वादशस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ६४ ॥ दशाधिकशतश्लोकैः पञ्चरागादिनिर्मिताः ॥ प्रा

यक्षाधिराजस्तत्राऽऽस्ते वृद्धिः ऋद्ध्यादिशक्तिभिः ॥ नवभिर्निधिभिर्भुक्तस्तुंदिलोधननायकः ॥ ८९ ॥ मणिभद्रः पूर्णभद्रो मणिमान् मणिकंधरः ॥ मणिभूषो
मणिस्रग्वी मणिकामुर्कधारकः ॥ ९० ॥ इत्यादियक्षसेनानी सहितो निजशक्तियुक् ॥ ईशानकोणे संप्रोक्तो रुद्रलोको महत्तरः ॥ ९१ ॥ अनर्घ्यरत्नखचितो य
त्र रुद्रोऽधिदैवतम् ॥ मन्युमान् दीप्तनयनो वद्धपृष्ठमहेषुधिः ॥ ९२ ॥ स्फूर्जद्धनुर्वामहस्तोऽधिज्यधन्वभिरावृतः ॥ स्वसमानैरसंख्यातरुद्रैः शूलवरायुधैः ॥
॥ ९३ ॥ विष्णुतास्यैः करालास्यैर्वमद्रह्निभिरास्यतः ॥ दशहस्तैः शतकरैः सहस्रभुजसंयुतैः ॥ ९४ ॥ दशपादैर्दशग्रीवैस्त्रिनेत्रैरुग्रमूर्तिभिः ॥ अंतरिक्षचरा ये च ये च
भूमिचराः स्मृताः ॥ ९५ ॥ रुद्राध्याये स्मृता रुद्रास्तैः सर्वैश्च समावृतः ॥ रुद्राणीकोटिसहितो भद्रकाल्यादिमातृभिः ॥ ९६ ॥ नानाशक्तिसमाविष्टा मर्यादिग
णावृतः ॥ वीरभद्रादिसहितो रुद्रो राजन्विराजते ॥ ९७ ॥ मुंडमालाधरो नागवलयो नागकंधरः ॥ व्याघ्रचर्मपरीधानो गजचर्मोत्तरीयकः ॥ ९८ ॥ चिताभस्मां
गलितांगः प्रमथादिगणावृतः ॥ निनदद्भुमरुध्वानैर्वैधिरिकृतदिङ्मुखः ॥ ९९ ॥ अट्टहासारुफोटशब्दैः संत्रासित न भस्तलः ॥ भूतसंघसमाविष्टो भूतावासो म
हेश्वरः ॥ १०० ॥ ईशानदिक्पतिः सोऽयं नाम्ना चेजान एव च ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ पुष्प
रागमयादग्रे कुंकुमारुणविग्रहः ॥ पञ्चरागमयः सालो मध्ये भूश्चैव तादृशी ॥ १ ॥ दशयोजनवान्दैर्घ्ये गोपुरद्वारसंयुतः ॥ तन्मणिस्तंभसंयुक्ता मंडपाः शतशो नृ
प ॥ २ ॥ मध्ये भुविसमासीनाश्चतुःषष्टिर्मिताः कलाः ॥ नानायुधधरा वीरारत्नभूषणभूषिताः ॥ ३ ॥ प्रत्येकलोकस्तासां तु तत्तल्लोकस्य नायकाः ॥ समंतात्पद्म
रागस्य परिवार्यस्थिताः सदा ॥ ४ ॥ स्वस्वलोकजनैर्जुष्टाः स्वस्ववाहनहेतिभिः ॥ तासां नामानिवक्ष्यामि शृणु त्वं जनमेजय ॥ ५ ॥ पिंगलाक्षी विशालाक्षी समृ
द्धिर्वृद्धिरेव च ॥ श्रद्धास्वाहास्वधाभिरुयामाया संज्ञावसुंधरा ॥ ६ ॥ त्रिलोकधात्री सावित्री गायत्री त्रिदशेश्वरी ॥ सुरूपा बहुरूपा च स्कंदमाताऽच्युतप्रिया ॥ ७ ॥

काराः संप्रवक्ष्यंते चिंतामणिगृहांतिकाः ॥ १ ॥ अथ दशमं पञ्चरागमणिमयं प्राकारमाह पुष्परागमयादग्रे इति ॥ तादृशी पञ्चरागमणिमयी ॥ १ ॥ दैर्घ्ये औन्नत्ये ॥ २ ॥ अस्मिन् स्थाने या भुवनेश्वरी यंत्रे चतुः
षष्टिकलाः प्रपंचसारादितंत्रेषूक्तास्ताः संतीत्याह मध्ये भुवीति ॥ ३ ॥ चतुःषष्टिः शक्तिपुष्पैकैकस्याः शक्तेरैकैकलोकः स्वतंत्रस्तस्मिन् प्राकारेऽस्तीत्याह प्रत्येकलोकस्तासां त्विति ॥ यथामध्यस्थं चिंतामणि
गृहं वेष्टयित्वा दशदिक्पाललोकाः स्थितास्तथा चिंतामणिगृहं वेष्टयित्वैव चतुःषष्टिशक्तीनां लोकाः स्थिता इत्याह समंतात्पद्मरागस्येति ॥ परिवार्य मध्यगृहं वेष्टयित्वेत्यर्थः ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥

॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ तासांसेनावर्णनमाह शताक्षौहिणिकासेनेति ॥ एकैकस्याःशक्तेःशताक्षौहिणिकासेनाविद्यते एवंभूताश्चतुःषष्टिशक्तय
स्तत्संख्याक्षौहिणीयुताःसंतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ तासांसामर्थ्यमाह एकैकशक्तेरिति ॥ अक्षौहिण्यंतर्गतायाचैकैकशक्तिस्तस्यालक्षब्रह्मांडनाशनेसामर्थ्यंभवति ॥ एवंभूतशताक्षौहिणीयुक्ताचैकैकाश

विमलाचामलातद्रुणीपुनरारुणी ॥ प्रकृतिर्विकृतिःसृष्टिःस्थितिःसंहतिरेवच ॥ ८ ॥ संध्यामातासतीहंसीमर्दिकावज्रिकापरा ॥ देवमाताभगवतीदेव
कीकमलासना ॥ ९ ॥ त्रिमुखीसप्तमुख्यन्यासुरासुरविमर्दिनी ॥ लंबोष्ठीचोर्ध्वकेशीचबहुशीर्षावृकोदरी ॥ १० ॥ रथरेखाह्वयापश्चाच्छशिरेखातथापरा ॥
गगनवेगापवनवेगाचैवततः परम् ॥ ११ ॥ अग्रेभुवनपालास्यात्तत्पश्चान्मदनातुरा ॥ अनंगानंगमथनातथैवानंगमेखला ॥ १२ ॥ अनंगकुसुमापश्चा
द्विश्वरूपासुरादिका ॥ क्षयंकरीभवेच्छक्तिरक्षोभ्याचततःपरम् ॥ १३ ॥ सत्यवादिन्यथप्रोक्ताबहुरूपाशुचित्रता ॥ उदाराख्याचवागीशीचतुःषष्टिमिता
स्मृताः ॥ १४ ॥ ज्वलजिह्वाननाःसर्वावमंत्योवह्निमुल्वणम् ॥ जलंपिचामःसकलंसंहारमोविभावसुम् ॥ १५ ॥ पवनंस्तंभयामोद्यभक्षयामोऽखिलंजग
त् ॥ इतिवाचंसंगिरंतेक्रोधसंरक्तलोचनाः ॥ १६ ॥ चापवाणधराःसर्वायुद्धायैवोत्सुकाःसदा ॥ दंष्ट्राकटकटारावैर्वधिरीकृतदिङ्मुखाः ॥ १७ ॥ पिंगोर्ध्व
केश्यःसंप्रोक्ताश्चापवाणधराःसदा ॥ शताक्षौहिणिकासेनाप्येकैकस्याःप्रकीर्तिता ॥ १८ ॥ एकैकशक्तेःसामर्थ्यलक्षब्रह्मांडनाशने ॥ शताक्षौहिणिकासेना
तादृशीनृपसत्तम ॥ १९ ॥ किंनुर्याजगत्यस्मिन्नशक्यं वक्तुमेवतत् ॥ सर्वापियुद्धसामग्रीतस्मिन्सालेस्थितामुने ॥ २० ॥ रथानांगणनानास्तिहयानां
करिणांतथा ॥ शस्त्राणांगणनातद्रुणानांगणनातथा ॥ २१ ॥ पद्मरागमयादग्रेगोमेदमणिनिर्मितः ॥ दशयोजनदैर्घ्येणप्राकारोवर्ततेमहान् ॥ २२ ॥ भा
स्वजपाप्रसूनाभोमध्यभूस्तस्यतादृशी ॥ गोमेदकल्पितान्येवतद्रासिसदनानिच ॥ २३ ॥ पक्षिणःस्तंभव्याश्चवृक्षावाप्यःसरांसिच ॥ गोमेदकल्पिताएवकुंकु
मारुणविग्रहाः ॥ २४ ॥ तन्मध्यस्थामहादेव्योद्वात्रिंशच्छक्तयःस्मृताः ॥ नानाशस्त्रप्रहरणागोमेदमणिभूषिताः ॥ २५ ॥ प्रत्येकलोकवासिन्यःपरिवार्यसमततः ॥
गोमेदसालेसन्नद्धापिशाचवदनानृपा ॥ २६ ॥ स्वलोकवासिभिर्नित्यं पूजिताश्चक्रवाहवः ॥ क्रोधरक्तेक्षणाभिधिपचच्छिधिदहेतिच ॥ २७ ॥ वदंतिसततंवाचंयु
द्धोत्सुकहृदंतरा ॥ एकैकस्यामहाशक्तेर्दशाक्षौहिणिकामता ॥ २८ ॥ सेनातत्राप्येकशक्तिर्लक्षब्रह्मांडनाशिनी ॥ तादृशीनामहासेनावर्णनीयाकथंनृपा ॥ २९ ॥

क्तिस्त्यर्थः ॥ २९ ॥ यदैकैकस्याःशक्तेरिदं सामर्थ्यं तदा सर्वापीयंसेन किंनुर्याजगत्य इदं भगवत्याः सेनास्थानमस्तीत्याह सर्वापियुद्धसामग्रीति ॥ २० ॥ २१ ॥ अथैका
दशंगोमेदमणिप्राकारमाह पद्मरागमयादिति ॥ २२ ॥ पक्षिणः ॥ २५ ॥ प्रत्येकलोकेति ॥ एकैकस्याःशक्तेर्दशाक्षौहिणिकासेनायुक्तो एकैकलोक एवं द्वात्रिंशलोकस्तस्मिन्प्राकारेचिन्तामणिगृ
हं समंततः परिवार्य स्थिता इत्यर्थः ॥ पिशाचवदना ॥ २६ ॥ स्वलोकवासिभिस्तत्तच्छक्तिलोकनिवासिभिः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥

ति ॥ ६

सर्वयुद्धसमारंभस्तत्रदेव्याविराजते ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ इत्येवंशक्तयः स्मृता इति ॥ एताः शक्तयः श्रीभुवनेश्वर्या आवरणपूजायां दक्षिणमूर्तिसंहितादितंत्रिषूक्ताः ॥ ३५ ॥
 अथ द्वादशभगवत्प्राकारमाह गोमेदकभयादग्रे ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ परिचारिकादास्यस्तावर्णयति ॥ एकैकालक्षदासीभिरिति लक्षदासीनां नायिका एकादासी एवमष्टलक्षदा
 सीसहिता अष्टादशस्यः समंततः संतीत्यर्थः ॥ ४० ॥ नानापात्राणां करसपरिपूरितानि विशेषपात्राणितयुक्तकरांबुजाः ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ चित्रकनिर्मात्र्य इति ॥ स्त्रीणां भाले चंदनेन निर्मितो
 रथाननैव गणनावाहनानांतथैव च ॥ सर्वयुद्धसमारंभस्तत्रदेव्याविराजते ॥ ३० ॥ तासां नामानिवक्ष्यामि पापनाशकराणि च ॥ विद्याह्वीपुष्टयः प्रज्ञासि
 नीवालीकुहस्तथा ॥ ३१ ॥ रुद्रावीर्याप्रभानंदापोषिणीऋद्धिदाशुभा ॥ कालरात्रिर्महारात्रिर्भद्रकालीकपर्दिनी ॥ ३२ ॥ विकृतिर्दंडिमुंडिन्यौ सेंदुखंडा
 शिखंडिनी ॥ निशुंभशुंभमथिनीमहिषासुरमर्दिनी ॥ ३३ ॥ इंद्राणीचैवरुद्राणीशंकरार्धशरीरिणी ॥ नारीनारायणीचैव त्रिशूलिन्यपिपालिनी ॥ ३४ ॥
 अंबिकाहादिनीपश्चादित्येवंशक्तयः स्मृताः ॥ यद्येताः कुपितादेव्यस्तदाब्रह्मांडनाशनम् ॥ ३५ ॥ पराजयोनचैतासांकदाचित्क्वचिदस्ति हि ॥ गोमेदकम
 यादग्रेसद्रप्रमणिनिर्मितः ॥ ३६ ॥ दशयोजनतुंगोऽसौगोपुरद्वारसंयुतः ॥ कपाटशृंगलवद्धो नववृक्षसमुज्ज्वलः ॥ ३७ ॥ सालस्तन्मध्यभूम्यादिसर्व
 हीरमयं स्मृतम् ॥ गृहाणि वीथयोरथ्यामहामार्गागणानि च ॥ ३८ ॥ वृक्षालवालतरवः सारंगा अपितादृशाः ॥ दीर्घिकाश्रेणयोवाप्यस्तडागाः कूपसंयुताः ॥
 ३९ तत्र श्रीभुवनेश्वर्यावसंतिपरिचारिकाः ॥ एकैकालक्षदासीभिः सेवितामदगर्विता ॥ ४० ॥ तालवृंतधराः काश्चिच्चपकाढ्यकरांबुजाः ॥ काश्चित्तां
 बूलपात्राणि धारयंत्योऽतिगर्विताः ॥ ४१ ॥ काश्चित्तुछत्रधारिण्यश्चामराणां विधारिकाः ॥ नानावस्त्रधराः काश्चित्काश्चित्पुष्पकरांबुजाः ॥ ४२ ॥ नाना
 दर्शकराः काश्चित्काश्चित्कुंकुमलेपनम् ॥ धारयंत्यः कज्जलंचसिंदूरचपकंपराः ॥ ४३ ॥ काश्चिच्चित्रकनिर्मात्र्यः पादसंवाहने रताः ॥ काश्चित्तुभूषाकारिण्यो
 नानाभूषाधराः पराः ॥ ४४ ॥ पुष्पभूषणनिर्मात्र्यः पुष्पशृंगारकारिकाः ॥ नानाविलासचतुरावह्वय एवंविधाः पराः ॥ ४५ ॥ निबद्धपरिधानीयायुवत्यः
 सकला अपि ॥ देवीकृपालेशवशात्तुच्छीकृतजगत्रयाः ॥ ४६ ॥ एतादृत्यः स्मृतादेव्यः शृंगारमदगर्विताः ॥ तासां नामानिवक्ष्यामि शृणु मे नृपसत्तम ॥
 ४७ ॥ अनंगरूपाप्रथमाप्यनंगमदनापरा ॥ तृतीयातुततः प्रोक्ता सुंदरीमदनातुरा ॥ ४८ ॥ ततोभुवनवेगा स्यात्तथाभुवनपालिका ॥ स्यात्सर्वशं
 शिरानंगवेदनानंगमेखला ॥ ४९ ॥ विद्युद्दामसमानांग्यः कणत्कांचीगुणान्विताः ॥ रणन्मंजीरचरणावहिरंतरितस्ततः ॥ ५० ॥
 ऽलंकारविशेषश्चित्रकस्तथाचभगवत्याभालेचित्रकालंकारनिर्मात्र्योऽतिकुशल इत्यर्थः ॥ पादसंवाहने इति ॥ अत्र सर्वत्र भगवत्या इति योज्यम् ॥ भूषाकारिण्यभगवत्यायोग्यभूषाकारिण्यः ॥ भूषाधरा
 भगवत्याभूषापूरितरत्नकरंडधराः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ निबद्धपरिधानीया इति ॥ परिकरबद्धा इत्यर्थः ॥ दासीनां स्वभाव एवायम् ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ विद्युद्दामसमानांग्य इति ॥ ते
 जस्विन्योऽतिचंचला इत्यर्थः ॥ बहिरंतरितस्तत इति ॥ बहिर्देशादंतरंतदेशाद्बहिरेवंचतुर्दिशुधावमाना इत्यर्थः ॥ दूतीनां स्वभाव एवायम् ॥ ५० ॥

॥ ५१ ॥ प्राकाराद्वहिवैदूर्यप्राकाराद्वहिरित्यर्थः ॥ एतादृत्यः शारदातिलकादितंत्रेषु भुवनेश्वर्यावरणे प्रसिद्धाः ॥ तदुक्तम् ॥ पद्माद्वहिः समभ्यर्च्याः शक्तयः परिचारिका इति ॥ ५२ ॥ अथ त्रयोदशवैदूर्यमणिप्राकारमाह वज्रसालादग्रभागे इति ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ अस्मिन्प्राकारेऽष्टदिक्षु ब्राह्म्याद्यष्टमातरः संतीत्याह तत्राष्टदिक्ष्विति ॥ ५६ ॥ प्रतिब्रह्मांडसंस्थानां ब्राह्म्यादीनामेता ब्राह्म्यादयः समष्टिभूता इत्याह प्रति
धावमानास्तु शोभन्ते सर्वा विद्युल्लतोपमाः ॥ कुशलाः सर्वकार्येषु वेत्रहस्ताः समंततः ॥ ५७ ॥ अष्टदिक्षु तथैतासां प्राकाराद्वहरेव च ॥ सद नानि विराजन्ते नाना
वाहनहेतिभिः ॥ ५८ ॥ वज्रसालादग्रभागे सालो वैदूर्यनिर्मितः ॥ दशयोजनतुंगोऽसौ गोपुरद्वारभूषितः ॥ ५९ ॥ वैदूर्यभूमिः सर्वापि गृहाणि विविधानि च ॥
वीथ्योरथ्या महामार्गाः सर्वे वैदूर्यनिर्मिताः ॥ ६० ॥ वापीकूपतडागाश्च सर्वतीनां तटानि च ॥ वालुकाचैव सर्वाऽपि वैदूर्यमणिनिर्मिताः ॥ ६१ ॥ तत्राष्टदिक्षु परि
तो ब्राह्म्यादीनां च मंडलम् ॥ निजैर्गणैः परिवृतं भ्राजते नृपसत्तम ॥ ६२ ॥ प्रतिब्रह्मांडमातृगांताः समष्टय ईरिताः ॥ ब्राह्मीमाहेश्वरी चैव कौमारी वैष्णवी तथा
॥ ६३ ॥ वाराही च तथैद्राणी चामुंडाः सप्तमातरः ॥ अष्टमी तु महालक्ष्मीर्नाम्ना प्रोक्तास्तु मातरः ॥ ६४ ॥ ब्रह्मरुद्रादिदेवानां समाकारास्तु ताः स्मृताः ॥ जगत्क
ल्याणकारिण्यः स्वस्वसेनासमावृताः ॥ ६५ ॥ तत्सालस्य चतुर्द्वारुवाहनानि महेशितुः ॥ सज्जानि नृपते संतिसालंकाराणि नित्यशः ॥ ६६ ॥ दंतिनः कोटिशोवा
हाः कोटिशः शिविकास्तथा ॥ हंसाः सिंहाश्च गरुडामयूरावृषभास्तथा ॥ ६७ ॥ तैर्युक्ताः स्यंदनास्तद्वत्कोटिशो नृपनंदन ॥ पार्ष्णिग्राहसमायुक्ता ध्वजैराकाश
चुंबिनः ॥ ६८ ॥ कोटिशस्तु विमानानि नानाचिह्नान्वितानि च ॥ नानावादित्रयुक्तानि महाध्वजयुतानि च ॥ ६९ ॥ वैदूर्यमणिसालस्याप्यग्रेसालः परः स्मृतः ॥
दशयोजनतुंगोऽसौ विद्रनीलाश्मनिर्मितः ॥ ७० ॥ तन्मध्यभूस्तथा वीथ्यो महामार्गा गृहाणि च ॥ वापीकूपतडागाश्च सर्वे तन्मणिनिर्मिताः ॥ ७१ ॥ तत्र पद्मं तु
संप्रोक्तं बहुयोजनविस्तृतम् ॥ षोडशारं दीप्यमानं सुदर्शनमिवापरम् ॥ ७२ ॥ तत्र षोडशशक्तीनां स्थानानि विविधानि च ॥ सर्वोपस्करयुक्तानि समृद्धानि वसन्ति
हि ॥ ७३ ॥ तासां नामानि वक्ष्यामि शृणु मे नृपसत्तम ॥ कराली विकराली च तथोमा च सरस्वती ॥ ७४ ॥ श्रीदुर्गोपातथालक्ष्मीः श्रुतिश्चैव स्मृतिर्धृतिः ॥ श्रद्धामे
धामतिः कांतिरार्या षोडशशक्तयः ॥ ७५ ॥ नीलजीमूतसंकाशाः करवालकरांबुजाः ॥ समाः खेटकधारिण्यो युद्धोपक्रांतमानसाः ॥ ७६ ॥ सेनान्यः सकला एताः
श्रीदेव्या जगदीशितुः ॥ प्रतिब्रह्मांडसंस्थानां शक्तीनां नायिकाः स्मृताः ॥ ७७ ॥ ब्रह्मांडक्षोभकारिण्यो देवी शक्त्युपवृंहिताः ॥ नानारथसमारूढानां शक्तिभि
रन्विताः ॥ ७८ ॥

ब्रह्मांडेति ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ यथा ब्रह्माद्विदेवानामाकारास्तथैव तेषां शक्तीनामप्याकारा बोध्या इत्याह ब्रह्मरुद्रादीति ॥ ५९ ॥ अस्मिन्साले भगवत्यावाहनानि नानाविधानि वसन्तीत्याह
तत्सालस्येति ॥ ६० ॥ ६१ ॥ तैर्दंतिर्हंसाः सिंहाः श्वरुडामयूरावृषभास्तथा ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ अथ चतुर्दशमिद्रनीलमणिप्राकारमाह वैदूर्यमणीति ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ तस्मिन्प्राकारे षोडशदलं पद्मं देवीयंत्रावयवं विद्यते इ
त्याह तत्र पद्मं तु संप्रोक्तं बहुयोजनविस्तृतम् ॥ षोडशारं दीप्यमानं सुदर्शनमिवापरम् ॥ ७२ ॥ तत्र षोडशशक्तीनां स्थानानि विविधानि च ॥ सर्वोपस्करयुक्तानि समृद्धानि वसन्ति
हि ॥ ७३ ॥ तासां नामानि वक्ष्यामि शृणु मे नृपसत्तम ॥ कराली विकराली च तथोमा च सरस्वती ॥ ७४ ॥ श्रीदुर्गोपातथालक्ष्मीः श्रुतिश्चैव स्मृतिर्धृतिः ॥ श्रद्धामे
धामतिः कांतिरार्या षोडशशक्तयः ॥ ७५ ॥ नीलजीमूतसंकाशाः करवालकरांबुजाः ॥ समाः खेटकधारिण्यो युद्धोपक्रांतमानसाः ॥ ७६ ॥ सेनान्यः सकला एताः
श्रीदेव्या जगदीशितुः ॥ प्रतिब्रह्मांडसंस्थानां शक्तीनां नायिकाः स्मृताः ॥ ७७ ॥ ब्रह्मांडक्षोभकारिण्यो देवी शक्त्युपवृंहिताः ॥ नानारथसमारूढानां शक्तिभि
रन्विताः ॥ ७८ ॥

अथपंचदशमुक्ताप्रकारमाह इंद्रनील दक्षमालेति ॥ ७३ ॥ तस्मिन्प्राकारेभुवनेश्वरीयंत्रेविद्यमानमष्टदलंपञ्चविद्यतेइत्याह तन्मध्येऽष्टदलांबुजमिति ॥ ७४ ॥ सकेसरमितिपञ्चविशेषणम् ॥ देवीसमाका
रारक्तवर्णाः देव्यायुधवराः पाशांकुशवराः नवधारिण्यः ॥ ७५ ॥ जगद्गार्ताप्रबोधकाः एतद्ब्रह्मांडेइदंजातंतास्मिन्ब्रह्मांडेतज्जातमितिप्रतिब्रह्मांडसंबंधिवार्तानांबोधकाइत्यर्थः अमात्यानांस्वभावएवाय
म् ॥ ७६ ॥ विदंतिजानंति ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ अथषोडशमरक्तप्राकारमाह मुक्तासालादग्रभागेइति ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ षट्कोणमत्रेतिअस्मिन्प्राकारेभुवनेश्वरीयंत्रावयवंपट्कोणंवर्त

एतत्पराक्रमवर्तुंसहस्रास्योऽपिनक्षमः ॥ इंद्रनीलमहासालादग्रेतुबहुविस्तृतः ॥ ७३ ॥ मुक्ताप्राकारउदितोदशयोजनदैर्घ्यवान् ॥ मध्यभूःपूर्ववत्प्रोक्तात
न्मध्येऽष्टदलांबुजम् ॥ ७४ ॥ मुक्तामणिगणाकीर्णविस्तृतंतुसकेसरम् ॥ तत्रदेवीसमाकारादेव्यायुधधराःसदा ॥ ७५ ॥ संप्रोक्ताअष्टमंत्रिण्योजगद्गार्ताप्र
बोधकाः ॥ देवीसमानभोगास्ताइंगितज्ञास्तुपंडिताः ॥ ७६ ॥ कुशलाःसर्वकार्येषुस्वामिकार्यपरायणाः ॥ देव्यभिप्रायबोध्यस्ताश्चतुराअतिसुंदराः ॥ ७७ ॥
नानाशक्तिसमायुक्ताःप्रतिब्रह्मांडवर्तिनाम् ॥ प्राणिनांताःसमाचारंज्ञानशक्त्याविदंतिच ॥ ७८ ॥ तासांनामानिवक्ष्यामिमत्तःशृणुनृपोत्तम ॥ अनंगकु
सुमाप्रोक्ताअनंगकुसुमातुरा ॥ ७९ ॥ अनंगमदनातद्वदनंगमदनातुरा ॥ भुवनपालागगनवेगाचैवततःपरम् ॥ ८० ॥ शशिरेखाचगगनरेखाचैवततःपर
म् ॥ पाशांकुशवराभीतिधराअरुणविग्रहाः ॥ ८१ ॥ विश्वसंबंधिनींवार्ताबोधयंतिप्रतिक्षणम् ॥ मुक्तासालादग्रभागेमहामारक्तोपरः ॥ ८२ ॥ सालोत्त
मःसमुद्दिष्टोदशयोजनदैर्घ्यवान् ॥ नानासौभाग्यसंयुक्तोनानाभोगसमन्वितः ॥ ८३ ॥ मध्यभूस्तादृशीप्रोक्तासदनानितथैवच ॥ षट्कोणमत्रविस्तीर्णको
णस्थादेवताःशृणु ॥ ८४ ॥ पूर्वकोणेचतुर्वक्रोगायत्रीसहितोविधिः ॥ कुंडिकाक्षगुणाभीतिदंडायुधधरःपरः ॥ ८५ ॥ तदायुधधरादेवीगायत्रीपरदेवता ॥
वेदाःसर्वैर्मूर्तिमंतःशास्त्राणिविविधानिच ॥ ८६ ॥ स्मृतयश्चपुराणानिमूर्तिमंतिवसंतिहि ॥ येब्रह्मविग्रहाःसंतिगायत्रीविग्रहाश्चये ॥ ८७ ॥ व्याहृतीनांविग्र
हाश्चतेनित्यंतत्रसंतिहि ॥ रक्षःकोणेशंखचक्रगदांबुजकरांबुजा ॥ ८८ ॥ सावित्रीवर्ततेतत्रमहाविष्णुश्चतादृशः ॥ येविष्णुविग्रहाःसंतिमत्स्यकूर्मादयोऽखि
लाः ॥ ८९ ॥ सावित्रीविग्रहायेचतेसर्वेतत्रसंतिहि ॥ वायुकोणेपरश्चक्षमालाभयवरान्वितः ॥ ९० ॥ महारुद्रोवर्ततेऽत्रसरस्वत्यपितादृशी ॥ येयेतुरुद्रभेदाः
स्युर्दक्षिणास्यादयोनृप ॥ ९१ ॥ गौरीभेदाश्चयेसर्वेतत्रनिवसंतिहि ॥ चतुःषष्ट्यागमायेचयेचान्येप्यागमाःस्मृताः ॥ ९२ ॥

तेइत्यर्थः ॥ तदुक्तंशारदायाम् ॥ पञ्चमष्टदलंवाह्येवृत्तंषोडशभिर्दलेः ॥ विलिखेत्कर्णिकामध्येषट्कोणमतिमुंदरमिति ॥ ८४ ॥ पूर्वकोणइति ॥ पूज्यपूजकयोर्मध्येप्राचीतिनियमादेव्यग्रभागस्थःको
णःपूर्वकोणशब्देनग्राह्यः ॥ तदनुरोधेनैवषट्कोणानांव्यवस्थाबोध्या ॥ तस्मिन्पूर्वकोणेगायत्रीसहितोब्रह्मावर्ततइत्यर्थः ॥ कुंडिकाकर्मंडलुः ॥ अक्षगुणोऽक्षसूत्रम् ॥ अभीतिरभयम् ॥
॥ ८५ ॥ तान्येवायुधानिगायत्र्याःसंतीत्याह तदायुधधरेति ॥ तदुक्तंशारदायाम् ॥ इंद्रकोणेलसदंडकुंडिकाक्षगुणाभयाम् ॥ गायत्रीपूजयेन्मंत्रीब्रह्माणमपितादृशमिति ॥ ब्रह्मसन्निधौवे
दामूर्तिमंतःसंतीत्याह ॥ वेदाःसर्वेइति ॥ ८६ ॥ ब्रह्मविग्रहाब्रह्मणोऽवताराः ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ दक्षिणास्यादयोदक्षिणामूर्तिप्रभृतयः ॥ ९१ ॥ गौरीभेदाःपार्वत्यवताराः ॥ ९२ ॥

॥ ९३ ॥ ९४ ॥ निधिपतिर्देव्याधनपतिः ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ अथसप्तदशंप्रवालप्राकारमाह ॥ महामारकतस्याग्रेइति ॥ १०० ॥ पंचभूतानांपृथिव्यादिपंचभूतानांनायिकाः ॥
॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अथाष्टादशंनवरत्नप्राकारमाह प्रवालसालादग्रेइति ॥ ४ ॥ आम्नायदेवीनामिति ॥ पूर्वाम्नायपश्चिमाम्नायदक्षिणाम्नायोत्तराम्नायोर्ध्वाम्नायदेवताआगमेप्रसिद्धास्तासांदेवतानांस्था
नानितत्रवसंतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ श्रीभगवत्यायेऽवतारागृहीतादैत्यनाशार्थभक्तानुग्रहार्थचतेऽपितस्मिन्नेवप्राकारेवसंतीत्याह श्रीदेव्याइति ॥ तेचपाशांकुशेश्वरीभुवनेश्वरीभैरवीकपालभुवनेश्वरीअंकु

तेसर्वेमूर्तिमंतश्चतत्रवैनिवसंतिहि ॥ अग्निकोणेरत्नकुंभंतथामणिकरंडकम् ॥ ९३ ॥ दधानोनिजहस्ताभ्यांकुबेरोधनदायकः ॥ नानावीथिसमायुक्तोमहाल
क्ष्मीसमन्वितः ॥ ९४ ॥ देव्यानिधिपतिस्त्वास्तेस्वगुणैःपरिवेष्टितः ॥ वारुणेतुमहाकोणेमदनोरतिसंयुतः ॥ ९५ ॥ पाशांकुशधनुर्वाणधरोनित्यंविजराजते ॥
शृंगारामूर्तिमंतस्तुतत्रसन्निहिताःसदा ॥ ९६ ॥ ईशानकोणेविघ्नेशोनित्यंपुष्टिसमन्वितः ॥ पाशांकुशधरोर्वीरोविघ्नहर्ताविजराजते ॥ ९७ ॥ विभूतयोगणेशस्य
यायाःसंतिनृपोत्तम ॥ ताःसर्वानिवसंत्यत्रमहैश्वर्यसमन्विताः ॥ ९८ ॥ प्रतिब्रह्मांडसंस्थानांब्रह्मादीनांसमष्टयः ॥ एतेब्रह्मादयःप्रोक्ताःसेवंतेजगदीश्वरीम् ॥
॥ ९९ ॥ महामारकतस्याग्रेऽतयोजनदैर्घ्यवान् ॥ प्रवालसालोस्त्यपरःकुंकुमारुणविग्रहः ॥ १०० ॥ मध्यभूस्तादृशीप्रोक्तासदनानिचपूर्ववत् ॥ तन्मध्येपं
चभूतानांस्वामिन्यःपंचसंतिच ॥ १ ॥ हल्लेखागगनारक्ताचतुर्थीतुकरालिका ॥ महोच्छुष्मापंचमीचपंचभूतसमप्रभाः ॥ २ ॥ पाशांकुशवराभीतिधारि
ण्योमितभूषणाः ॥ देवीसमानवेषाढ्यानवयौवनगर्विताः ॥ ३ ॥ प्रवालसालादग्रेतुनवरत्नविनिर्मितः ॥ बहुयोजनविस्तीर्णोमहासालोऽस्तिभूमिप ॥ ४ ॥ त
त्रचाम्नायदेवीनांसदनानिवहून्यपि ॥ नवरत्नमयान्येवतडागाश्चसरांसिच ॥ ५ ॥ श्रीदेव्यायेऽवताराःस्युस्तेतत्रनिवसंतिहि ॥ महाविद्यामहाभेदाःसंतित
त्रैवभूमिप ॥ ६ ॥ निजावरणदेवीभिर्निजभूषणवाहनैः ॥ सर्वदेव्योविराजंतेकोटिसूर्यसमप्रभाः ॥ ७ ॥ सप्तकोटिमहामंत्रदेवताःसंतितत्रहि ॥ नवरत्नमयाद
ग्रेचिंतामणिगृहमहत् ॥ ८ ॥ तत्रत्यं वस्तुमात्रंतुचिंतामणिविनिर्मितम् ॥ सूर्योद्गारोपलैस्तद्वच्चंद्रोद्गारोपलैस्तथा ॥ ९ ॥ विद्युत्प्रभोपलैःस्तंभाःकल्पितास्तु
सहस्रशः ॥ येषांप्रभाभिरंतस्थंवस्तुकिंचिन्नदृश्यते ॥ ११० ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेद्वादशस्कंधेएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

शभुवनेश्वरीप्रसादभुवनेश्वरीश्रीक्रोधभुवनेश्वरीत्रिपुटाश्वारूढानित्यक्लिन्नान्नपूर्णत्वरितादयोभुवनेश्वर्यवताराभुवनेश्वरीसंहितायांप्रसिद्धाः ॥ महाविद्यामहाभेदाइति ॥ कालीतारामहाविद्याषोडशीत्याद
योदशमहाविद्यास्तासांयेमहाभेदावतारास्तेऽपितत्रप्राकारेवसंतीत्यर्थः ॥ दशमहाविद्यामहाविद्यावताराश्चसंतीत्यर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ अथमुख्यंदेवीसदनमाह नवरत्नमयादग्रेइति ॥ ८ ॥ तत्रचिंतामणिगृहस्तं
भानाह सूर्योद्गारोपलैरिति ॥ सूर्यसमानकांतिसुद्धिरंतिवर्मंतितेसूर्योद्गारास्तादृशायेऽपलाःपाषाणाःसूर्यसमानकांतयस्तैस्तथाचंद्रोद्गारोपलैश्चंद्रसमानकांतिपाषाणैस्तथाविद्युत्प्रभापाषाणैश्चिंतामणि
गृहसहस्रशःस्तंभाकल्पिताइत्यर्थः ॥ ९ ॥ वस्तुकिंचिन्नदृश्यतेइति ॥ एकविद्युदर्शनेनेत्रांध्यंभवतिकिंपुनरनेकविद्युत्समकांतिसहस्रस्तंभदर्शनेइत्यर्थः ॥ ११० ॥ इतिश्रीदे० द्वा० एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥

त्रिसप्ततिमहापद्मैश्चितामणिगृहस्थहि। कु० तुवर्णनसम्यक्देव्याध्यानमिहोच्यते ॥ १ ॥ अथचिंतामणिगृहवर्णयति तदेवदेवीसदनमिति ॥ सर्वषोडशदलाष्टदलषट्कोणमध्येयच्चिंतामणिगृहंविंदुस्था
नभूततदेवदेवीसदनमूलप्रकृतेर्देव्यास्तदेवस्थानंतत्रचत्वारोमंडपाः संतीत्याह सहस्रस्तंभेति ॥ १ ॥ मंडपनामान्याह ॥ शृंगारमंडपइति ॥ तत्रसहस्रस्तंभयुक्तएकांमंडपएवंचतुर्दिक्षुचत्वारोमंडपाः ॥ त
त्रसहस्रस्तंभोऽसंख्यपर्यायः ॥ असंख्यस्तंभाः संतीत्यर्थः ॥ सभायाअतिविस्तीर्णत्वात् ॥ २ ॥ ३ ॥ तन्मंडपानामिति ॥ चतुर्णामंडपानांपरितउभयतएकाकाश्मीरवनिकाद्वितीयामल्लिकावनिकातृतीया
कुंदवनिकाऽस्तीत्यर्थः ॥ ४ ॥ यासुवनिकासुवाटीपुअसंख्याताः पुष्कलकागंधमृगामृगमदपूरितास्तत्स्त्राविणश्चसंतीत्यर्थः ॥ ५ ॥ मंडपचतुष्टयोभयभागेऽपिमहापद्माटवीवर्ततेतांवर्णयति महापद्माट
वीति ॥ ६ ॥ एतद्वनिकानांवाटिकानांसुगंधेनसर्वमपिमणिद्वीपंवासितमित्यर्थः ॥ ७ ॥ तत्रशृंगारमंडपस्थकृत्यमाह शृंगारमंडपेदेव्यइति शृंगारमंडपेदेवीमध्येसिंहासनेतिष्ठतिमणिद्वीपवासिनोदेववराः

॥ व्यासउवाच ॥ तदेवदेवीसदनमध्यभागेविराजते ॥ सहस्रस्तंभसंयुक्ताश्चत्वारस्तेषुमंडपाः ॥ १ ॥ शृंगारमंडपश्चैकोमुक्तिमंडपएवच ॥ ज्ञानमंडपसंज्ञस्तु
तृतीयः परिकीर्तितः ॥ २ ॥ एकांतमंडपश्चैवचतुर्थः परिकीर्तितः ॥ नानावितानसंयुक्तानानाधूपैस्तुधूपिता ॥ ३ ॥ कोटिसूर्यसमाः कांत्याभ्राजंतेमंडपाः शु
भाः ॥ तन्मंडपानांपरितः काश्मीरवनिकास्मृता ॥ ४ ॥ मल्लिकाकुंदवनिकायत्रपुष्कलकाः स्थिताः ॥ असंख्यातामृगमदैः पूरितास्तत्स्त्रवानृप ॥ ५ ॥ महाप
द्माटवीतद्द्रव्यसोपाननिर्मिता ॥ सुधारसेनसंपूर्णागुंजन्मत्तमधुव्रता ॥ ६ ॥ हंसकारंडवाकीर्णागंधपूरितदिकटा ॥ वनिकानांसुगंधैस्तुमणिद्वीपंसुवासित
म् ॥ ७ ॥ शृंगारमंडपेदेव्योगायंतिविविधैः स्वरैः ॥ सभासदोदेववरामध्ये श्रीजगदंविका ॥ ८ ॥ मुक्तिमंडपमध्ये तुमोचयत्यनिशं शिवा ॥ ज्ञानोपदेशंकुरुते
तृतीयेनृपमंडपे ॥ ९ ॥ चतुर्थमंडपेचैवजगद्रक्षाविचितनम् ॥ मंत्रिणीसहितानित्यंकरोतिजगदंविका ॥ १० ॥ चिंतामणिगृहेराजश्छक्तितत्त्वात्मकैः परैः ॥
सोपानैर्दशभिर्युक्तोमंचकोप्यधिराजते ॥ ११ ॥ ब्रह्माविष्णुश्चरुद्रश्चईश्वरश्चसदाशिवः ॥ एतेमंचखुराः प्रोक्ताः फलकस्तुसदाशिवः ॥ १२ ॥ तस्योपरिमहा
देवोभुवनेशोविराजते ॥ यादेवीनिजलीलार्थद्विधाभूतावभूवह ॥ १३ ॥

पूर्वोक्ताः सर्वेसभासदः संतिदेव्योदेवांगनावशिन्यादयश्चसर्वाअप्सराश्चदेवीपुरतोगायंतीत्यर्थः ॥ ८ ॥
मुक्तिमंडपे तुसर्वांप्रतिब्रह्मांडवर्तिनोभक्तानमोचयति ॥ चतुर्विधांमुक्तिं ददातीत्याह मुक्तिमंडपेति ॥ तृतीयमंडपेभक्तेभ्योज्ञानोपदेशंनिजब्रह्मरूपविषयकज्ञानोपदेशंकरोतीत्याह ज्ञानोपदेशमिति ॥ ९ ॥
चतुर्थमंडपस्थकृत्यमाह चतुर्थमंडपेचैवेति ॥ मंत्रिणीसहितेति ॥ मंत्रिण्यः पूर्वोक्ताअनंगकुसुमाद्याअष्टदलस्थाः शक्तयस्ताभिः सहिताजगद्रक्षाविचितनंकरोतीत्यर्थः ॥ महाराजस्वभावएवायम् ॥ १० ॥
सूर्यदेवीस्थानमाह चिंतामणिगृहेइति ॥ शक्तितत्त्वात्मकैरिति ॥ शक्तितत्त्वानिमूलप्रकृतेर्भुवनेश्वर्यास्तत्त्वानिदशसंख्यानि ॥ तदुक्तंशारदायां निवृत्त्याद्याः कलाः पंचततोर्विंदुकलाः पुनः ॥ नादः शक्तिः
सदापूर्वः शिवश्चप्रकृतेर्विंदुरिति ॥ तानिचदशशक्तितत्त्वानिसोपानरूपाणिश्रेणीरूपाणिअत्युच्चमंचेऽधिरोहणार्थस्थितानितैर्दशभिः सोपानैर्युक्तोमंचकोवक्ष्यमाणोविराजतइत्यर्थः ॥ ११ ॥ मंचकस्वरूपमा
ह ब्रह्माविष्णुश्चेति ॥ ब्रह्मादयश्चत्वारोमंचकखुराः ॥ सदाशिवस्तुफलकस्थानीयइत्यर्थः ॥ १२ ॥ तस्मिन्मंचेभुवनेश्वरोमहादेवोविराजते ॥ कोऽसौभुवनेश्वरइतिचेत्तत्राह यादेवीति ॥ निजलीलार्थयोग्य
निजदेहानुरूपक्रीडार्थसृष्ट्यादौस्वयंभगवतीद्विधाभूतावभूवतदक्षिणार्धभागोऽयंभुवनेश्वरइत्यर्थः ॥ एकैवसाम्यावस्थमायाशबलब्रह्मरूपिणीभगवतीभुवनेश्वरीभुवनेश्वररूपेणप्रादुर्भूवेत्यर्थः ॥ १३ ॥

कंदर्पस्ययः सौंदर्यदर्पस्तत्राशने उद्यत उत्पन्नाये कोटिकंदर्पास्तद्वत्सुंदरो भुवनेश्वर इत्यर्थः ॥ अभूतोपमेयम् ॥ निरतिशयसौंदर्यवानित्यर्थः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ त्रिनेत्र इति ॥ प्रतिवक्त्रं त्रिनेत्र इत्यर्थः ॥ तस्य भुवनेश्वरस्य वामांके श्रीभुवनेश्वरी विराजते इत्याह वामांक इति ॥ १७ ॥ तावर्णयति नवरत्नेति ॥ नवरत्नगणाकीर्णयत्कांचीदामकोटिसूत्रं तेनान्विता ॥ तप्तकांचने सन्नद्धाः खचिता ये वैदूर्यमणयस्तद्युक्तमंगदं भूषणं बाहुभूषणं यस्याः सा ॥ १८ ॥ कनहीप्यमानं श्रीचक्रं तदाकारं यत्ताटं कंकर्णभूषणं तेन विटं कंसुंदरं वदनां बुजं यस्याः सा ॥ ललाटकांतिविभवेन विजितोऽर्धसुधाकरोऽर्धचंद्रो यस्याः सा ययासेति वा ॥ अष्टमीचंद्रविंबसदृशललाटवतीत्यर्थः ॥ १९ ॥ विंबकांतेस्तिरस्कारि यद्रदच्छदमोष्ठपुटं तेन विराजिता ॥ २० ॥ दिव्योयश्चूडामणिः शिरोभूषणं तस्मिन्स्फारौ विस्तीर्णसृष्ट्यादौ तु स एवायं तदर्धांगो महेश्वरः ॥ कंदर्पदर्पनाशोद्यत्कोटिकंदर्पसुंदरः ॥ १४ ॥ पंचवक्त्रस्त्रिनेत्रश्च मणिभूषणभूषितः ॥ हरिणाभीतिपरशून्वरंच निजबाहुभिः ॥ १५ ॥ दधानः षोडशाब्दोऽसौ देवः सर्वेश्वरो महान् ॥ कोटिसूर्यप्रतीकाशश्चंद्रकोटिसुशीतलः ॥ १६ ॥ शुद्धस्फटिकसंकाशस्त्रिनेत्रः शीतलद्युतिः ॥ वामांके सन्निपण्णाऽस्य देवी श्रीभुवनेश्वरी ॥ १७ ॥ नवरत्नगणाकीर्णकांचीदामविराजिता ॥ तप्तकांचनसन्नद्धवैदूर्यांगदभूषणा ॥ १८ ॥ कनच्छ्रीचक्रताटं कविटं कवदनां बुजा ॥ ललाटकांतिविभवविजितार्धसुधाकरा ॥ १९ ॥ विंबकांतितिरस्कारि दच्छदविराजिता ॥ लसत्कुंकुमकस्तूरीतिलकोद्रासितानना ॥ २० ॥ दिव्यचूडामणिस्फारचंचंद्रकसूर्यका ॥ उद्यत्कविसमस्वच्छनासाभरणभासुरा ॥ २१ ॥ चिंताकलं वितस्वच्छमुक्तागुच्छविराजिता ॥ पटीरपंककपर्पूरकुंकुमालंकृतस्तनी ॥ २२ ॥ विचित्रविविधाकल्पाकंबुसंकाशकंधरा ॥ दाडिमीफलबीजाभदंतपंक्तिविराजिता ॥ २३ ॥ अनर्घ्यरत्नवटितमुकुटांचितमस्तका ॥ मत्तालिमालाविलसदलकाव्यमुखां बुजा ॥ २४ ॥ कलंककाश्यनिर्मुक्तशरच्चंद्रनिभानना ॥ जाह्नवीसलिलावर्तशोभिनाभिविभूषिता ॥ २५ ॥ माणिक्यशकलावद्धमुद्रिकांगुलिभूषिता ॥ पुंडरीकदलाकारनयनत्रयसुंदरी ॥ २६ ॥ कल्पिताच्छमहारागपद्मरागोज्ज्वलप्रभा ॥ रत्नकिंकणिकायुक्तवक्त्रकं कणशोभिता ॥ २७ ॥ मणिमुक्तासरापारलसत्पदकसंततिः ॥ रत्नांगुलिप्रविततप्रभाजाललसत्करा ॥ २८ ॥ कंचुकीगुंफितापारनानारत्नततिद्युतिः ॥ मल्लिकामोदिधम्मिल्लमल्लिकालिसरावृता ॥ २९ ॥ सुवृत्तनिविडोत्तुंगकुचभारालसाशिवा ॥ वरपाशांकुशाभीतिलसद्बाहुचतुष्टया ॥ ३० ॥ सर्वशृंगारवेषाद्यासुकुमारांगवल्लरी ॥ सौंदर्यधारासर्वस्वानिव्याजकरुणामयी ॥ ३१ ॥

गौचंचच्चंद्रकसूर्यकौयस्याः ॥ चंद्रकसूर्यकावित्यत्रेवेप्रतिकृता

वितिकृत् ॥ रत्ननिमित्तचंद्रसूर्यसंबद्धचूडामणिभूषणविराजितेत्यर्थः ॥ उद्यन्धः कविः शुक्रनक्षत्रं तेन समस्वच्छं यत्रासाभरणं तेन भासुरा ॥ २१ ॥ चिंताकंकठभूषणविशेषस्तस्मिंलंबितोयः स्वच्छमुक्तागुच्छस्तेन विराजिता ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ कलंककाश्यनिर्मुक्तोयः शरच्चंद्रस्तत्रिभमाननं यस्याः ॥ २५ ॥ २६ ॥ कल्पितः शाणधर्षणेन संपादितोच्छमहारागो यस्य तादृशोयः पद्मरागस्तद्रुज्ज्वलाप्रभा यस्य सा ॥ किंकिणित्राक्षुद्रवटिका ॥ २७ ॥ मणिमुक्तासरेपुमणिमुक्तामालासुविद्यमाना अपारा अमौल्यालसत्पदकसंततिर्यस्याः सा ॥ २८ ॥ मल्लिकाया आमोदीयोधम्मिल्लस्तस्मिन्यामल्लिकामल्लिकामालानस्मिन्योलिसरः ॥ २९ ॥ सुवृत्तनिविडोत्तुंगकुचभारेणालसास्त्रिणा ॥ ३० ॥ ३१ ॥

संलप्योवासीतस्यामिपुण्येति ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ इच्छाशक्त्येति ॥ इदंमूर्तिमच्छक्तित्रयंदेव्याः सन्निधावस्तीत्यर्थः ॥ ३४ ॥ जयादिनवपीठशक्तयोऽपि मूर्तिभक्त्यो
 देवीस्तुवंतीत्याह जयाचेति ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ देवीपार्श्वभागस्थोनिधीवर्णयति यस्यास्तिवति ॥ शंखनिधिः पद्मनिधिश्च ॥ ३७ ॥ निधिभ्यांनिधिसकाशाद्विनिर्गताइत्यर्थः ॥ तारत्वहानद्यः सुधा
 सिध्वंतगामिन्यः संतीत्यनेन मध्यस्थप्राकाराणां नदीनिर्गमनयोग्यानिद्वाराणि संतीत्येतदुक्तं भवति ॥ ३८ ॥ एतादृशीयाभुवनेश्वरीसाभुवनेश्वरस्यांकेतिष्ठतीत्याह सादेवीति ॥ ३९ ॥ सहस्रयो
 जनायामभिति ॥ चिंतामणिगृहंसहस्रयोजनायामंतदुत्तरसालास्तु पूर्वस्मात्पूर्वस्माद्विगुणविस्ताराइत्यर्थः ॥ ४० ॥ इदंमणिद्वीपंनभूमिष्ठं किंत्वंतरिक्षगतमिति ॥ ४१ ॥ किंचास्यमणिद्वी

निजसंलप्यमापुयंविनिर्भर्तिसतकच्छपी ॥ कोटिकोटिर्वीदूनांकांतियाविभ्रतीपरा ॥ ३२ ॥ नानासखीभिर्दासीभिस्तथादेवांगनादिभिः ॥ सर्वाभिर्देवताभि
 स्तुसमंतात्परिवेष्टिता ॥ ३३ ॥ इच्छाशक्त्याज्ञानशक्त्याक्रियाशक्त्यासमन्विता ॥ लज्जातुष्टिस्तथापुष्टिः कीर्तिः कांतिः क्षमादया ॥ ३४ ॥ बुद्धिर्मेधास्मृति
 र्लक्ष्मीर्मूर्तिस्त्योऽगनाः स्मृताः ॥ जयाचविजयाचैवाप्यजिताचापराजिता ॥ ३५ ॥ नित्याविलासिनीदोग्ध्रीत्वयोरामंगलानवा ॥ पीठशक्त्यएतास्तुसेवंते
 यांपरां विकाम ॥ ३६ ॥ यस्यास्तुपार्श्वभागेस्तोनिधीतौशंखपद्मकौ ॥ नवरत्नवहानद्यस्तथावैकांचनस्रवाः ॥ ३७ ॥ सप्तधातुवहानद्योनिधिभ्यांतुविनि
 र्गताः ॥ सुधासिध्वंतगामिन्यस्ताः सर्वानृपसत्तम ॥ ३८ ॥ सादेवीभुवनेशानीतद्रामांकेविराजते ॥ सर्वेशत्वंमहेशस्ययत्संगादेवनान्यथा ॥ ३९ ॥ चिंताम
 णिगृहस्याऽस्यप्रमाणंशृणुभूमिप ॥ सहस्रयोजनायाममहांतस्तत्प्रचक्षते ॥ ४० ॥ तदुत्तरेमहासालाः पूर्वस्माद्विगुणाः स्मृताः ॥ अंतरिक्षगतंत्वेतन्निराधा
 रंविराजते ॥ ४१ ॥ संकोचश्चविकासश्चजायेतेऽस्यनिरंतरम् ॥ पटवत्कार्यवशतः प्रलयेसर्जनेतथा ॥ ४२ ॥ सालानांचैवसर्वेषांसर्वकांतियपरावधि ॥ चिंता
 मणिगृहंप्रोक्तंयत्रदेवीमहोमयी ॥ ४३ ॥ येयेउपासकाः संतिप्रतिब्रह्मांडवर्तिनः ॥ देवेषुनागलोकेषुमनुष्येष्वितरेषुच ॥ ४४ ॥ श्रीदेव्यास्तेचसर्वेऽपिब्रजं
 त्यत्रैवभूमिप ॥ देवीक्षेत्रेयेत्यजंतिप्राणान्देव्यर्चनेरताः ॥ ४५ ॥ तेसर्वेयांतितत्रैवयत्रदेवीमहोत्सवा ॥ घृतकुल्यादुग्धकुल्यादधिकुल्यामधुस्रवाः ॥ ४६ ॥
 स्यंदंतिसरितः सर्वास्तथामृतवहाः पराः ॥ द्राक्षारसवहाः काश्चिजंबूरसवहाः पराः ॥ ४७ ॥ आम्रेश्वरसवाहिन्योनद्यस्तास्तुसहस्रशः ॥ मनोरथफलावृक्षा
 वाप्यः कूपास्तथैवच ॥ ४८ ॥ यथेष्टपानफलदानन्यूनंकिंचिदस्तिहि ॥ नरोगपलितंवापिजरावापिकदाचन ॥ ४९ ॥ नचिंतानचमात्सर्यकामक्रोधादि
 कंतथा ॥ सर्वैयुवानः सस्त्रीकाः सहस्रादित्यवर्चसः ॥ ५० ॥ भजंतिसततंदेवीतत्रश्रीभुवनेश्वरीम् ॥ केचित्सलोकतापन्नाः केचित्सामीप्यतांगताः ॥ ५१ ॥

पस्यप्रलयेऽपिननाशस्तथासृष्टिसमयेनोत्पत्तिः ॥ किंतुप्रलयेपटवत्संकोचोभवतिसृष्टिसमयेविकासोभवति ॥ तथाचसंकोचविकासशालिकमलवत्पटवच्चास्तीत्याह संकोचश्चेति ॥ कार्यवशतइत्यने
 नप्रतिब्रह्मांडवर्तिनांभक्तानांवहूनांसंघर्षेतथाप्रतिब्रह्मांडवर्तिनांदेवादीनांचसंघर्षेविकासोभवतितृद्विगच्छति ॥ तदभावेसंकोचोभवतीत्येतदुक्तंभवति ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ अस्मिन्मणिद्वीपेयत्रजंति
 तानाह येयेउपासकाः संतीति ॥ ४४ ॥ श्रीदेव्याः पराशक्तेरुपासकाइत्यन्वयः ॥ देवीक्षेत्रेषुसत्तमस्कंधोक्तेषु ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥

॥५२॥ समष्टयइति ॥ यायामणिद्वीपेदेवतास्ताः सर्वाः प्रतिब्रह्मांडवर्तिनां देवानां समष्टयः संतीत्यर्थः ॥५३॥ मायाशबलविग्रहामुपासते इत्यन्वयः ॥ ५४ ॥ समुदितं मणिद्वीपं वर्णयति इत्थं राज्ञि
ति ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ रत्नशृंगिणोरत्नपर्वतास्तद्युक्तम् ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ऐश्वर्यादीनामुत्तमगुणानां समाप्तिरत्र वर्तते इत्याह ऐश्वर्यस्य समग्रस्येति ॥
सरूपतांगताः केचित्सार्ष्टितांच परे गताः ॥ यायास्तु देवतास्तत्र प्रतिब्रह्मांडवर्तिनाम् ॥ ५२ ॥ समष्टयः स्थितास्तु सेवंते जगदीश्वरीम् ॥ सप्तकोटिमहामंत्रा
मूर्तिमंत उपासते ॥ ५३ ॥ महाविद्याश्च सकलाः साम्यवस्थात्मिकां शिवाम् ॥ कारणं ब्रह्मरूपांतां मायाशबलविग्रहाम् ॥ ५४ ॥ इत्थं राजन्मया प्रोक्तं मं
णिद्वीपं महत्तरम् ॥ न सूर्यचंद्रौ नो विद्युत्कोटयोऽग्निस्तथैव च ॥ ५५ ॥ एतस्य भासा कोट्यंशकोट्यंशेनापिते समाः ॥ कचिद्विद्रुमसंकाशं कचिन्मरकतच्छ
वि ॥ ५६ ॥ विद्युद्भानुसमच्छायं मध्यसूर्यसमं कचिद् ॥ विद्युत्कोटिमहाधारासारकांतिततं कचिद् ॥ ५७ ॥ कचिद्विद्रुमनीलेंद्रं माणिक्यसदृशच्छवि ॥ ही
रसारमहागर्भधगद्गितदिकटम् ॥ ५८ ॥ कांत्यादावानलसमंततत्कांचनसन्निभम् ॥ कचिच्चंद्रोपलोद्गारं सूर्योद्गारं च कुत्रचित् ॥ ५९ ॥ रत्नशृंगिसमायुक्तं र
त्नप्राकारगोपुरम् ॥ रत्नपत्रैरत्नफलैर्वृक्षैश्च परिमंडितम् ॥ ६० ॥ नृत्यन्मयूरसंघैश्च कपोतरणितोज्ज्वलम् ॥ कोकिलाकाकलीलापैः शुक्लापैश्च शोभितम् ॥
॥ ६१ ॥ सुरम्यरमणीयांबुलक्षावधिसरोवृतम् ॥ तन्मध्यभागाविलसद्विकचद्रत्नपंकजैः ॥ ६२ ॥ सुगंधिभिः समंतात्तुवासितं शतयोजनम् ॥ मंदमारुतसंभि
त्रचलद्रुमसमाकुलम् ॥ ६३ ॥ चिंतामणिसमूहानां ज्योतिपाविततांवरम् ॥ रत्नप्रभाभिरभितो धगद्गितदिकटम् ॥ ६४ ॥ वृक्षव्रातमहागंधवातव्रातसुषू
रितम् ॥ धूपधूपयितं राजन्मणिदीपायुतोज्ज्वलम् ॥ ६५ ॥ मणिजालकसच्छिद्रतरलोदरकांतिभिः ॥ दिङ्मोहजनकंचैतद्वर्णोदरसंयुतम् ॥ ६६ ॥ ऐ
श्वर्यस्य समग्रस्य शृंगारस्याखिलस्य च ॥ सर्वज्ञतायाः सर्वायास्तेजसाश्चाखिलस्य च ॥ ६७ ॥ पराक्रमस्य सर्वस्य सर्वोत्तमगुणस्य च ॥ सकलायादयायाश्च समा
प्तिरिह भूपति ॥ ६८ ॥ राज्ञ आनंदमारभ्य ब्रह्मलोकांतभूमिषु ॥ आनंदाये स्थिताः सर्वे तेऽत्रैवांतर्भवन्ति हि ॥ ६९ ॥ इति ते वर्णितं राजन्मणिद्वीपं महत्तरम् ॥ म
हादेव्याः परस्थानं सर्वलोकोत्तमोत्तमम् ॥ ७० ॥ एतस्य स्मरणात्सद्यः सर्वपापं विनश्यति ॥ प्राणोत्क्रमणसंधौ तु स्मृत्वा तत्रैव गच्छति ॥ ७१ ॥ अध्यायपंच
कंत्वेतत्पठेन्नित्यं समाहितः ॥ भूतप्रेतापि शाचादिवाधातत्र भवेन्न हि ॥ ७२ ॥ नवीनग्रहनिर्माणे वास्तुयागे तथैव च ॥ पठितव्यं प्रयत्नेन कल्याणं तेन जायते ॥
॥ ७३ ॥ इति श्रीदेवीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

॥ ६७ ॥ ६८ ॥ तैत्तिरीयश्रुतौ सार्वभौमानंदमारभ्य ब्रह्मलोकपर्यंतमानंदभेदाये उक्तास्ते

सर्वेऽप्यानंदाश्च संतीत्याह राज्ञ आनंदमारभ्येति ॥ ६९ ॥ मणिद्वीपवर्णनमुपसंहरति इति ते वर्णितमिति ॥ ७० ॥ प्राणोत्क्रमणसंधौ मरणसमये एतन्मणिद्वीपं स्मृत्वा मृतः प्राणी तत्रैव मणिद्वीपे एव गच्छतीत्य
र्थः ॥ ७१ ॥ अष्टमाध्यायमारभ्येति ॥ ७२ ॥ फलं तत्कथयति अध्यायपंचकंत्वेतदिति ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ॥ इ० श्रीदे० भा० तिलके द्वादशस्कंधे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

त्रिशतपद्यैरधपद्यसहस्रैर्वेनमेवयेन ॥ इति कथेयमुपवर्ण्यते ॥ १ ॥ एतावत्पर्यंतं श्रीदेवीभागवतपुराणं कथितं तदुपसंहरति ॥ इति कथितं भूवेति ॥ पमृत्युनामृतोदुर्गतिगतस्तदुद्धारार्थं किं
यद्यत्पुष्टं तन्मयोक्तं तत्राप्यमंत्रं वारं भेष्यत्वापुष्टं तत्सर्वं नारायणनारदसंवादमुखेन मयैव प्रोक्तमित्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ अथ यत्त्वया तुल्यं स्तुतं तत्तुल्यं नारायणं ॥
चिद्देवतितत्रतदुद्धारायैव देवमखं कुर्वित्याह कुरुचां वामखमिति ॥ ३ ॥ अथ च स्वस्योद्धाराय पित्रुद्धाराय च देव्यामहामंत्रं गृहाणेत्याह गृहत्वमिति ॥ ४ ॥ देवीप्रणवसंज्ञकमिति ॥ सचमायाबीजा
त्मकः श्रीभुवनेश्वर्योमंत्रं जग्राहित्यर्थः ॥ देवीप्रणवत्वादेवैतस्योपदेशः काश्यामुक्तोरुद्रयामले ॥ काशीपुरीपरिसरसुरसिंधुतीरे कर्णे पत्यनुदिनं किल देहभाजाम् ॥ मोक्षार्थमेव दयया शशिखंड
मौलिः श्रीशक्तिबीजमन्त्रं पुरसंघसेव्यमिति ॥ अन्यवचनान्यपि दुर्गाप्रदीपे द्रष्टव्यानि ॥ तत्र वैष्णवेभ्यो राममंत्रस्य शैवेभ्यः पंचाक्षरसंज्ञावालोक्त्या शाक्तेभ्यः शक्तिबीजस्य भुवनेश्वरीमंत्रस्य यति

॥ व्यास उवाच ॥ इति ते कथितं भूपयद्यत्पुष्टं त्वयाऽनव ॥ नारायणेन यत्प्रोक्तं नारदाय महात्मने ॥ १ ॥ श्रुत्वा तत्तु महादेव्याः पुराणं परमाद्भुतम् ॥ कृतकृत्यो
भवेन्मर्त्यो देव्याः प्रियतमो हि सः ॥ २ ॥ कुरुचां वामखं राजन्स्वपित्रुद्धरणाय वै ॥ खिन्नोऽसियेन राजं द्रपितुं त्वा तु दुर्गतिम् ॥ ३ ॥ गृहाण त्वं महादेव्यामंत्रं
सर्वोत्तमोत्तमम् ॥ यथाविधिविधानेन जन्मसाफल्यदायकम् ॥ ४ ॥ सूत उवाच ॥ तच्छ्रुत्वा नृपशार्दूल शार्थयित्वा मुनीश्वरम् ॥ तस्मादेव महामंत्रं देवीप्र
णवसंज्ञकम् ॥ ५ ॥ दीक्षाविधिविधानेन जग्राह नृपसत्तमः ॥ तत आहूय धौम्यादीन् वरात्रसमागमे ॥ ६ ॥ अंवायज्ञं च काराशु वित्तशाठ्यविवर्जितः ॥ ब्राह्म
णवसंज्ञकम् ॥ ७ ॥ श्रीदेव्यग्रेऽविकाप्रतियै देवीभागवतं परम् ॥ ब्राह्मणान् भोजयामासाप्यसंख्यातान् सुवासिनीः ॥ ८ ॥ कुमारीर्वदु
णैः पाठयामास पुराणं त्वे तदुत्तमम् ॥ ९ ॥ श्रीदेव्यग्रेऽविकाप्रतियै देवीभागवतं परम् ॥ ब्राह्मणान् भोजयामासाप्यसंख्यातान् सुवासिनीः ॥ ८ ॥ कुमारीर्वदु
कादींश्च दीनानां तांस्तथैव च ॥ द्रव्यप्रदानैस्तान् सर्वान्संतोष्य वसुधाधिपः ॥ ९ ॥ समाप्य यज्ञं संस्थाने सांत्विजो यावदेव हि ॥ तावदेव हि चाकाशान्नारदः समवा
तरत् ॥ १० ॥ रणयन्महतीं वीणां ज्वलदग्निशिखोपमः ॥ स संभ्रमः समुत्थाय दृष्ट्वा तं नारदं मुनिम् ॥ ११ ॥ आसनाद्युपचारैश्च पूजयामास भूमिपः ॥ कृत्वा तु
कुशलप्रश्नं प्रच्छागमकारणम् ॥ १२ ॥ राजोवाच ॥ कुत आगमनं साधो ब्रूहि किं करवाणिते ॥ स नार्थोऽहं कृतार्थोऽहं त्वदागमनकारणात् ॥ १३ ॥ इति रा
ज्ञो वचः श्रुत्वा प्रोवाच मुनि सत्तमः ॥ अग्राऽऽश्चर्यमया दृष्टं देवलोके नृपोत्तम ॥ १४ ॥ तन्निवेदयितुं प्राह स्त्वत्सकाशे सविस्मितः ॥ ते पिता दुर्गतिं प्राप्नोति ज
कर्मविपर्ययात् ॥ १५ ॥ स एवायं दिव्यरूपवपुर्भूत्वाऽधुनैव हि ॥ देवदेवैः स्तुतः सम्यगप्सरोभिः समंततः ॥ १६ ॥

भ्यः प्रणवस्योपदेश इति व्यवस्था ॥ ५ ॥ इत्थं दीक्षाविधानेन तस्मादेव व्यासाद्भुवनेश्वरीमंत्रं गृहीत्वा देवीमखसंपादनार्थं धौम्यादि ऋषीणां हूतवानित्याह तत आहूयेति ॥ नवरात्रसमागमे इत्यनेन कोटिहोमा
त्मको देवीमखः कृत इति प्रतिभाति ॥ ६ ॥ तस्मिन् यज्ञे ब्राह्मणैः कर्तुं भिर्देवीभागवतपुराणं पाठयामासेत्याह ब्राह्मणैरिति ॥ एतत्पुराणं श्रीदेवीभागवतपुराणमित्यर्थः ॥ ७ ॥ श्रीदेव्यग्रे इति ॥ मंडपस्थ
लस्थापित श्रीदेव्या अग्रे इत्यर्थः ॥ ८ ॥ ९ ॥ यावदेव हीति ॥ यस्मिन् काले राजा देवीमखसंसाप्य स्थितस्तस्मिन् वकाले इत्यर्थः ॥ १० ॥ संभ्रमः सहर्षो राजा समुत्थायेत्यर्थः ॥ ११ ॥ १२ ॥
॥ १३ ॥ १४ ॥ निजकर्मविपर्ययात् निजकर्मव्यत्यासेन ब्राह्मणपरमार्थं श्रुत्वा भगवन्श्रवणेनोद्धत इति कल्पान्तराभिप्रायेण विष्णुभागवते उक्तम् ॥ १५ ॥ १६ ॥

मणिद्वीपं तु नीयस्कंधोक्तदेवीलोकम् ॥ केन पुण्यफलनेदं जातं तत्राह देवीभागवतस्यास्येति ॥ १७ ॥ तातः पिता ॥ १८ ॥ १९ ॥ इदं सर्वं दुर्वटं फलं व्यासगुरुप्रसादादेव मया लब्धमिति तं व्यासं प्रणम्य
ति पपातेति ॥ २० ॥ नमस्कारादृतेन मस्कारं विना किमया प्रतिकर्तव्यं तवोपकारस्य प्रत्युपकारो मया कर्तव्यो न कथमपीत्यादि ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ हरिरुद्रौ मुखे प्रथमं येषां पुराणानां
तानि च शिवपुराणविष्णुपुराणप्रभृतीनि ॥ २५ ॥ २६ ॥ देवीभागवतस्यैव सर्वोत्कृष्टत्वे हेतुमाह ॥ मूलप्रकृतिरेवैवेति ॥ मूलकृतिजन्मविष्णुब्रह्मप्रभृतीनामेकैकगुणोपाधिकानां प्रतिपादकानि पुराणा
न्यन्यानि ॥ देवीभागवतं तु गुणत्रयसाम्यावस्थमायाशवलब्रह्मरूपमूलप्रकृतिप्रतिपादकं साक्षाद्भवति तस्मादिदमेव सर्वोत्कृष्टमेतदशमन्यपुराणं कथं भविष्यतीत्यर्थः ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥

विमानवरमारुह्य मणिद्वीपंगतोऽभवत् ॥ देवीभागवतस्यास्य श्रवणोत्थफलेन च ॥ १७ ॥ अंभामफलनापि पिता ते सुगतिंगतः ॥ धन्योऽसि कृतकृत्यो
ऽसि जीवितं सफलं तव ॥ १८ ॥ नरकादुद्धृतस्तातस्त्वया तु कुलभूषण ॥ देवलोके स्फीतकीर्तिस्तवा विपुलाऽभवत् ॥ १९ ॥ सूत उवाच ॥ नारदोक्तं समा
कर्ण्य प्रेमगद्गदितांतरः ॥ पपात पादांबुजयोर्व्यासस्याद्भुतकर्मणः ॥ २० ॥ तवानुग्रहतो देवकृता योऽमहामुने ॥ किमया प्रतिकर्तव्यं नमस्कारादृते तव ॥
॥ २१ ॥ अनुग्राह्यः स देवाहमेव मेव त्वयामुने ॥ इति राज्ञो वचः श्रुत्वा प्याशीर्भिर्गभिवाद्य च ॥ २२ ॥ राजा च वचनं श्लक्ष्णं भगवान्वा दरायणः ॥ राजन् सर्वप
रित्यज्य भज देवी पदांबुजम् ॥ २३ ॥ देवीभागवतं चैव पठन्तित्यं समाहितः ॥ अंभामखंसदा भक्त्या कुन्तित्यमतां द्रितः ॥ २४ ॥ अनायासेन तेन त्वमोक्षयसे
भवबंधनात् ॥ सन्त्यन्यानि पुराणानि हरिरुद्रमुखानि च ॥ २५ ॥ देवीभागवतस्यास्य कलां नार्हति फंशीम् ॥ सारमेतत्पुराणानां वेदानां चैव सर्वशः ॥
॥ २६ ॥ मूलप्रकृतिरेवैषायत्र तु प्रतिपाद्यते ॥ समं तेन पुराणं स्यात्कथमन्यत्रूपोत्तम ॥ २७ ॥ पाठे वेदसं पुण्यं यस्य स्याज्जनमेजय ॥ पठितव्यं प्रयत्नेन तदे
व विबुधोत्तमैः ॥ २८ ॥ इत्युक्त्वा नृपवर्यतं जगाम मुनिरादृततः ॥ जग्मुश्चैव यथास्थानं धौम्यादिमुनयो लाः ॥ २९ ॥ देवीभागवतस्यैव प्रशंसां च कुरुत मा
म् ॥ राजा प्रसासधरणीततः संतुष्टमानसः ॥ ३० ॥ देवीभागवतं चैव पठन् भृशं त्रिरंतरम् ॥ ॥ इति श्री देवीभागवते महापुराणे द्वादशस्कंधे त्रयोदशोऽध्या
यः ॥ १३ ॥ सूत उवाच ॥ अर्धश्लोकात्मकं यत्तु देवीवक्त्राब्जनिर्गतम् ॥ श्रीमद्भागवतं नाम वेदसिद्धांतं वैकुण्ठम् ॥ १ ॥ उपदिष्टं विष्णवे यद्वटपत्रनिवासिने
शतकोटिप्रविस्तीर्णतत्कृतं ब्रह्मणा पुरा ॥ २ ॥ तत्सारमेकतः कृत्वा व्यासेन शुकहेतवे ॥ अष्टादशसहस्रं दशस्कंधसंयुतम् ॥ ३ ॥

इति श्री देवीभागवततिलके द्वादशस्कंधे त्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ त्रिंशत् श्लोकैर्गते व्यासे तूपसंहार उच्यते ॥ पुराणस्य सस्य फलदर्शनपूर्वकम् ॥ १ ॥ श्रीव्यासगमनोत्तरं शौनकादि ऋ
षिभ्यः सुतो वदति सूत उवाच अर्धश्लोकेति ॥ तृतीयस्कंधे वटपत्रशयानाय विष्णवे बालरूपिणे ॥ श्लोकार्धेन तदा सर्वं भगवत्याखिलार्थदं ॥ सर्वं खल्विदमेवाहं नान्यदस्ति सनातनमिति प्रोक्तवचनेन यत्
श्लोकार्धं श्रीभगवतो मुखांजनाभिर्मतं श्रीमद्भगवत् ॥ श्लोकात्मकं सूत्ररूपं देवीभागवतमित्यर्थः ॥ वेदसिद्धांतं त्वोक्तं सर्वं खल्विदं ब्रह्मोति त्वेदं तस्य बोधकमित्यर्थः ॥ १ ॥ तत्सूत्ररूपं देवीभागवतम
र्धश्लोकात्मकं पुरा पूर्वब्रह्मणा च कृतं ॥ तत्तत्सूत्रं तस्य सूत्रभागवत् ॥ व्यासरूपेणैतावान्विस्तारः कृत इत्यर्थः ॥ २ ॥ शुककल्पेणैतावान्विस्तारः कृत इत्यर्थः ॥ ३ ॥

तच्छतकोटिप्रावर्तमानं ॥ ४ ॥ एतस्य देवीमहात्म्ये कपदस्य पाठेऽथ मेधफलं भवतीत्याह पदपदेऽश्वधयेति ॥ ५ ॥ पुराणस्य विधिमाह पौराणिकमिति ॥
प्रथमतो देवीभागवतं निबद्धं तेन लेख्यं ॥ ६ ॥ एतदेव पुस्तकं व्यासाय पुराणकाय दत्त्वा तं भूषणादिभिः संपूज्य व्यासबुद्ध्या तं मत्वा सुखादिदं भागवतं श्रुत्वा समाप्तिदिने प्रोष्ठपद्यां पौर्णमास्यां
भाद्रपदपौर्णमास्यां देवीतिथौ हेमसिंहसमान्विते देवावाहनं हि सिंहः पुराणं च देवीस्वरूपं ततो हेमसिंहे पुराणं देवीभागवतं संस्थाप्य पौराणिकाय दत्त्वा ॥ तदुपरि दक्षिणार्थं कपिलांगां दद्यादंते पुराणदानसांगत्वा
यथा वतः पुराणस्याध्यायः अष्टादशाधिकत्रिंशत्संख्याकास्तावतो ब्राह्मणान् सुवासिनीः कुमारीश्च तावतीस्तावद्भुक्तैः सह भोजयेत्पायसान्नेनेर्थः ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ एतादृशस्य पुराण

देवीभागवतं नाम पुराणं ग्रथितं पुरा ॥ अद्यापि देवलोके तद्बहुविस्तीर्णमस्ति हि ॥ ४ ॥ नानेन सदृशं पुण्यं पवित्रं पापनाशनम् ॥ पदे पदेऽश्वमेधस्य फलमाप्नोति
मानवः ॥ ५ ॥ पौराणिकं पूजयित्वा वस्त्राद्याभरणादिभिः ॥ व्यासबुद्ध्या तन्मुखात्तु श्रुत्वैतत्समुपोषितः ॥ ६ ॥ लिखित्वानिजहस्तेन लेखकेनाऽथवा मु
ने ॥ प्रौढपद्मपौर्णमास्यां हेमसिंहसमन्वितम् ॥ ७ ॥ दद्यात्पौराणिकायाऽथ दक्षिणां च पयस्विनीम् ॥ सालंकृतां सवत्सां च कपिलां हेममालिनीम् ॥
॥ ८ ॥ भोजयेद्ब्राह्मणानंतेऽप्यध्यायपरिसंमितान् ॥ सुवासिनीं स्तावतीं च कुमारविदुकैः सह ॥ ९ ॥ देव्या बुद्ध्या पूजयेत्तान्वसनाभरणादिभिः ॥ पायसान्नव
रेणाऽपि गन्धस्रग्जसुमादिभिः ॥ १० ॥ पुराणदानेनैतेन भूदानस्य फलं लभेत् ॥ इह लोके सुखी भूत्वा प्यन्तेऽपि पुरं व्रजेत् ॥ ११ ॥ नित्यं यः शृणुयाद्भक्त्या देवी
भागवतं पम् ॥ न तस्य दुर्लभं किंचित्कदा चित्कचिदस्ति हि ॥ १२ ॥ अपुत्रो लभते पुत्रान् धनार्थं धनमप्युपाय ॥ विद्यार्थी प्राप्नुयाद्द्विधां कीर्तिमंडितभूतलः
॥ १३ ॥ वंध्या वा काकवंध्या वा मृतवंध्या च याऽगना ॥ श्रवणादस्य तद्दोषान्निवर्तेत न संशयः ॥ १४ ॥ यद्देहे पुस्तकं चैतत्पूजितं यदातिष्ठति ॥ तद्देहं न त्यजे
न्नित्यं रमा चैव सरस्वती ॥ १५ ॥ नेक्षंति तत्र वेतालडाकिनीराक्षसादयः ॥ ज्वरितं तु न रं स्पृष्ट्वा पठेत्तस्मादहितः ॥ १६ ॥ मंडलान्नाशमाप्नोति ज्वरो दाहसम
न्वितः ॥ शतावृत्त्याऽस्य पठनात्क्षयरोगो विनश्यति ॥ १७ ॥ प्रतिसंध्यं पठेद्यस्तु संध्यांकृत्वा समाहितः ॥ एकैकमस्य चाध्यायं स नरो ज्ञानवान्भवेत् ॥
॥ १८ ॥ शकुनांश्चैव वीक्षेत कार्याकार्येषु चैव हि ॥ तत्प्रकारः पुरस्तात्तु कथितोऽस्ति मयामुने ॥ १९ ॥ नवरात्रे पठेन्नित्यं शारदीयेऽभिभक्तितः ॥ तस्यां
विकातु संतुष्टा ददातीच्छाधिकं फलम् ॥ २० ॥ वैष्णवैश्चैव शैवैश्च रमो माप्रीतये सदा ॥ सौरैश्च गणपतयैश्च स्वेष्टशक्तेश्च तुष्टये ॥ २१ ॥

दानस्यफलमाह पुराणदानेनैतेनेति ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ काकबंध्यासकृत्प्रसवती ॥ तद्दोषाद्ध्वत्वदोपात् ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ प्रतिसंध्यामिति ॥ संध्यात्रयेऽपि संध्यापासा
नां कृत्वा श्रीगायत्र्या अग्नेस्तोत्ररूपेणैतस्यैकैकमध्यायंपठेत तेन ज्ञानमोक्षदायकं भवतीत्यर्थः ॥ १८ ॥ शकुनांश्चैवेति ॥ कार्याकार्यविषये संकटे प्राप्ते न वमस्कंधोक्त प्रकारेण शकुनानीक्षेत ॥ ततः कार्यारभंकु
र्यादित्यर्थः ॥ इदं पञ्चपुराणे शकुनपरीक्षायांचोक्तम् ॥ तद्रचनंचोपोद्घाते एव दर्शितम् ॥ १९ ॥ २० ॥ इदंच देवीभागवतपुराणेशैव वैष्णवैर्गार्ग्यैः सौरैः शाक्तैर्वैदिकैः सर्वैश्च पठनीयमित्याह वैष्णवैरे
ति ॥ स्वेष्टशक्तेश्च तुष्टयेइति ॥ स्वस्य योऽष्टौ देवो विष्णुर्वाशिरो वाग्देवो ब्रह्माग्निश्चाथ सोमश्चन्द्रश्चैव रुद्रश्चैव ॥ इति ऋग्यजुस्सामखिलाणां दशैकादशात्मिकांस्तथा हविर्वायोरूपास्तस्यास्तुष्टयेइत्यर्थः ॥ २१ ॥

CC-0 Shri Krishna Museum, Varanasi Digitized by eGangotri

॥ २८ ॥

पठितव्यंप्रयत्नेननवरात्रचतुष्टये ॥ वैदिकैर्निजगायत्रीप्रीतयेनित्यशोमुने ॥ २२ ॥ पठिव्यंप्रयत्नेन रोधोनात्रकस्यचित् ॥ उपासनातुसर्वेषांशक्तियुक्ता
ऽस्ति सर्वदा ॥ २३ ॥ तच्छक्तेरेवतोषार्थपठितव्यंसदाद्रिजैः ॥ स्त्रीशूद्रानपठेदत्कदापिचविमोहितः ॥ २४ ॥ शृणुयाद्विजवक्रात्तुनित्यमेवेतिचस्थितिः ॥ किं
पुनर्वहुनोक्तेनसारंवक्ष्यामितत्त्वतः ॥ २५ ॥ वेदसारमिदंपुण्यंपुराणंद्विजसत्तमाः ॥ वेदपाठसमंपाठेवणेचतथैवहि ॥ २६ ॥ सच्चिदानंदरूपांतांगायत्रीप्र
तिपादिताम् ॥ नमामिह्रीमयींदेवींधियोयोनःप्रचोदयात् ॥ २७ ॥ इतिसूतवचःश्रुत्वानैमिषीयास्ताधनाः ॥ पूजयामासुरत्युच्चैःसूतंपौराणिकोत्तमम् ॥
॥ २८ ॥ प्रसन्नहृदयाःसर्वेदेवीपादांबुजार्चकाः ॥ निवृत्तिं परमां प्राप्ताःपुराणस्यप्रभावतः ॥ २९ ॥ भश्चक्रुःपुनःसूतंक्षमाप्यचमुहुर्मुहुः ॥ संसारवारिधे
स्तातप्लवोऽस्माकंत्वमेवहि ॥ ३० ॥ इतिसमुनिवरणामग्रतःश्रावयित्वासकलनिगमगुह्यंदौर्गमेतत्पाणम् ॥ नतमथमुनिसंघंवर्धयित्वाशिषांवाचरणक
मलभृंगोनिर्जगामाथसूतः ॥ ३१ ॥ इतिश्रीदेवीभागवतेमहापुराणेऽष्टादशसाहस्र्यांसंहितायांद्वादशोऽध्यायः ॥ १४ ॥

नेतिलकाभिषेदादशस्कंधेचतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ६९ समाप्तमेतत् ॥ उत्तंगपीवरपयोधरभारनम्राद्विब्रेन्द्रगोपशकलारुणदांतैः ॥ कांतेंदुखंडशकलाभरणाभिरामादंतःपुरात्पुररिपोरपरं न वि
द्मः ॥ १ ॥ प्रत्यव्यायंमूलसंख्याटीकायांसमुदाहृता ॥ अष्टादशतहस्तंनुसमग्रंमूलमीरितम् ॥ १ ॥ पंचाशच्छ्लोकसहितशतपंचकसंयुता ॥ सासंख्याटिप्पण्याःस्कंधप्रथमकेस्मृता ॥ २ ॥ चतुस्त्रिंशच्छ्लोकयुत
शतत्रयमितास्मृता ॥ द्वितीयस्कंधमध्यस्थाटीकामंगलकारिणी ॥ ३ ॥ एकत्रिंशत्श्लोकयुताचैकादशशतात्मिका ॥ तृतीयस्कंधमध्याटिप्पणीमंगलप्रदा ॥ ४ ॥ पंचाशत्पद्यसंयुक्तशतसप्तकसंयु
ता ॥ चतुर्थस्कंधमध्यस्थाटिप्पणीसमुदाहृता ॥ ५ ॥ पंचाशत्पद्यरहितसहस्रपरिसंमिता ॥ पंचमस्कंधमध्यस्थाटिप्पणीसमुदाहृता ॥ ६ ॥ अशीतिपद्यसहितशतसप्तकसंमिता ॥ षष्ठेस्कंधेसमुदिताटिप्प

॥ अष्टमस्कंधमध्यस्थाटिप्पणीसमदा

त्रयमस्त्रं धर्ममध्य

स्थाटिप्पणीसमुदाहृता ॥ ११ ॥

अ० १४

॥ २८ ॥

सप्ततिश्लोकसहितशतसप्तकसंमिता एकादशस्कंधगत्याटिप्पणीसमुदाहता ॥ सप्ततिश्लोकसहितशतसप्तकसंमितापरा ॥ द्वादशस्क
नरतोजातोमयूरेश्वरः श्रीशंभोर्वरदानतोयमलभच्छैवोपनामोत्तमम् ॥ सुनुस्तस्यशिवाचकः समभवच्छ्रीनीलकंठाभिधस्तत्सुनुः कविराजरा
इतियोनाभ्रास्तिलक्ष्मीसुतो देवीभागवताभिधोत्तमपुराणस्यस्फुटाटिप्पणीम् ॥ व्याख्याभीरहितस्यसोऽयमकृतश्रुत्यागमोद्धृतितासेयं
लिपराशरात्मजसरस्वतीसारसस्रवन्मधुसुधारसाकलनमोदमानां ॥ कथंतवसरस्वतीं शृणुयुरेतदस्तीवयत्तथापिभवतिस्पृहामतिम
प्रयुस्तथापिजगतः प्रसूयन्मनायिकातोक्षयति ॥ नमातुरुदरोद्भवो वाचिवापामरेसुतेतरमादयानचविभेदबुद्धिः क्वचित् ॥ १७ ॥
दंतुयदूषणम् ॥ नमूर्खजनदूषणेः किमपिहीयतेमामर्कदिनांधशतनिंदयानहिदिनेशखेदोभवेत् ॥ १८ ॥ सहाद्रिपर्वतवरामरदेशभेद
द्यादिर्यंहिकुलदैवतमेकवीरा ॥ १९ ॥ तवापांगालोकादमृतझरलोकात्कतिपयेनलोकालोकानामधिपतयआसन्नभगवति ॥ गुणंदोष
ति ॥ २० ॥ सर्वान्मनातवपदांबुरुहावलंबमातः कदंबवनवासिनितिनितंबः ॥ हस्तद्वयेनविधृतोस्तिमयाधुनामांहित्वागमिष्यसितद
ताकरोतिकुतुकंखलुतस्यलोक ॥ अस्यांकृतौतुकुतुकंनतनोषितेत्वंकोन्यस्तदाममकरिष्यतिमंदबुद्धेः ॥ २२ ॥ उत्तुंगपीवरपयो
स्वारविंदादंतःपुरात्पुररिपोरपरंनविशः ॥ २३ ॥ ॥ इतिश्रीशैवकुलोपन्नरंगनाथात्मजलक्ष्मीगर्भसंभवनीलकंठविरचितदेवीभागव
द्वादशस्कंधपर्यंतं प्रतिस्कंधांते पद्यरूपेणोक्ता या संख्या सा टीकाकारोक्तप्रत्यध्यायाद्यपद्यानुसारेणेतिबोध्यम् ॥ एवंचसमया
एतत्संख्यायाद्वादशस्कंधांतोक्तेन "प्रत्यध्यायं मूलसंख्याटीकायांसमुदाहता ॥ अष्टादशसहस्रंनुसमग्रंमूलमीरितम्" इतिटीका
धे एकोनविंशत्यध्याये एकःश्लोकोऽधिकः, तृतीयस्कंधे षष्ठाध्यायेऽर्धन्यूनम्, अष्टमाध्यायेऽर्धमधिकम्, नवमाध्याये एकोन्यून
चविंशाध्याये त्रयःश्लोकाधिकाः, पंचमस्कंधेएकविंशाध्यायेऽर्धमधिकम्, षष्ठस्कंधेएकत्रिंशाध्यायेऽर्धन्यूनम्, सप्तमस्
त्रिंशतितमाध्याये एकःश्लोकोऽधिकः, षट्त्रिंशदध्यायेऽर्धमधिकम्, चत्वारिंशदध्यायेऽर्धन्यूनम्, अष्टमस्कंधे चतुर्दशाध्याये
धिकम्, एकोनविंशाध्यायेऽर्धमधिकम्, सप्तत्रिंशाध्यायेऽर्धन्यूनम्, एकादशस्कंधेएकादशाध्यायेऽर्धमधिकम्, द्वादशस्कंधे
एकोऽधिकः श्लोकोस्तीति ॥ अत्रक्षेपकश्लोकानां गणना न कृतास्तीति ज्ञेयम् ॥

इदं श्रीमद्देवीभागवतपुस्तकं मुम्बय्याख्यराजधान्यां
खेमराजेन स्वकीये श्रीवेङ्कटेश्वरयन्त्रालये

॥ रमा...नागधूमिते (१८१६) शालिवाहन शकाब्दे ० भाद्रपद

दे० भा०

दे० भा०

॥ २८ ॥

चतुष्टयेभाषाटीका
वाचिदण्डि

त्रचतुष्टये
माह शा

जाहिरात.

जातकालंकारभाषाटीका की० । = जातकालंकारसटीक की० । = जातकाभरण की० । = जातकाभरण
 अष्टांगहृदय वाग्भटभाषाटीका अत्युत्तम वैद्यकग्रंथ सम्पूर्ण छपके तैयारहै की० रु. १२. बृहन्निघंटुर्त्नाकर तृतीयभाग की० रु. ३. बृहन्निघंटुर्त्नाकर
 दुर्त्नाकरद्वितीयभाग की० रु. ३. बृहन्निघंटुर्त्नाकर तृतीयभाग की० रु. ३. बृहन्निघंटुर्त्नाकर
 छपता है पथ्य. पथ्यभाषाटीका की० आ० १२. शार्ङ्गधर निदानसह भाषाटीका पं० दत्तराम शर्मा
 शसहित हिंदी भाषामें नवीन छपके तैयार की. २१. रु. हंसराजनिदान भाषाटीका की० रु. १२. बृहन्निघंटुर्त्नाकर
 चिकित्साक्रमकल्पवल्ली संस्कृतकाशिनाथकृत की० रु. २॥. माधवनिदान उत्तम भाषाटीका की० रु. १२. बृहन्निघंटुर्त्नाकर
 आ. ८. चर्या चंद्रोदय भाषाटीका व्यंजन बनानेका ग्रंथ की० रु. २. यजुर्वेदसंहिता (वाजिसंभेदी) पतंक्षमाप्यचमुहुर्मुहुः ॥ संसारवारिधे
 मोटे टैपमें शुद्धता पूर्वक उत्तम छपीहै. की० ३ रु० मंत्रसंहिता शुक्लयजुर्वेदी की० ६ आना. रु. १२. बृहन्निघंटुर्त्नाकर
 की० ४ आ० पितृसंहिता की० १॥ दीड आ० पारस्कराचार्य गृह्यसूत्र हरिहर भाष्य की० १ रु० ८ अध्यायः ॥ १४ ॥
 विधि है प्रयोग और मंत्र सहित की० ३ रु० जन्मदिनपूजापद्धति की० २ रु० गोदानपद्धतिकी० १॥ आ० ५ः ॥ १ ॥
 स्वस्तिवाचन (पुण्याहवाचन) की० २ आ० उपाकर्मपद्धति (श्रावणीयजुर्वेदकी) की० १२ आ० दानचंद्रिका

दिकैरिति ॥ २२ ॥ विरोधोनात्रेति ॥ अस्मिन्देवीभागवतेशैववैष्णवा
 सनाशक्तिरहिताऽस्ति किंतु शक्तिसहितैव ॥ राधाकृष्णलक्ष्मीना
 भिरेत्पुराणपठितव्यमित्यर्थः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥
 ॥ २९ ॥ ३० ॥ निर्जगामेति ॥ नैमिषारण्यक्षेत्रादन्यत्रगत
 व्याख्यानरहितस्यच ॥ व्याख्यायः कृतवान्सम्यक्कृतिलकाख्या
 ॥ ३१ ॥ आत्मजलक्ष्मीगर्भसंभवनीलकंठविरचितेदेवीभागवतव्याख्या
 कस्यचित् ॥ उपासनातु सर्वेषां शक्तियुक्ता
 न्यायाद्विजवक्रातुनित्यमेवेति चस्थितिः ॥ किं
 न्यामासुरत्युच्चैः सूतपौराणिकोत्तमम् ॥
 पतंक्षमाप्यचमुहुर्मुहुः ॥ संसारवारिधे
 मथमुनिसंघं वर्धयित्वा शिषां वाचरणक
 अध्यायः ॥ १४ ॥
 ५ः ॥ १ ॥

शकलाभरणाभिरामादंतःपुरात्पुररिपोरपरं न वि
 कंधे प्रथमके स्मृता ॥ २ ॥ चतुस्त्रिंशच्छ्लोकयुत
 पुस्तकदा ॥ ४ ॥ पंचाशत्पद्यसंयुक्तशतसप्तकसंयु
 शतसप्तकसंमिता ॥ षष्ठस्कंधे स मुदिताटिप्प
 खेमराया ॥ अष्टमस्कंधमध्यस्थाटिप्पणीसमुदा
 श्रीवेङ्कटस्कंधमध्यस्थाटिप्पणीसमुदाहता ॥ ११ ॥

सटं
 गी० द्रा
 अ०
 १४

॥ २८ ॥